

Μὴ τὸ κυττάζεις τὸ δεντρί καὶ μὴ τὸ τριγυρίζεις,
ἄλλος θὰ τρώγῃ τὸν καρπὸ καὶ σὺ δὲν θὰ ὀρίζεις.
—Κεῖνο ἂν θέλει τὸ δεντρί νὰ κάνῃ μία χάρη
τὸ χαμηλώνει τὸ κλωνί, κι' ἀπάνω θὰ μὲ πάρει.

ΔΙΣΤΙΧΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

- 1 Ἀγάπα με, γιὰ τὸ θεό, κάνε γιὰ τὴ ψυχὴ σου
καὶ μὴ τὸ λὲς τὴ μάννα σου, οὔτε τοὺς συγγενεῖς σου.
- 2 Ἀγάπα με, πουλάκι μου καὶ ὄποιος ζουλεύ' ἄς σκάσει
τῆς πικροδάφνης τὸ νερὸ ἄς πιεῖ νὰ τὸν περάσῃ.
- 3 Ἀγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ, θέλε με νὰ σέ θέλω
γιατὶ θεὸ νάρτ' ἕνας καιρὸς νὰ θέλῃς καὶ νὰ μὴ θέλω.
- 4 Ἀγγέλοι δόστε με φτερά καὶ δύναμι' στὶς πλάτες
νὰ τρέχω καὶ νὰ κυνηγῶ, ξανθοὺς καὶ μαυρομάτες.
- 5 Ἀγγέλοι νὰ μὲ τῶλεγαν δὲ θεὸ νὰ τὸ πιστέψω,
νὰ ἔμπω στὴν ἀγάπῃ σου νὰ τὴν ἀληθηνέψω.
- 6 Ἀηδόνια δέκα τέσσερα νὰ στείλω στὴν αὐλή σου,
νὰ κελαῖδοῦν νὰ σέ ξυπνοῦν νὰ σκάνουν οἱ ὄχτροί σου.
- 7 Ἀηδόνια δέκα τέσσερα θὰ στείλω στὴν αὐλή σου,
νὰ πάρουν τὸ φεσάκι σου ἀπὸ τὴν κεφαλὴ σου.
- 8 Ἄγιωργη καβαλάρη
στέιτέ με τὸ παλληκάρι.
- 9 Ἀκόμα πόψε εἶμ' ἐδῶ καὶ αὔριο τὸ Σαββάτο,
τὴν Κυριακὴ θεὸ νὰ διαβῶ, κορμί μ' ἀγγελικᾶτο.
- 10 Ἄλικὸ τριαντάφυλλο τριγύρω μὲ τ' ἀγκάθι,
σὺ ἦσούνα πού ἐβγαλες στὸν κόσμον τὴν ἀγάπῃ.
- 11 Ἄλλη ζωὴ δὲν ἔχω πλιά, παρὰ μόν' τὴν ἐλπίδα
πὼς δέθηκα στὴν τρυφερή, δικὴ σου ἀλυσίδα¹⁾.

1) Αὐτὸ τὸ τραγουδάκι μὲ τὸ,

Μόν' ἂν τὸν νοῦν μου στερηθῶ καὶ τὴν ζωὴ μου χάσω
τότε καὶ γὼ πουλάκι μου μέλλω νὰ σέ ξεχάσω.

ἦσαν κεντημένα σὲ μαντήλι. Ὁ κάτοχος του, σεβάσμιος γέρον τὸ ἔφερε πάν-
τοτε στὴν ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ φορέματός του. Ἦταν τῆς πρώτης καὶ μόνης
ἀξέχαστης ἀγάπης του.

Τὰ περασμένα χρόνια ἡ ἀρραβωνιαστικὴ ἔδινε στὸν ἀρραβωνιαστικὸ

- 12 "Αἴντε ν' ἀλλάξης τὸ σκοπό, ν' ἀλλάξης τὰ τραγούδια
ν' ἀλλάξῃς τὴν ἀγάπη μας νὰ κάμουμε καινούργια.
- 13 "Ἀνάθεμα τῇ μάνῃ σου ποὺ σ' ἔμαθε καὶ φαίνεις,
ὅταν βαρεῖς σὲ δυό, σὲ δυό, τὸ νοῦ μου τὸν ἐπαίρνεις.
- 14 "Ἀνάμεσα στὰ φρύδια σου, καὶ πάνω στὰ μαλλιά σου
κάθεται ἓνα χρυσὸ πουλί καὶ γράφει τ' ὄνομά σου.
- 15 "Ἀνάμεσα στὴ θάλασσα, ἡ ἀγάπη μου κοιμᾶται,
παρακαλῶ σε θάλασσα νὰ μὴ μὲ τὴν ξυπνᾷτε
- 16 "Ἄν ἔρχονταν νὰ μ' ἔλεγαν πὼς ἦλθε τὸ πουλί μου,
χίλια Βενέτικα φλουριά τὰ δίνω στὴ ζωὴ μου.
- 17 "Ἄν ἦταν τρόπος καὶ τσαρὲς¹⁾ τὰ λόγια νὰ πετοῦνε,
νὰ πᾶνε στὴν ἀγάπη μου καὶ πάλι νὰ ἔρχονται.
- 18 "Ἄν θέλεις γιὰ νὰ φύγουμε καρτέρα τὸν Ἀπρίλη,
πῶχουν τὰ δέντρα ζάχαρη καὶ τὰ βουνά τριφύλλι.
- 19 "Ἄν ἡ τύχη βοηθήσει καὶ οἱ ἐχθροὶ ἀφίσουνε,
ταῖρι θὰ γενοῦμε καὶ μαζί νὰ ζήσομε.
- 20 "Ἄν θέλεις Παναγία μου, ν' ἀνάβω τὰ κεριά σου,
νὰ μοῦ φυλάς τὴν πέρδικα πῶς στὴ γειτονιά σου.
- 21 "Ἄν θέλεις ν' ἀγαπιώμαστε κρυφά ἀπ' τὴν γειτόνοι,
σπεῖρε μιλιά στὴ πόρτα σου, νὰ μᾶς σκεποῦν οἱ κλώνοι.
- 22 "Ἄν καὶ μακρὰ μου βρίσκεσαι, ὁ νοῦς μου εἶν' κοντὰ σου,
ποτὲ ἀπὸ τὰ χεῖλή μου δὲ λείπει τ' ὄνομά σου.
- 23 "Ἄν μ' ἀγαπᾷς μὲ τὴν καρδιά, δόσε με σημαδάκι
κι' ὅταν κρατοῦμε στὸ χορό, σφίξε με τὸ χεράκι
- 24 "Ἀνοῖξαν τὰ οὐράνια καὶ βγήκε μίᾳ πλάση,
βγήκε καὶ μίᾳ μελαχροινὴ τὸν κόσμον νὰ χαλάση.
- 25 "Ἀνοῖξαν τὰ οὐράνια, φανήκαν τρεῖς ἀγγέλοι,
ἐφάνηκε καὶ μίᾳ μελαχροινὴ μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι.
- 26 "Ἀνοῖξε τὸ παράθυρο, τὸ κρυσταλένιο τζάμι²⁾,
δύο λογάκια νὰ σὲ πῶ καὶ σφάλιξέ το πάλι.
- 27 "Ἄπ' ὄλα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ τὸ πιὸ μικρὸ μ' ἄρῃσει,
π' ἀκολουθεῖ τοῦ φεγγαριοῦ καὶ πᾶ νὰ βασιλέψῃ.

ἄσπρο μαντήλι ἀπὸ μουσελίνα, μέσα ἀπὸ τὸ γύρισμα καμωμένο μὲ ἀντίκα α')
στὴς τέσσερες πλευρὲς εἶχε κεντημένα μετρητὸ β') δυὸ δίστιχα τῆς ἀγάπης μὲ
κόκκινο κουβαράκι καὶ μὲ γράμματα κεφαλαία ἢ μικρά,

1) Λ. Τ. Τρόπος, μέσον. — 2) Γυαλί.

α) Τρυπογάζι. — β) Σταυροβελονιά σὲ δυὸ ἢ τρεῖς κλωστές, χωρὶς καναβά.

- 28 'Απ' ὄλα τὰ λουλουδικὰ μ' ἀρέσει τὸ κρινάκι
κι' ἀπ' ὄλα τὰ ὀνόματα μ' ἀρέσει τὸ Φροσάκι.
- 29 'Απὸ μικρῆ σ' ἀγάπησα, τράνεψες δὲ σὲ πῆρα,
νὰ μ' ἀξιῶση ὁ Θεὸς γιὰ νὰ σὲ πάρω χήρα.
- 30 'Απόψε θέλω νὰ τραγουδῶ ὥστε νὰ ξημερώση,
ὥστε νὰ βγῆ ὁ ἥλιος τὴν πέτρα νὰ πυρώση.
- 31 'Απόψε δὲν κοιμήθηκα κι' ἀκόμα δὲ νυστάζω,
ἔχω τὸν ὕπνο διάφορο καὶ τὸ πουλί κοντά μου.
- 32 'Απόψε σ' ὠνειρεύθηκα στὴν ἀργυρῆ μου στρώση¹⁾,
ἢ νύχτα χρόνος ἔγινε ὅσο νὰ ξημερώση.
- 33 'Αρα γε θ' ἀξιωθῶ φῶς μου, νὰ σ' ἀπολαύσω,
νὰ βάλω τὰ ματάκια μου στὸ στήθος σου νὰ κλάψω.
- 34 "Ἀρχισε γλῶσσα μ', ἄρχισε, τραγουδία ν' ἀραδιάσης,
τίς ἔμορφες ἀπ' τὰ βουνὰ νὰ μὲ τίς κατεβάσης.
- 35 "Ἄς εἴρχουνταν νὰ μ' ἔλεγαν πού ἦλθε τὸ πουλί μου,
χίλια βενέτικα φλοιοῖρά τὰ δίνω στὴ ζωή μου.
- 36 "Ἄς ἔχεις τὴν ὑπομονή κι' ἄς ἔχεις τὴν ἐλπίδα,
πὼς μὲ τὸν καιρὸ τὸ γιασεμί ἀνθεῖ καὶ βγάζει φύλλα.
- 37 "Ἄς σὲ τὸ πῶ τραγουδιστὰ κ' ἢ κόρ' ἄς τὸ διαλαλήσει
ἂν ἔχη ἔρωτα γιὰ μὲ, ἔχω καὶ γὼ γιὰ κείνη.
- 38 "Ἄσπρη δὲν εἶσαι νὰ σὲ πῶ, μαύρη νὰ σὲ παινέσω,
μελαχροινὴ καὶ νόστιμὴ ἐγὼ θὰ σὲ κερδέψω.
- 39 "Ἄσπρη 'σαι σὰν τὸ γιασεμί, ἀφράτη σὰν τὸν ἄρτο,
ἄς σ' εἶχα στές ἀγκάλες μου μιὰν ὥρα κ' ἕνα κάρτο.
- 40 "Ἄσπρη μαρμαρένια γλάστρα, κόκκινη γαρουφαλιά,
τριγυρίζουν τὰ πουλάκια γιὰ νὰ κτίσουνε φωλιά.
- 41 "Ἄσπρη μαστίχα Χιώτισσα, μέσ' στὸ χαρτί δὲ λυώνει,
ἔτο' εἶν' μένα ἡ ἀγάπη μου καινούργια, δὲν παλῶνει.
- 42 "Ἄσπρη ἀφράτη φράγουλα πότε θὰ κοκκινήσεις
πότε θὰ πεῖ τ' ἀχειλί σου ἔλα νὰ μὲ φιλήσης;
- 43 "Ἄσπρο γαρούφαλο βαστῶ καὶ ὄλοι μὲ λένε βάψ' το,
ἂν τὸ πιτύχω στὴ μπογιά²⁾, πολλὲς καρδιές θὰ κάψω.
- 44 'Ἀστροπελέκι καὶ φωτιά στὸν ἀγαπητικό μου,
ὄχι σ' αὐτὸν πού ἀγαπῶ ἀλλὰ στὸν πρωτινό μου.
- 45 Αὐτὰ ναι τὰ τραγούδια μου καὶ οἱ χαιρετισμοί μου
καὶ εἰς τὸ τέλος σ' ἔβαλα καὶ τὴν ὑπογραφή μου.
- 46 Αὐτὰ τὰ μαῦρα πού φορεῖς, ἐγὼ θὰ σὲ τὰ βγάλω,
θὰ σὲ φορέσω κόκκινα καὶ ὕστερα θὰ σὲ πάρω.

1) Στρώμα. — 2) Λ. Τ. Βαφή.

- 47 Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποὺ φορεῖς, δὲν τὰ φορεῖς γιὰ λύπη,
μὸν' τὰ φορεῖς γιὰ ἔμορφιά καὶ γιὰ τὸ ζαριφλίκι 1).
- 48 Ἄφσε τὸν μύλο κι' ἄς βροντᾶ καὶ τὸ νερὸ ἄς τρέχει
καὶ μεῖς ἄς ἀγαπιούμαστε κι' ὁ κόσμος ἄς μᾶς λέγει.
- 49 Ἄχ, ἄς ἦταν δυνατὸ, ψυχὴ μου καὶ ζωὴ μου,
νὰ σ' ἔκανα βασιλικὸ νὰ σ' ἔβαζα στ' ἀφτί μου.
- 50 Ἄχ, ὁ Θεὸς ἄς μ' ἔκανε ἓνα μικρὸ πουλάκι,
νὰρχόμουν νὰ σὲ ἔβλεπα γλυκὸ μου καναράκι.
- 51 Βάρκα θέλω ν' ἀρματώσω μὲ σαράντα δυὸ κουπιὰ
μὲ πενήντα παλληκάρια νὰ σὲ κλέψω μιὰ βραδυά.
- 52 Βασιλικὸ πλατύφυλλε μὲ τὰ σαράντα φύλλα,
σαράντα σ' ἀγαπήσανε, πάλι ἐγὼ σὲ πῆρα.
- 53 Βασιλικὸ ἐφύτεψα καὶ βγήκε ματζουράνα,
θέλω νὰ κάνω πεθερὰ τῆς Μαριγῶς τὴ μάννα.
- 54 Βασιλικὸ ἐφύτεψα καὶ βγήκε πορτοκάλι,
ἂν δὲν σ' ἀρέσει ἢ μικρὴ ἄς εἶναι ἡμεγάλη.
- 55 Βασιλικὸ ἐφύτεψα σὲ μαρμαρένια γλάστρα
καὶ ἄπλωσε καὶ σκέπασε τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα.
- 56 Βασιλικὸ ἐφύτεψα καὶ βγήκε ἀνασόνι
ὄσες κοπέλλες φίλησα καμμιά δὲν εἶπε ὠνεῖ.
- 57 Βασιλικὸ ψιλόλουνο νὰ στρώνης νὰ κοιμᾶσαι
κι' ὅταν μοσκίζ' ἢ μυρωδιὰ ἔμένα νὰ θυμᾶσαι.
- 58 Βασιλικὸ πλατύφυλλο νὰ στρώνης νὰ κοιμᾶσαι
νὰ σὲ χτυπάῃ ἢ μυρωδιὰ καὶ μένα νὰ θυμᾶσαι
- 59 Βασιλικὸ κι' ἀγιόκλημα νὰ πλέξω ἓνα δεμάτι,
νὰ στείλω στὴν ἀγάπη μου νὰ στρώνη νὰ κοιμᾶται.
- 60 Βασιλικὸ λιανόφυλλο μὲ τὰ σαράντα φύλλα,
σαράντα σ' ἀγαπήσανε καὶ πάλε γὼ σὲ πῆρα.
- 61 Βασιλικὸν ἐφύτεψα στὴν κλίνη ποὺ κοιμᾶσαι
νὰ κόβης νὰ μυρίζεσαι καὶ μένα νὰ θυμᾶσαι.
- 62 Βασιλικὸς κι' ἂν μαραθῇ τὴν μυρωδιὰ τὴν ἔχει
καὶ μένα τὸ πουλάκι μου τὴν ἔννοια μου τὴν ἔχει.
- 63 Βασιλικὸς πλατύφυλλος μὲ τὰ σαράντα φύλλα
ἄλλοι πολλοὶ σ' ἀγάπησαν πάλε ἐγὼ σὲ πῆρα.
- 64 Βραδιάζει καὶ περικαλῶ πότε νὰ ξημερώση,
νὰ δῶ τ' ἀγγελικὸ σου τὸ κορμί κι' ὁ νοῦς μου νὰ μερώση.

1) Κομψότητα.

- 65 Βρέξε Θεέ μου, μιὰ βροχή και χείμασε καρύδια
και στης αγάπης μου την αύλή, ρίξε καμαροφρύδια.
- 66 Γαρουφαλάκι μου, κοντσέ φορείς στην κεφαλή σου,
τί έμορφα που στόλισες σήμερα τὸ κορμί σου.
- 67 Γαρουφαλιάς γαρούφαλο και κανελλιᾶς κανέλλα,
άν μ' αγαπᾶς πουλάκι μου κάνε τὸν τρόπο κ' ἔλα.
- 68 Γαρουφαλιάς γαρούφαλο και κανελλιᾶς κανέλλα,
ἔχω ἀγκάλες ἀνοιχτές κι' ὁπότε θέλεις ἔλα.
- 69 Γαρούφαλό μου κόκκινο, πλεγμένο με χρυσάφι
άν σ' ἔβαζα στὰ χέρια μου θά μ' ἔπαιαν τὰ πάθη.
- 70 Γαρούφαλο τσαταλωτό στοῦ βασιλέ τὸ χέρι,
Τοῦρκοι Ρωμηοὶ τὸ μαρτυροῦν πού 'σαι δικό μου ταῖρι.
- 71 Γιὰ ἕνα νέο π' αγαπῶ εἰ κχτεβῶ στὸν Ἄδη,
εἰς τόσο ἡ αγάπη μου κατήντησε νὰ φθάση.
- 72 Γιὰ μαῦρα μάτια χάνουμαι, για γαλανὰ πεθαίνω,
γι' αὐτὰ τὰ νεροπλουμιστὰ σκάβω τὴ γῆς και μπαίνω.
- 73 Γιὰ μαῦρα μάτια χάνουμαι, για γαλανὰ πεθαίνω,
για φρύδια τσιταλδικὰ¹⁾ σιγίζω τὴ γῆς και μπαίνω.
- 74 Γιὰ διγίες αὐτὲς που ἔρχονται με χάρη ἀπὸ πέρα
ἡ μάνα εἶναι περδὶκα κ' ἡ κόρη περιστέρα.
- 75 Γιὰ πὲς μου ποιὸς σὲ πᾶτισε τὰ φρύδια σου καμάρι,
νὰ δόσω γὼ τὰ κτιστικά, νὰ γίνουμε ζευγάρι.
- 76 Γιὰ σένα αγάπη μου, φυσάει ἀέρας στὰ πλατάνια,
για σένα λαμπυρομαχοῦν τὰ ἄστρα στὰ οὐράνια.
- 77 Γιὰ σένα βγίνει ἀπαλά κι' ἀπλώνεται με χάρη,
στοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιά τ' ὀλόχρυσο φεγγάρι.
- 78 Γίνου πουλί μου λεμονιά και γὼ νὰ γίνω χιόνι,
νὰ λυώνω νὰ δροσίζονται οἱ τρυφεροὶ σου κλώνοι.
- 79 Γλυκά, γλυκά που ὀμιλᾶς, γλυκά που συντυχαίνεις
ὡς και ἡ σκάλα μᾶς γελαῖ, ὅταν τὴν ἀνεβαίνεις.
- 80 Γραμματικέ μου, γράψε με στὸ γύρο τοῦ φεσιῶ σου,
ὅπου κι' ἂν πᾶς και σταθεῖς νὰ μ' ἔχης μέσ' στὸ νοῦ σου.
- 81 Γράψε γραφή και στεῖλέ με, γράψε και τ' ὄνομά σου,
γράψε δυὸ λόγια μυστικά που ἔχεις στην καρδιά σου.
- 82 Γὼ εἶμ' ἕνα μικρὸ δεντρί και σὺ πουλάκι εἶσαι,
πέταξε κ' ἔλα στὸ κλαρί και τὴν φωλιά σου κτίσε.
- 83 Γὼ ἔλεγα νὰ σ' αγαπῶ, κανεῖς νὰ μὴ τὸ ξέρη,
και κείνο τὸ ἐμάθανε οὐλ' οἱ δικοὶ και ξένοι.

1) Λ. Τ. Σμικτά.

- 84 Δέν εἶδα τέτοιο πόλεμο νά πολεμοῦν τὰ μάτια,
χωρίς μαχαίρια καί σπαθιά νά γίνονται κομμάτια.
- 85 Δέν θελω νά δουλεύης, νά βασανίζεσαι,
μόνε νά τρώς νά πίνης καί νά στολίζεσαι.
- 86 Δέν θέλω γώ μαννούλα μου, νά 'μαι στό περιβόλι,
παρά μέ τήν αγάπη μου, ὅς εἶμαι καί στά ὄρη.
- 87 Διαμάντι δαχτυλίδι φορεῖς στό χέρι σου
κι' ἀπάνου γράφ' ἡ πέτρα θά γίνω ταῖρι σου.
- 88 Δυὸ ἀδελφάδες ἦτανε κ' οἱ δυὸ χαριτωμένες
τῆς πιὸ μικρῆς τὸ μάγουλο ἔχει καρδιές καμμένες.
- 89 Δυὸ ψαράκια μελανούρια
γεια σ' αγάπη μου καινούργια
- 90 Δυὸ ἔμορφες μαλώνανε ἀπὸν στήν ἀσπριά¹⁾ τούς
καί πέρασ' μιὰ μελαχροινὴ κ' ἔκαψε τὴν καρδιά τους.
- 91 "Ἐβγα σὺ ποῦ μ' ἔκαμες αγάπη νά γνωρίσω,
μιὰ ὥρα δίχως ἐσέ δὲν εἴμπορῶ νά ζήσω,
- 92 "Ἐβγα στό παραθύρι κρυφὰ π' τὸν κύρη σου
καί κάνε ποῦ ποτίζεις τὸ καρυσόφυλλο σου.
- 93 "Ἐβγα στό παραθύρι κρυφὰ π' τὴν μάννα σου
καί πὲς της πὼς ποτίζεις τὴν ματζουράνα σου.
- 94 "Ἐβγα στό παραθύρι καί διὲς στὸν οὐρανό,
πὼς παίζει τὸ φεγγάρι μέ τὸν αὐγερινό.
- 95 "Ἐβγα στό παραθύρι καί διὲς τὸν ἥλιο
π' ἀξίζει τὸ κορμί σου ἕνα βασίλειο.
- 96 Ἐβράδυσσε καί δρόσισε καί δρόσαν τὰ λουλούδια,
ἔλα νά κουβεντιάσουμε αγάπη μου καινούργια.
- 97 Ἐγὼ γιὰ τὴν αγάπη μου θά πῶ 'να τραγουδάκι,
ν' ἀνοίξω τὴν καρδοῦλα της, σὰν τὸ γαρυφαλάκι.
- 98 Ἐγὼ γιὰ τὴν αγάπη σου καί γιὰ τὴν ἔμορφιά σου
θέλω βαφτίσ' ἕνα παιδί νά βγάλω τ' ὄνομά σου.
- 99 Ἐγὼ γιὰ σέ πουλάκι μου, ἕνας φονιάς θά γίνω,
ὅποιος θά λέγει γιὰ σέ κακό, τὸ αἷμά του θά χύνω.
- 100 Ἐγὼ μαι κείνο τὸ πουλί, ὅπου τὸ λὲν τρυγόνι
π' ἂν δὲν εὐρῆ τὸ ταῖρι του μέ ἄλλο δὲ ζυγώνει.
- 101 Ἐγὼ πουλί μου, σ' ἔταξε τὴν Χιὸ μέ τὰ καράβια
καί τὴν Κωνσταντινούπολη μέ τὰ μαργαριτάρια

1) Ἀσπρίλα.

- 102 Ἐγὼ πουλί μου, σ' ἀγαπῶ, μὰ δὲ στὸ φανερώνω,
τ' ἀγγελικό σου τὸ κορμί κρυφὰ τὸ καμαρώνω.
- 103 Ἐγὼ πουλί μου, σ' ἀγαπῶ, μὰ δὲ τὸ φανερώνω,
σπεῖρε μηλιά στὴ πόρτα σου, νὰ κρύβουμαι στὸν κλώνο.
- 104 Ἐγὼ πουλί μου, σ' ἀγαπῶ, μὰ δὲ σὲ δίνω θάρρος,
γιατ' εἶν' ἡ γειτονιά κακιά, ποὺ νὰ τὴν πάρ' ὁ Χάρος.
- 105 Ἐγὼ πουλί μου, σ' ἀγαπῶ, δὲν εἶν' κι' αὐτὸ γισσάκι ¹⁾
ἄν μ' ἀγαπᾶς καὶ τοῦ λόγου σου στείλε με ραβασάκι.
- 106 Ἐγὼ πουλί μου σ' ἀγαπῶ, μὲ ὄλα μου τὰ μέλη
καὶ τὴν μητέρα μ', ρώτησα καὶ κείνη σένα θέλει.
- 107 Εἶδα ποὺ μὲ κρεμάσανε μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά σου
καὶ πὼς μὲ βάλαν φυλακὴ μέσα στὴν ἀγκαλιά σου.
- 108 Εἶπαμε πολλὰ καὶ σώνει
ὅς λαλήσει κι' ἄλλ' ἀηδόνι.
- 109 "Ἐλα ἀγάπη μου γλυκιά,
στὴ δική μου ἀγκαλιά.
- 110 "Ἐλα, ἔλα μὲ τὰ μένα,
νὰ περνᾶς χαριτωμένα.
- 111 "Ἐλα ἐσύ ποὺ μ' ἔκανες, ἀγάπη νὰ γνωρίσω
καὶ μιὰ ἡμέρα δίχως σὲ δὲν εἰμπορῶ νὰ ζήσω.
- 112 "Ἐλα νὰ σὲ φιλήσω καὶ γλήγορα νὰ πᾶς
νὰ μὴ σὲ δῆ ἡ μάννα σ', καὶ πεῖς πὼς μ' ἀγαπᾶς.
- 113 "Ἐλα νὰ σμιζοῦμε τὰ δυὸ καὶ νὰ γενοῦμε ταῖρι,
ἔχω ἀμπέλια στὴ Βλαχιά καὶ γρόσια στὸ κεμέρι.
- 114 "Ἐλα πουλί μου, ἔλα καὶ γλήγορα νὰ πᾶς,
νὰ μὴ σὲ δῆ ἡ μάννα σ', καὶ πεῖς πὼς μ' ἀγαπᾶς.
- 115 Ἐλάτε πιάστε τὸν χορὸ ὄλα τὰ κοριτσάκια,
νὰ γλυκοκελαϊδῆσετε σὰν τὰ χελιδονάκια.
- 116 Ἐμορφιές καὶ νοστιμάδες εἰς ἐσένα κατοικοῦν
σκλάβος σου θέλω νὰ γίνω κι' ὅ,τι θέλουν ὅς μὲ ποῦν
- 117 "Ἐνα πουλάκι ἀγαπῶ καὶ τὸν Θεὸ δοξάζω,
τοὺς ἄλλους τοὺς περιγελῶ γιὰ νὰ διασκεδάζω.
- 118 "Ἐνα τόπι μανταπόλα ²⁾ καὶ ἓνα τόπι χουμαγὶ
τῶστειλε ὁ ἔραστής της στὴν Αὐγὴ τὴν ὄρφανή.
- 119 Ἐνθυμεῖσαι ἀπὸ πότε ἄρχισα νὰ σ' ἀγαπῶ
ἢ τὸ ξέχασες τελείως καὶ περιμένεις νὰ στὸ πῶ.

1) Λ. Τ. Ἀπηγορευμένο. — 2) Χασές.

- 120 'Εξήντα μήνες σ' αγαπῶ πού κάνε πέντε χρόνια
 ἄν ἔσπερνα μιὰ λεμονιά θὰ ἔκαμνε λεμόνια.
- 121 'Ερώτησα τὸν ἔρωτα τί ροῦχα νὰ φορέσω,
 καὶ κείνος μ' εἶπε θαλασσιά, τῆς γειτονιάς ν' ἀρέσω.
- 122 'Εσὺ ἀπὸ δῶ καὶ γὼ 'πὸ κεῖ νὰ κάνουμε γιοφύρι,
 ἐσὺ νὰ δόσης τὸ φιλι καὶ γὼ τὸ δακτυλίδι.
- 123 'Εσὺ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γὼ ἀπὸ δῶ κι' ὁ τοίχος μέσ' στὴ μέση
 τάξε κερὶ στὴν Παναγιὰ νὰ γκρεμιστῆ νὰ πέση
- 124 'Εσὺ 'σαι βέργα μάλαμα καὶ γὼ βέργα ἀσημι,
 ταιριάζουμε στὴν ἔμορφιά καὶ στὴν ταπεινοσύνη.
- 125 'Εσὺ 'σαι τὸ σταφύλι καὶ γὼ τὸ τσάμπουρο,
 φίλα με σὺ στ' ἀχειλι καὶ γὼ στὸ μάγουλο.
- 126 'Εσὺ μὲ τὰ φλουράκια σου καὶ μὲ τὴν ἀρχοντιά σου
 καὶ γὼ μὲ τὰ τραγούδια μου ἀνοίγω τὴν καρδιά σου.
- 127 'Εσὺ πὸ κεῖ καὶ γὼ πὸ δῶ θὰ κτίσουμε γιοφύρι,
 ἐσὺ θὰ βάλῃς μάλαμα καὶ γὼ θὰ βάλ' ἀσημι.
- 128 'Εσὺ πὸ κεῖ καὶ γὼ πὸ δῶ νὰ κάνουμε τὰ λόγια
 καὶ τὴν ἐπάνω Κυριακὴ νὰ κάνουμ' ἀρραβῶνα.
- 129 Εὐχαριστῶ τὴν τύχη μου πού μ' ἔκανε τὴ χάρη
 καὶ μ' ἔδοκε ἕνα πουλί πού δὲν τὸ ἔχει ἄλλη.
- 130 "Ἐχεις δυὸ ματάκια μαύρα,
 πού νὰ τᾶχανες νὰ τᾶβρα.
- 131 Ζαμπάκι ζαμπακόβεργα ρίχνω στὸ πηγάδι,
 νὰ καθαρίσω τὸ νερὸ νὰ πιῆ τὸ παλληκάρι,
- 132 Ζωὴ σὲ λένε καὶ ζωὴ ἔγινες γιὰ μένα
 ἄν ἴσως καὶ μὲ ἀρνηθῆς ἀλλοίμονο σὲ μένα
- 133 'Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι θάλασσα νὰ μπῶ νὰ ταξειδέψω,
 εἶναι ἀγκάθια καὶ τσαλιά καὶ πῶς τὰ ξεμπερδέψω.
- 134 'Ἡ ἀγάπη 'ναὶ γλυκειά, γλυκειά 'ναὶ σὰν τὸ μέλι
 καὶ μέσα στὴν καρδοῦλά μου καίει, σὰν τὸ πιπέρι.
- 135 'Ἡ ἀγάπη μ' εἶναι ψεύτικη, σὰν τοῦ Μαρτιοῦ τὸ χιόνι
 ὅπου τὸ ρίχνει τὴν αὐγὴ καὶ ὡς πού νὰ φέξῃ λυώνει.
- 136 'Ἡ θάλασσα εἶναι ἀλμυρὴ, θὰ τὴν ἐκάνω μέλι
 πού τὴν ἐσυργιανίζανε κορμάκια σὰν ἀγγέλοι
- 137 'Ἡ θάλασσα φαρδειά, πλατειά, ἀργυροκεντημένη
 ἔτσ' εἶναι κι' ἡ ἀγάπη μου, μικρὴ καὶ χαϊδεμένη,

- 138 Ἡ θάλασσα μὲ τὸ νησί χαίρουνται τὸν καιρὸ τους
καὶ τὰ κορίτσια χαίρουνται τὸν ἀρρβωνιαστικὸ τους
- 139 Ἡ θάλασσα φαρδειά, πλατειά, ἀργυροκεντημένη.
ἔτο' εἶναι καὶ ἡ ἀγάπη μου φαρδειά καὶ πολ' ἀγαπημένη.
- 140 Ἦθελα νὰ ἦμουν χρυσικός, νὰ κάνω δαχτυλίδια,
νὰ πούλαγα στὴν ἀγορὰ γιὰ μάτια καὶ γιὰ φρύδια.
- 141 Ἦθελα νὰ μουν λιβανιά, νὰ κάνω τὸ λιβάνι,
νὰ θύμιαζα τὴν Παναγιά νᾶχη καλὰ τὸν Γιάννη.
- 142 Ἡ καρδιά μου σὰ σφαλίσει, δὲν ἀνοίγει μὲ κλειδιά,
μόν' ἀνοίγει μὲ τραγούδια καὶ μὲ μάτια πλουμιστά.
- 143 Ἦλθ' ὁ Μάης μὲ λουλούδια
εἶτο' ἀγάπη μου καινούργια
- 144 Ἦλιε μου, παρὰ ἤλιε μου καὶ κοσμογυριστή μου,
νὰ πάγης στὸ πουλάκι μου καὶ στὸν τραγουδιστή μου.
- 145 Ἦλιε μου, στὸ βασιλεμα θεὲ νὰ σὲ παραγγείλω,
νὰ πάγης προσκυνήματα στὸ κόκκινό μου μῆλο.
- 145 Ἡ μάννα σ' θέλει τουφεκιά καὶ ὁ μπαμπᾶς χαντζέρι¹⁾,
ὁ ἀδελφός σου κάτεργό²⁾ καὶ σὺ δικό μου ταῖρι.
- 147 Θάλασσα μαύρη κι' ἄλυρη, τώρα γλυκειά νὰ γίνης.
καὶ τὸ πουλί πού σ' ἔστειλα, πάλι νὰ μὲ τὸ στείλῃς.
- 148 Θάλασσα πικροθάλασσα καὶ πικροκυματοῦσα,
ἂν ἔφερνες τὴν ἀγάπη μου διπλά θά σ' ἀγαποῦσα.
- 149 Θὰ μεθῶ καὶ θὰ κοιμοῦμαι
γιὰ νὰ μὴ σὲ συλλογοῦμαι.
- 150 Θ' ἀνέβω πάνω στὸν οὐρανό, στὸ ποιητὴ τοῦ κόσμου,
νὰ κάνω δέηση πολὺ γιὰ νὰ σὲ πάρω φῶς μου
- 151 Θὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, μ' ἐλάφια νὰ κοιμοῦμαι
καὶ τὸ δικό σου τὸ κορμί νὰ μὴ τὸ συλλογοῦμαι.
- 152 Θὰ φύγω κόρη μ' ὄμορφη, ἔβγα καὶ σὺ στὸ δῶμα
καὶ πές με, πάνε στὸ καλὸ καὶ στὴν καλὴ τὴν ὥρα.
- 153 Θὰ σ' ἀγαπῶ, θὰ σ' ἀγαπῶ, ποτές μου δὲ θὰ πάψω,
γιὰ κατὰ κράτος θὰ χαθῶ, γιὰ θὰ σὲ ἀπολάψω.
- 154 Θεέ μ', μὴ στράφτεις, μὴ βροντᾶς, Θεέ μ' μὴ μπομπουνίζεις,
εἶναι τὸ ταῖρι μου μικρὸ καὶ μὴ τὸ φοβερίζεις.
- 155 Θεέ μου, δόσε με φτερά καὶ δύναμη στὶς πλάτες,
να περπατῶ, νὰ κυνηγῶ ξανθιές καὶ μαυρομάτες.

1) Λ. Τ. Σπαθιά, —2) Φυλακή.

- 156 Θεέ μου νά γινούντανε καυγάς στη γειτονιά σου,
 ὄλοι νά τρέξουν στὸν καυγᾶ καὶ γώ στὴν ἀγκαλιά σου,
- 157 Θέλω νά σκάψ' ἓνα βουνό με τῆς ἐλιάς τὸ φύλλο,
 νά εὔρω φίλο ἔμπιστο δυὸ λόγια νά σέ στείλω.
- 158 Θέλω νά εἶμαι ἔμορφη κι' ἀρχόντισσα μεγάλη
 νά ἔχω καὶ καλὴ ψυχὴ, δὲν θέλω ἄλλη χάρη.
- 159 Θε νά σέ στείλω μιὰ γραφὴ, νά τήνε ἀναγνώσης
 καὶ με τὸ αἷμα τῆς καρδιάς νά τὴν ἐβουλώσης.
- 160 Θε νά σέ στείλω μιὰ γραφὴ με τὸ πουλί τ' ἀηδόνι,
 δὲν τὴν ἐστέλνω μ' ἄνθρωπο γιατί τὴν ἀναγνώνει.
- 161 Κάθε πρωὶ πού σκάνουμε καὶ βγαίνω
 πρῶτα γιὰ λόγου σου ἐρωτῶ κ' ὕστερα συντυχαίνω.
- 162 Καινούργι' ἀγάπη καὶ παληά, παληά μου στάσου πίσω,
 νά μὴ σέ δοῦν τὰ μάτια μου καὶ σέ ξαν' ἀγαπήσω
- 163 Καινούργι' ἀγάπη καὶ παληά με βάλανε στὴ μέση
 καὶ δὲν ἤξεύρω ἀπ' τίς δυὸ, ποιά θε νά με κερδήση.
- 164 Καὶ σεῖς πουλιά τοῦ οὐρανοῦ πού χαμηλά πετᾶτε,
 νά πάτε στὸ πουλάκι μου γιὰ νά τὸ χαιρετᾶτε.
- 165 Καὶ τ' ἀστράκια τ' οὐρανοῦ καὶ κείνα τὰ φοβοῦμαι,
 νά μὴ μᾶς μαρτυρήσουνε τὴν ὥρα πού μιλοῦμε.
- 166 Κάλλιο νά δῶ τὸ αἷμά μου στὴ γῆ νά κάν' ἄλωνι,
 παρὰ αὐτὴν πού ἀγαπῶ ἄλλους νά τὴν μαλώνη.
- 167 Κάλλιο 'χῶ Τούρκου μαχαιριά καὶ πιστολιὰ δερβήση
 παρὰ νά διοῦν τὰ μάτια μου, ἄλλος νά σ' ἀγαπήση.
- 168 Καλῶς ἦλθε πού ἔλειπε τὸ κόκκινό μου μῆλο,
 πῶχει τὸν βασιλὲ γενειὰ καὶ τὸν βεζύρη φίλο.
- 169 Καλῶς ἦλθε πού ἔλειπε τὸ ἄστρο στὴν αὐλὴ μας
 κι' Ἀγγερινὸς στὸ σπίτι μας, κ' εἶναι χαρὰ δική μας.
- 170 Κάνε με κερά μου, δέντρο ἴσα με τὸ μπόι σου,
 φύτεψέ με στὸν μπαχτσέ σου καὶ στὸ περιβόλι σου.
- 171 Κάνε με, κερά μου, δοῦλο νά σκουπίζω τὰ χαλιά
 κι' ὅταν λείπ' ὁ τζελεμπῆς¹⁾ μου, νά πλαγιαζοῦμ' ἀγκαλιά.
- 172 Κάνω χάζι νά σέ βλέπω τὴν ἡμέρα μιὰ φορά,
 γιὰ νά παίρν' ὁ νοῦς μ' ἀγέρα κ' ἡ καρδιά μ' παρηγοριά.
- 173 Κάνω τὸν οὐρανὸ χαρτί, τὴ θάλασσα μελάνη
 νά γράψω τὰ καμώματά σ' πάλε πουλί μ', δὲ φθάνει.
- 174 Κάνω νά σέ λησμονήσω κ' ἡ καρδιά μου σέ πονεῖ,
 εἶσ' ἡ πρώτη μου ἀγάπη, εἶσαι κ' ἡ παντοτεινή.

1) Λ. Τ. Ἀφεντικό.

- 175 Κάνω νά σ' ἀλημονήσω πορτοκάλι μου χρυσό,
εἶσ' ἡ πρώτη μου ἀγάπη καί φοβοῦμαι τὸ Θεό.
- 176 Κατέβα κόρη κι' ἔνοιξε τὴν πόρτα τὴν καρένια
κ' ἔχω δυὸ λόγια νά σέ πῶ καί κεῖνα ζαχαρένια.
- 177 Κεῖνο ἂν θέλει τὸ δεντρί νά κάνη μία χάρη
θὰ χαμηλώση τὸ κλωνί κι' ἀπάνω θὰ μὲ πάρει.
- 178 Κεῖ στοῦ παράθυρο ἀντίκρυ θὰ κτίσω ἕνα σχολεῖο,
γιὰ νά πηγαίν' ὁ ἔρωτας μὲ τὸ χρυσὸ βιβλίο.
- 179 Κοιμᾶτ' ἕνα λιγνὸ κορμί, μὲ τί νά τὸ ξυπνήσω,
νά πάρω διαμαντόπετρες νά τὸ πετροβολήσω.
- 180 Κοιμᾶτ' ὁ ἥλιος στὰ βουνά κ' ἡ πέρδικα στὰ χιόνια,
κοιμᾶται ἡ ἀγάπη μου μέσ' στ' ἄσπρα τὰ σεντόνια.
- 181 Κοιμοῦμαι σ' ὄνειρεύομαι, ξυπνῶ στοῦ νοῦ μου σ' ἔχω,
ἀπλώνω τὸ χεράκι μου, θαρρῶ κοντά μου σ' ἔχω.
- 182 Κοντὰ στὰ παραθύρια σου θὰ στήσω τὸν ὄντά μου
κι' ἂν σέ μαλώσ' ἡ μάνα σου, ἔλα πουλί κοντά μου.
- 183 Κόρη μ', κι' ἂν ἔβγανες βλοσυρὰ καὶ σ' ἔμειναν σημάδια
τὴν χάρη ποὺ σέ πρέψανε σὰν τὰ μαργαριτάρια.
- 184 Κόρη μ', μὴ πικραίνεσαι ποῦσαι κοντὴ στοῦ μπόι,
κοντὸς εἶναι κι' ὁ βασιλικὸς τὸν ἔμοσχίζουν ὄλοι.
- 185 Κόρη μ', τὰ κορφολεμονά σ' πήραν καὶ καρυδώνουν,
ἔσένα φέρνουν ἔμορφιά καὶ μένα θανατώνουν.
- 186 Κυπαρισσάκι μ' ἀψηλὸ, χαμήλω τὰ κλωνιά σου,
νά πέσω ν' ἀποκοιμηθῶ νά πάρω τὴ δροσιά σου.
- 187 Κυπαρισσί μ' ἀψηλὸ, στὴ ρίζα σ' ἔχεις χῶμα,
ἔσὺ μικρὸς καὶ γὼ μικρὴ, καιρὸς δὲν εἶν' ἀκόμα.
- 188 Κυρία μου σὰ λουσευτεῖς καὶ βγαίνεις στοῦ σεργιάνι
πρέπει νά ραγίξης τίς καρδιές, ὁ ἔρωτας νά σκάνη.
- 189 Μαλαματένιος ἀργαλειὸς καὶ φιλντισένιο¹⁾ χτένι
καὶ μιὰ κοπέλλα λυγερὴ ποὺ κάθεται καὶ φαίνει.
- 190 Μάνα μου, σχίσε τὴν καρδιά μὲ συρματένια τρίχα,
νά δγῆς ἐκείνην π' ἀγαπῶ σὲ τί τόπο τὴν εἶχα.
- 191 Μαριῶ κ' Ἑλένη ἀγαπῶ, κάλλιο ἔχω τὴν Ἑλένη,
γιατὶ τὴν ἔχ' ἡ μάνα της μικρὴ καὶ χαϊδεμένη.
- 192 Μάτια μὲ μάτια γνέφονται καὶ δυὸ καρδιές πετοῦνε
καὶ τὸ Θεὸ περικαλοῦν πότε ν' ἀνταμωθοῦνε.
- 193 Μάτια μου, τὸ μαντήλι σου μυρίζ' ἀπὸ κανέλλα
μυρίζ' ἀπὸ γαρούφαλο κι' ἀπ' ὄμορφη κοπέλλα.

1) Λ. Τ. Ἐλεφαντόδοντο.

- 194 Μαύρο καίκι θά γενῶ κι' ἄσπρα πανιά θά βάλω,
καί καπετάνιος θά γενῶ τὸ ταῖρι μου γιὰ νᾶβρω.
- 195 Μελαχροινὴν ἐφίλησα τ' Ἀπρίλη μιὰν ἡμέρα
μοσχοβολάει τὸ στόμα μου σαράντα μιὰ ἡμέρα.
- 196 Μελαχροινὴ καὶ ὄροσερὴ καὶ νέα μ' ἐρωμένη,
μέσ' στὸ δικό μ' τὸν ἔρωτα εἶσαι περιπλεμένη.
- 197 Μελαχρινό μου πρόσωπο πλασμένο μὲ μαγνήτη
ὀποῦ τραβᾷς τὸν ἔραστή σὰ ψάρι μέσ' στὸ δίχτυ.
- 198 Μελαχρινός, μελαχροινὴ, Θεὸς νὰ τοὺς ταιριάση,
νὰ κάνουνε κ' ἓνα παιδί τὸν ἔρωτα νὰ μοιάζη.
- 199 Μέσ' στὴν καρδιά μου σ' ἔβαλα καὶ κεῖ νὰ κατοικήσῃς
μὰ νὰ βρεθῆς καὶ σὺ πιστὴ νὰ μὴ μ' ἀλησμονήσῃς.
- 200 Μέσ' στὴν καρδιά μου φύτεψες δεντρί μὲ δίχως χῶμα,
γένηκε καὶ περίπλεξε σέ ὄλο μου τὸ σῶμα.
- 201 Μὲ τὸ τσιγάρο ποὺ βαστῶ, στὴν Ἀγαπῶ πηγαίνω,
ἂν μὲ ρωτήσῃ καὶ κανεῖς φωτιά τρέχω γυρεύω.
- 202 Μῆλο μου, μὴ μαραίνεσαι καὶ χάνεις τὴ θωριά σου.
γὼ ἄλλονε δὲν ἀγαπῶ, μόνε τὴν ἀφεντιά σου.
- 203 Μῆλο μου κατακόκκινο μέσ' τὴν μηλιά χωσμένο,
σὲ γύρευα καὶ σ' εὔρηκα μικρὸ καὶ χαϊδεμένο.
- 204 Μιὰ Σμυρνιά στὸ παραθύρι φύτευε βασιλικό,
φύτευε καὶ μαντζουράνα ποὺ τὴν ἀγαπῶ καὶ γώ.
- 205 Μιὰ Σμυρνιά στὸ παραθύρι μ' ἔδωσε γαρόφαλο
τῶβαλα στὸ μάγουλό μου κ' ἔστραψε σὰν κρύσταλλο.
- 206 Μιὰ τρίχα ἀπ' τὰ μαλλιάκια σου τὰ μάτια μου θά ράψω
κι' ὄρκο κάνω στὸ Θεὸ ἄλλη νὰ μὴ κυττάξω.
- 207 Μικρὸ θά σ' ἀρραβωνιάσουνε καὶ γιὰ τὸν ἀρραβῶνα
ἂν σε ρωτήσ' ἡ μάννα σου, πές την, μικρὸ εἶμ' ἀκόμα.
- 208 Μόσχο καὶ κάντιο θεὸ νὰ πιῶ, ν' ἀνοίξῃ ἡ φωνή μου,
νὰ τραγουδήσω δυνατὰ ν' ἀκούσῃ τὸ πουλί μου.
- 209 Νὰ εἶχα ἀηδονιοῦ λαλιά νὰ κρίνω μὲ ἐσένα,
πὼς κρίνει μάννα τὸ παιδί σὰν ἔλθει ἀπ' τὰ ξένα.
- 210 Νὰ ἦμωνα τηλεγράφος, αὐτὸ ἐπιθυμοῦσα,
σὲ κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ νὰ σὲ τηλεγραφοῦσα.
- 211 Νὰ ἦταν ἡ θάλασσα γυαλί, νὰ τὴν ἐπερπατοῦσα.
νᾶρχομεν νὰ σὲ ἔβλεπα, νὰ σὲ γλυκοφιλοῦσα.
- 212 Νὰ ἦταν ἡ θάλασσα γυαλί, νὰ κύλα τὸ λεμόνι,
νὰ σοῦστελνα πουλάκι μου ἓνα χρυσοῦ κυδῶνι.
- 213 Νᾶμνα πουλί νὰ πέταγα, νᾶμνα χελιδόνι
νᾶρχόμεν νὰ σὲ εὔρισκα ἐκεῖ ποὺ εἶσαι μόνη.

- 214 Νὰ ξέρης πόσο σ' ἀγαπῶ, νὰ ξέρης πουλί μου πόσο,
νὰ βγάλω τὴν καρδίσα μου καὶ σένα νὰ τὴ δώσω.
- 215 Νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά, νὰ βρῶ μάγισσας χορτάρι,
νὰ σὲ μαγέψω μάτια μου, ἄλλος νὰ μὴ σὲ πάρη.
- 216 Νᾶταν ἡ γῆς καφασωτὴ νᾶχε καὶ παραθύρια
νᾶβλεπα τὸ πουλάκι μου στὰ μάτια καὶ στὰ φρύδια.
- 217 Νενέ μου, σχίσε τὴν καρδιά μὲ συρματένια τρίχα,
νὰ δγῆς ἐκείνην π' ἀγαπῶ σὲ τί τόπο τὴν εἶχα.
- 218 Νυστάξαν τὰ ματάκια μου, θέλουν νὰ κοιμηθοῦνε
καὶ γώ γιὰ τὴν ἀγάπη μου τὰ κάνω κι' ἀγρυπνοῦνε.
- 219 Ὁ διαμαντένιος ὁ σταυρὸς κρέμεται στὸ λαϊμό σου,
ἄλλοι φιλοῦνε τὸ σταυρὸ καὶ γώ τὸ μάγουλό σου.
- 220 Ὁ ἔρωτας στὸ στήθος μου ἄνοιξε τὰ φτερά του.
κάθησε καὶ κατάντησε μ' ὅλη τὴ γενιά του.
- 221 Ὁ ἥλιος βγαίνει καυτερός καὶ τὸ φεγγάρι κρύο,
ἐγὼ πουλί μου σ' ἀγαπῶ, τὸ λέγω δὲν τὸ κρύβω.
- 222 Ὁ ἥλιος βασιλεύει στὰ παραθύρια σου
καὶ σὺ διαβόλου κόρη βάφεις τὰ φρύδια σου.
- 223 Ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε καὶ τὸ φεγγάρι βγήκε
κι' αὐτὸ τ' ἀνεμαλλιαρικό μὲς τὴν καρδιά μου μπῆκε.
- 224 Ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε πίσω στὰ κυπαρίσσια
γὼ πήγα καὶ σὲ ριάλεξα πό δώδεκα κορίτσια
- 225 Ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε στὰ παραθύρια σου
καὶ σὺ διαβόλου κόρη, βάφεις τὰ φρύδια σου.
- 226 Ὁ ἥλιος ὅταν πρωτοβγεῖ ἔχει σταυρὸ στὴ μέση
καὶ στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ μελαχροινὸς μ' ἀρέσει.
- 227 Ὅλα τ' ἀμάξια ἐρχονται μὲ στᾶρι καὶ κριθάρι,
μὲν τὸ δικό σου ἔρχεται μὲ τὸ μαργαριτάρι.
- 228 Ὅλοι μὲ λέν νὰ σ' ἀρνηθῶ, δὲν ξέρω τί νὰ κάνω,
μιὰ στιγμὴ σὰ δὲ σὲ δῶ, τὸ νοῦ μου τὸν ἐχάνω.
- 229 Ὅλοι μὲ λέν νὰ σ' ἀρνηθῶ, καὶ γώ πουλί μου σ' ἔχω,
ἐγὼ μὲ τ' ὄνομά σου ζῶ καὶ μὲ τὸ φῶς σου τρέχω.
- 230 Ὅλο τὸν κόσμο γύρισα νὰ βρῶ γλυκὸ σταφύλι,
δὲν ἤῤα πιὸ γλυκύτερο ἀπ' τὸ δικό σ' ἀχειλί.
- 231 Ὅλου τοῦ κόσμου τὰ καλά, νὰ τᾶχα τί τὰ θέλω,
ἄς ἔχ' ὁ κόσμος τὰ καλά καὶ γώ αὐτὴν πού θέλω.
- 232 Ὁ μύλος ἔχει ἐννιά παννιά π' ἀλέθει τὸ σιτάρι,
ἂν δὲ σὲ κλέψω μιὰ βραδειά, δὲν εἶμαι παλληκάρι,
- 233 Ὁ νοῦς μου δὲν ἐγύρισε μὲ δεκ' ὀχτῶ ρωλόγια
μὰ σὺ μὲ τὸν ἐγύρισες μὲ δυὸ γλυκά σου λόγια

- 234 "Οπ' άγχιπᾶ μελαχροινή πρέπει νά ἔχη γνώση,
γιατί θά μπεῖ σέ ἔρωτα καί λογαριά θά δόσει.
- 235 "Οσ' ἄστρα ἔχ' ὁ οὐρανός καί φύλλα τὸ Βαγγέλιο,
τόσα καληνυχτίσματα σ' ἀφίνω καί διαβαίνω.
- 236 "Οσ' ἄστρα 'ναι στὸν οὐρανό, ὅλα θά τὰ μετρήσω
κι' ἐπάνω στὸ μαντήλι σου μὲ σύρμα θά τὰ κεντήσω.
- 237 "Οσ' ἄστρα 'ναι στὸν οὐρανὸ τόσες ἀγάπες εἶχα
κι' ὅλες τίς ἀπαράτησα καί στη δική σου μῆκα.
- 238 "Όσα καλὰ τοῦ οὐρανοῦ νά εἶν' ὅλα δικά σου
κι' ὅσα καλὰ τῆς θάλασσας πάλε νά εἶν' δικά σου.
- 239 "Όσο κι' ἄν εἶσαι μακρῦά καί δὲ συνομιλοῦμε,
ὁ νοῦς μου εἶναι ὄλο σέ σέ καί σέ πάντα θυμοῦμαι
- 240 "Όταν ἀργήσω καί σέ δῶ καί δῶ τὸν ἀδελφὸ σου
ἀπ' τὴν ἀγάπη τὴν πολὺ θαρρῶ πὼς εἶσ' ἀπὸς σου.
- 241 "Όταν γυρίσω καί σέ δῶ τ' ἀχειλί μου γελάει,
πὸ μέσα ἢ καρδίτσα μου σάν τὸ πουλί πετάει.
- 242 "Όταν γυρίσω καί σέ δῶ, τρέμει ἢ καρδιά μου τρέμει,
ὡσάν τὸ φυλλοκάλαμο πού τὸ φυσάει τ' ἀνέμι.
- 243 "Όταν μὲ λές πὼς μ' ἄγχιπᾶς αἰσθάνομαι χρυσή μου,
πολλές ἀχτίνες λαμπερές νά λάμπουν στη ψυχὴ μου.
- 244 "Όταν περνῶ καί δὲ λαλῶ νά χαίρει' ἢ καρδιά σου,
τὸ κάνω γιὰ τὴ γειτονιά, μὴ σέρνει τ' ὄνομά σου.
- 245 "Όταν σ' ἀκούω κ' ἔρχεσαι, χρυσό μου καναρίνι,
τὰ δάκρυά μ' τρέχουνε σάν τὸ νερὸ στη βρύση.
- 246 "Όταν σ' ἀκούω κ' ἔρχεσαι, τρέχω πλαλῶ στη σκάλα
βάνω τ' ἀηδόνια καί κελαῖδοῦν, ὅλα μὲ τὴν ἀράδα.
- 247 "Όταν σὲ πρωτοῖδανε τὰ μάτια τὰ δικά μου,
ἦταν τὸ στήθος μ' ἀνοικτὸ καί μῆκες στὴν καρδιά μου.
- 248 "Όταν σὲ βλέπω ν' ἄρχεσαι τὰ μάτια χαμηλώνω,
τὸ κάνω γιὰ τὴν γειτονιά, μὰ γὼ σὲ καμαρώνω.
- 249 "Όταν σὲ βλέπω ν' ἄρχεσαι καί μένα νά κυττάζης,
ξεῦρέ το πὼς μικροῦλά μου μέσ' τὴν καρδιά μὲ σφάζης.
- 250 "Όταν σὲ καλοθυμηθῶ τρέμ' ἢ καρδιά μου τρέμει,
ὡσάν τὸ φυλλοκάλαμο πού τὸ φυσάει τ' ἀνέμι.
- 251 "Όταν σὲ πρωταγάπησα δὲν ἔβανα ριτζάδες ¹⁾,
μόνε τὰ δύο μάτια μου ἔβανα προξενητάδες.
- 252 "Όταν μὲ λές πὼς μ' ἄγχιπᾶς αἰσθάνομαι πουλί μου,
πολλές ἀχτίδες λαμπερές νά φέγγουν τὸ κορμί μου.

1) Λ. Σ. Μεσίτας.

- 253 Ὄταν σέ πρωτοχάπησα ψηλέ λιγνέ μου κρίνε,
δὲν εἶδα τὸ κατόπι μου, εἶναι ντουνιας!) δὲν εἶναι.
- 254 Ὄταν σέ πρωτογνώρισαν τὰ μάτια τὰ δικά μου,
ἦταν τὸ στήθος μ' ἀνοικτὸ καὶ μπῆκες στὴν καρδιά μου.
- 255 Ὄταν περνῶ καὶ δὲ γελῶ νὰ χαίρει' ἡ καρδιά σου
τὸ κάνω γιὰ τὴ γειτονιά, μὴ βγαίνει τ' ὄνομά σου.
- 256 Πάγω γι' ἀθάνατο νερό, γι' ἀθάνατο ποτάμι,
νὰ στείλω στὴ γυναῖκά μου, ποτὲ νὰ μὴ πεθάνη.
- 257 Παλληκάρι μ' ὄμορφο τί εἶσαι μοναχό σου
καὶ δὲν ἀρραβωνιάζεσαι νὰ δῆς τὸ ριζικό σου ;
- 258 Πάντα ἔλεγεν ἡ μάνα μου πάντα παράγγελέ μου
ὄπου καὶ νὰ διῆς τίς ὄμορφες ἀγάπα τες λέ μου.
- 259 Πιπᾶς θεὲ νὰ γενῶ νὰ πιάσω πατερίτσα,
νὰ πᾶ νὰ ξομολογῶ τὰ λεύτερα κορίτσια.
- 260 Πάρε ἐσύ τὴ λύρα σου καὶ γὼ τὸν ταμπουρά μου,
νὰ πᾶ νὰ συφωνήσουμε κάτω στῆς πεθεράς μου.
- 261 Πέρασε φῶς μου, πέρασε, πὸ τοῦτο τὸ σοκάκι,
μῆτε βεζύρης, μῆτε πασᾶς, μὴ ποτε νὰ κάνη γιασάκι ²).
- 262 Περικαλῶ τὴν Παναγιά καὶ τὸν Θεὸ δοξάζω,
ποῦν τὸ πουλί μου ἔμορφο καὶ δὲν ἀναστενάζω.
- 263 Περνῶ ἀπὸ τὴν πόρτα σου καὶ βρίσκω κλειδωμένα,
σκύφτω φιλῶ τὴν κλειδαριά, θαρρῶ φιλῶ ἐσένα.
- 264 Περνῶ πρωῖ, περνῶ βραδύ περνῶ τὸ μεσημέρι,
περνῶ καὶ τὰ μεσάνυχτα, γιὰ νὰ σέ κάμω ταῖρι.
- 265 Πές με νὰ ζῆς καὶ νὰ χαρῆς τὴν ἀκριβὴ ζωὴ σου,
ὅταν ἀργήσης νὰ με δῆς, δὲ με πονεῖ ἡ ψυχὴ σου ;
- 266 Πήγαινε καλονύχτισε, στρώσε φαρδεῖὰ κοιμήσου,
καὶ σι' ὄνειρό σου νὰ με δῆς σκλάβο καὶ δουλευτὴ σου.
- 267 Ποτὲ σου νὰ μὴ λυπηθῆς, ποτὲ σου νὰ μὴ κλάψης,
νὰ μὴ ζητήσης πράγματα καὶ νὰ μὴ τ' ἀπολάψης.
- 268 Πουλί μ' ὅταν σέ πρωταγάπησα ἦταν γιορτὴ καὶ σχόλη,
ἦταν φῶς μου καὶ τ' ἄϊ Γιαννιοῦ π' ἀνοίγουν τίς κλειδῶνοι.
- 269 Πουλί μ' ὅταν σ' ἀγάπησα τότε τὰ δέντρ' ἀνθοῦσαν,
καὶ τὰ ἀηδόνια στίς φωλιές ἐπάνω κελαῖδοῦσαν.
- 270 Πουλί μ' τὸν κόσμο μὴν ἀκοῦς, τὸν κόσμο μὴ πιστεύεις,
δούλευε τὴν ἀγάπη μας καὶ μὴν ἀνεμελεύης.
- 271 Πουλί μου, σὲ παρήγγειλα στὴν Πόλη λαχουράκι,
νὰ τὸ φορῆς νὰ συργιανῆς νὰ μοιάζης ἀρχοντάκι.

1) Α. Τ. Κόσμος,—2) Α. Τ. Νὰ τὸ ἀπαγορεύση.

- 272 Πουλάκι μου, πουλάκι μου, πουλί τοῦ λογισμοῦ μου,
 ὀλημερῆς κι' ὀλονυχτῆς δὲ βγαίνεις ἀπ' τὸ νοῦ μου.
- 273 Ποῦ νᾶβρω πέτρα νὰ σταθῶ, τοῖχο γιὰ ν' ἀκουμπήσω,
 ποῦ νᾶβρω τὸ πουλάκι μου νὰ τὸ γλυκοφιλήσω ;
- 274 Ποῦ νᾶβρω γῶ χρυσὸ χαρτί καὶ διαμαντένια πένα,
 νὰ γράψω τὰ καμώματά σ' ποῦ μ' ἔχεις καμωμένα ;
- 275 Πρωί, πρωί θά σηκωθῶ, νὰ κάνω τὸν σταυρό μου,
 καὶ νὰ περικαλῶ τὸ Θεὸ νὰ ζῆ τὸ στέφανό μου.
- 276 Πύργος θά γίνω στὰ βουνά, νὰ μὲ βαροῦν τὰ χιόνια,
 νὰ μὲ βαροῦν οἱ καταχνιές καὶ τὰ γλυκά σου λόγια.
- 277 Πῶς ἤθελα νὰ γινόμουνα στὴ Χιὸ περιβολάκι
 καὶ λεμονίτσx φουντωτῆ καὶ σὺ νερό στ' αὐλάκι.
- 278 Σὰ θέλεις ν' ἀγαπιούμαστε κρυφά ἀπ' τοὺς γειτόνους,
 βάλε ἑλιά στὴν πόρτα σου νὰ κρύβομαι στοὺς κλώνους.
- 279 Σαμιώτισα, Σαμιώτισα, πότε θά πᾶς στὴν Σάμο ;
 νὰ ρίξω ρόδα στὸ γιαλό, τριαντάφυλλα στὴν ἄμμο.
- 280 Σαράντα φᾶς, σαράντα πτεῖς, σαράντα μετανοίσης,
 σαράντα κόρες ἔμορφες εὔρε νὰ τίς φιλήσης.
- 281 Σ' αὐτὸ τὸν πυκνομαγαλά, ἔχω καὶ γῶ κι' ὀρίζω,
 ἔχω ρίζα βασιλικό, ἔρχομαι νὰ τὸν ποτίζω.
- 282 Σ' αὐτὸ τὸ σπίτι τ' ἀψηλό, τὸ καθαρό βαμμένο,
 νὰ μ' ἀξιῶσῃ ὁ Θεὸς νὰ μπαίνω καὶ νὰ βγαίνω.
- 283 Σὲ ἀγαπῶ καὶ σὲ λατρεύω, δὲν τὸ ξέρ' ἄλλος κανεῖς,
 μόν' ἐγὼ καὶ σὺ πουλί μου καὶ τὸ ἄστρο τῆς αὐγῆς.
- 284 Σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ, σὰν τὸ νερὸ ποῦ τρέχει,
 σὰν τὸν Γιορδάνη ποταμὸ ποῦ χορτασμὸ δὲν ἔχει.
- 285 Σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ νὰ ξέρης,
 καὶ σὰν ἑμένα ἔραστη ἀδύνατο νὰ εὔρης.
- 286 Σὲ νὰ πουλί μου σ' ἀγαπῶ, μὰ δὲ σὲ δίνω θάρρος,
 γιὰτ' εἶν' ἡ γειτονιά κακιά, ποῦ νὰ τὴν πάρ' ὁ Χάρος.
- 287 Σὲ στέλνω μῆλο ψήνεται, νεράντζι μαραγκιάζει,
 σὲ στέλνω τὸν ζερνεκαντέ!) ὅλα τὰ σκοτινιάζει.
- 288 Σὲ στέλνω προσκηνύματα μ' ἓνα μῆλο δαγκαμένο
 καὶ πάνω στὴ δαγκαματιά φιλι ἔχω δομένο.
- 289 Σὲ στέλνω προσκυνήματα χιλιάδες τὴν ἡμέρα,
 μὲ τὰ πουλάκια ποῦ πετοῦν ἐπάνω στὸν ἀγέρα.

- 290 Σὲ στέλνω προσκυνήματα μὲ τὸ πουλι τ' ἀηδόνι
καὶ μὲ τὴ θάλασσα γραφή καὶ μὲ τὸ χελιδόνι.
- 291 Σὲ στέλνω χαιρετήματα κι' ἓνα μαντήλι μῆλα
κι' ἓνα κλωνί βασιλικό βαρακωμέν' τὰ φύλλα.
- 292 Σὲ στέλνω χαιρετίσματα μὲ τὸ πουλι τ' ἀηδόνι.
καὶ μὲ τὸν πετροκότσουφα πού δὲν τὸ φανερώνει.
- 293 Σὲ στέλνω τὰ τραγούδια μου, καλὰ νὰ τὰ φυλάγης,
γιατ' εἶναι δῶρο τῆς τιμῆς καὶ δῶρο τῆς ἀγάπης.
- 294 Σὲ περιβόλι ἔμορφο μπῆκα νὰ συργιανίσω,
τὸ ἄνθος του νὰ εὐφρανθῶ, καρπὸ του νὰ τρυγήσω.
- 295 Σὲ τούτη δῶ τὴ γειτονιά εἶν' ἓνα περιστέρι,
μὴ μοῦ τὸ ξελογιάσετε κ' εἶνε δικό μου ταιρι.
- 296 Σηλυβρινή μου Παναγιά, κόνε μου αὐτὴ τὴν χάρη,
τὴν κοπελλιὰ πού ἀγαπῶ, ἄλλος νὰ μὴ τὴν πάρη.
- 297 Σηλυβρινή μου Παναγιά, σὲ τάζω μιὰ λαμπάδα,
νὰ φέρης τὸ πουλάκι μου αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα.
- 298 Σήμερα κι' αὔριο εἶμαι δῶ κι' ἀκόμα τὸ Σαββάτο,
τὴν Κυριακὴ σ' ἀφίνω γειά, μῆλο μου μυρωδάτο.
- 299 Στείλε τὸ μαντηλάκι σου, τὸ μαρκοκεντημένο,
νὰ δέσω τὸ χεράκι μου τὸ μαχαιροκομμένο.
- 300 Στὴν πόλη ἤμουν τ' ἄκουσα βασιλικὸ σκαλίτζεις,
ἀπλώνεις τὰ χέρια τὰ παχιά, τὸν ἥλιο νὰ ταίτζεις.
- 301 Στῆς θάλασσας τὰ κύματα, νὰ κάτσω σταυροπόδι
καὶ στὸν ἄφρο νὰ κοιμηθῶ γιὰ μιὰ μοναχοκόρη.
- 302 Στῆς θάλασσας τὰ κύματα ἡ ἀγάπη μου κοιμᾶται,
περικαλῶ σας κύματα, μὴ μὲ τήνε ξυπνᾶτε.
- 303 Στὴ σκάλα π' ἀνεβαίνεις νὰ ἤμουνα καὶ γώ,
σὲ κάθε σκαλοπάτι νὰ σὲ γλυκοφιλῶ.
- 304 Στὸ ἄσπρο τριαντάφυλλο θὰ γράψω ἓνα γράμμα,
νὰ στείλω στὸ πουλάκι μου, νὰ κάν' ὁ κόσμος θάμα.
- 305 Στὸ μαχαλά σου τραγουδῶ νὰ μὴ σὲ πέση βάρος,
ὁ φίλος μου σὲ ἀγαπᾶ καὶ γώ ἔχω τὸ θάρρος.
- 306 Στὸν "Αδὴ κι' ἂν μὲ βάλουνε καὶ στὸ ψυχρὸ τὸ χῶμα
καὶ κεῖ θὰ βγάλω μιὰ φωνὴ πῶς σ' ἀγαπῶ ἀκόμα,
- 307 Στὸν ἀργαλειὸ πού ἔφαινες, νᾶμνα ντυλίγαδὸ σου
νὰ μὲ σφυκτοκομπόδενες, μὲ τὸ παχουλὸ χερὸ σου.
- 308 Στὸν οὐρανὸ κι' ἂν ἀνεβῆς, στὰ σύννεφα κι' ἂν τρέξης
στοῦ ἥλιου τὴν κορφή νὰ μπῆς, στὰ χέρια μου θὰ πέσης.
- 309 Σὺ εἶσαι βέργα μάλαμα καὶ γώ βέργα ἄσημι,
ταιριάσαμε στὴν ὁμορφιά καὶ στὴν ταπεινοσύνη.

- 310 Συλλογισμένο σέ θωρῶ, κάνω νά σ' ἐρωτήσω
κι' ἄν εἶν' ἀπ' τὴν ἀγάπη μὲς νά σέ πρηγορήσω.
- 311 Τὰ βραχιολάκια πού φορεῖς τὰ μαῦρα τὰ γυαλένια,
νά σπάσουν στίς ἀγκάλες μου, νά βάλῃς διαμαντένια.
- 312 Τὰ γράμματα πού ξέρεις σὺ τὰ ξέρω γώ τραγούδια,
σ' ἓνα σχολεῖο τὰ μάθαμε ἀγάπη μου καινούργια.
- 313 Τὰ μαλλιά σ' εἶναι πλεγμένα
καὶ στὸ σύρμα ντυλιγμένα.
- 314 Τὰ μάτια σ' τὰ δλόμαυρα πῶς παίζου, πῶς γελοῦνε;
πῶς λαχταροῦνε τὸ φιλὶ καὶ δὲν τὸ μολογοῦνε;
- 315 Τὰ μάτια σ' τὰ δλόμαυρα ἔχουν τριγύρω ἴσκιο,
ἀπ' τὸ χτικιὸ νά κοίτωμαι σάν τὰ ἰδῶ γιανίσκω.
- 316 Τὰ μάτια σου τὰ μάτια μου εἶνε προξενητάδες,
μῆτε προικιά γυρεύουνε μῆτε πολλές χιλιάδες.
- 317 Τὰ μάτια σου τὰ μάτια μου ἦταν προξενητάδες,
δὲ σέ γυρέψανε φλουριά μὴδὲ πολλές χιλιάδες.
- 318 Τὰ μάτια σου μὲ ρίξανε σαῖτες ἀσημένιες,
μέσ' τὴν καρδιά μου μπήκανε καὶ βγήκαν ματωμένες.
- 319 Τὰ μάτια σ' εἶναι μάτια μου, τὰ φρύδια σου δικά μου,
τὰ χεῖλια σ' ἀργυρά κλειδιά π' ἀνοίγουν τὴν καρδιά μου.
- 320 Τὰ μάτια σ' εἶναι μάτια μου, τὰ χεῖλια σου δικά μου.
τὰ χέρια σ' ἀργυρά κλειδιά π' ἀνοίγουν τὴν καρδιά μου.
- 321 Τὰ μάτια σ' ἦτανε ἀρχὴ πού μ' ἔκαμαν τὸ νέμα.
καὶ πήραν ἀπ' ἐπάνω μου ψυχὴ, ζωὴ καὶ πνέμα.
- 322 Τὰ μάτια σ' τὰ παρήγγειλα κρυφά νά μ' ἀγαποῦνε
καὶ κείνα τὰ μαργιόλικα ὅπου μὲ δοῦν γελοῦνε.
- 323 Τὰ μάτια τῆς ἀγάπης μου δὲν εἶν' πολὺ μεγάλα,
μόν' σάν τὸ μέλ' εἶναι γλυκά, σάν τίς ἐλίτσες μαῦρα.
- 324 Τὰ μάτια χαμηλώνω κάμνω νά μὴ σέ δῶ,
καρδοῦλα μ' δὲν βαστάει, πλέον δὲν νταγιαντῶ.
- 325 Τὰ μαῦρα μάτια τ' ἀγαπῶ γιατί' εἶν' καὶ τὰ δικά μου,
γιατ' εἶν' καὶ τῆς ἀγάπης μου π' ἀνοίγουν τὴν καρδιά μου.
- 326 Τὰ μαῦρα μάτια τ' ἀγαπῶ εἶνε καὶ τὰ δικά μου,
κι' αὐτὰ τὰ νερογάλαζα εἶνε τοῦ ἔρωτά μου.
- 327 Τὰ μαῦρα μάτια τ' ἀγαπῶ γιατί' εἶν' καὶ τὰ δικά μου,
κι' αὐτὰ τὰ νερογάλαζα νά μὴ τὰ δῶ μπροστά μου.
- 328 Τὰ μαῦρα μάτια ὅταν τὰ θυμηθῶ,
οὔτε νά φάγω θέλω οὔτε νά κοιμηθῶ.
- 329 Τ' ἀηδόνι τοῦ περιβολιοῦ θεὸ νά τὸ κάνω φίλο,
κι' ὅτι ἔχω στὴν καρδίτσα μου νά σέ τὸ παραγγείλω.

- 330 Τ' ἄστρα δὲν ἔχουν μετριμὸ μὰ ἐγὼ θὰ τὰ μετρήσω,
 νὰ βρῶ τ' ἀστέρι π' ἀγχιπᾶς καὶ γὼ νὰ τ' ἀγχιπήσω
- 331 Τὰ φρύδια σου στενά, στενά, τοῦ καρabiοῦ χαλάτια ¹⁾,
 ρίξε με τὰ μαλλάκια σου, νὰ κάνω σκαλοπάτια.
- 332 Τ' ἀχειλί σου τὸ κόκκινο ποῦναι σάν τὸ κεράσι,
 ἄς τὸ φιλοῦσα μιὰ φορά κι' ὁ κόσμος ἄς χαλάσει.
- 333 Τέσσαρα πορτοκάλια μὲ στείλαν ἀπ' τῆ Χιό,
 τὰ δυὸ σὲ τὰ χαρίζω γιατί σ' ἀγχιπῶ.
- 334 Τὴν θάλασσα λογιάζω καὶ φέρνει κύματα,
 καὶ γὼ θὰ σᾶς χορέψω μὲ τὰ τσακίσματα.
- 335 Τὴν καλὴ σπέρα σ' ἔφερα χρυσὸ μου καναρίνι,
 μαγνήτ' ἔχει τὸ σπίτι σου νὰ φύγω δὲ μ' ἀφήνει.
- 336 Τὴ μάννα σου τὴ μάγισσα ρακί θὰ τὴν ποτίσω,
 νὰ πέση ν' ἀποκοιμηθῆ νὰ μπῶ νὰ σε φιλήσω.
- 337 Τὴ μάννα σου τὴν ἀγαπῶ καὶ τὴν φιλῶ τὸ χέρι,
 ποῦ θὰ τὴν κάνω πεθερὰ καὶ σὺ γλυκὸ μου ταῖρι.
- 338 Τῆς μάννας σ' εἶναι τὸ φταίξιμό ποῦ σ' ἔφερε στὸ γάμο,
 καὶ σ' εἶδανε τὰ μάτια μου καὶ ζάφτι ²⁾ δὲν τὰ κάνω.
- 339 Τί νὰ τὰ κάνω τὰ φλουριά, καὶ τὰ πολλὰ τὰ γρόσια,
 ἄς εἶν' ἡ γνώμη σου καλὴ καὶ ἡ γλυκειὰ σου γλώσσα.
- 340 Τί νὰ τὰ πῶ τὰ μάτια μου ποῦ τὰχω μαθημένα,
 ὅπου νὰ δοῦν τίς ὁμορφες, γελοῦνε τὰ καημένα.
- 341 Τὸ γιασεμί μαραινεται καὶ πέφτει φύλλο φύλλο,
 τ' ἀγγελικὸ σου τὸ κορμί εἰς τὸν Θεὸ τ' ἀφίνω.
- 342 Τὸ δέντρο ποῦ 'ναι στὸ βουνό, ὅλ' οἱ καιροὶ τ' ὀρίζουν
 ἡ ἀγάπη μου μελαχροινὴ, ὅλοι τὴ λαχταρίζουν.
- 343 Τὸ ἐρωτικὸ σου πάσο,
 θὰ μὲ κάνει τὸ νοῦ μ' νὰ χάσω.
- 344 Τὸ κυπαρίσι τὸ ψηλὸ, στὴ ρίζα ἔχει χῶμα,
 καὶ σὺ μικρὸς καὶ γὼ μικρὴ καιρὸς δὲν εἶν' ἀκόμα.
- 345 Τὸ κυπαρίσι καίεται καὶ ἡ ρίζα του μυρίζει,
 καὶ τὴν ἀγάπη π' ἀγαπῶ κανεὶς δὲν τὴν γνωρίζει.
- 346 Τὸ κυπαρίσι τ' ἀψηλὸ ἡ ρίζα του μυρίζει,
 Τὸ κοριτσάκι π' ἀγαπῶ κοντὰ μου τριγυρίζει.
- 347 Τὸ λένε τὰ πουλάκια κάτω στὰ ρέματα,
 πῶς σ' ἀγαπῶ πουλί μου, δὲν εἶναι ψέματα.
- 348 Τὸ λέν οἱ κοῦκκοι στὰ βουνά, κ' ἡ πέρδικα στὰ δάση,
 τὸ λέγει κι' ὁ πετροκότσυφας, ποῦ 'ναι στὸ περιβόλι.

1) Λ. Τ. Παλαμάρια.—2) Λ. Τ. Νὰ τὰ περιορίσω δὲν μπορῶ.

- 349 Τὸν ἔρωτα ἐνόμισα, μήλο νὰ τὸ μυρίσω,
λουλούδι νὰ τὸ μυριστῶ, καὶ πίσω νὰ γυρίσω.
- 350 Τὸν Μάη καὶ τὸν Ἀπρίλη, ὄλο τὸν Αὐγουστο,
τὰ μάτια σου κορίτσι μ' σκώνουν τὸν ἄρρωστο.
- 351 Τὸ ῥαβασάκι τῷ γραψα στῆς λεμονιάς τὸ φύλλο,
δὲν ἔχω ἄνθρωπο πιστὸ πουλί μ', νὰ σέ τὸ στείλω.
- 352 Τὸ στάρι τὸ παστρεύουνε καὶ βγάζουνε τὴν ἦρα,
νὰ χαίρεσαι τὰ χέρια του ποὺ παίζει καὶ τὴ λύρα.
- 353 Τοῦ οὐρανοῦ τὰ σύννεφα ἐγὼ θὰ τὰ ἐνώσω,
νὰ κάνω σιδηρόδρομο νάρθῶ νὰ σ' ἀνταμώσω.
- 354 Τὸ φουστανάκι ποὺ φορεῖς μπαχτσές μὲ τὰ λουλούδια
ἔβγα νὰ τὰ μαζέψουμε ἀγάπη μου καινούργια.
- 355 Τὸ χελιδόνι ἔρχεται, χρυσᾶ ἔναι τὰ φτερά του,
χρυσὴ εἶναι κ' ἡ ἀγάπη μου ποὺ θέλει ἡ καρδιά μου.
- 356 Τὸ χιόνι ποὺ ἔναι στὸ βουνὸ τὰ ζῶα τὸ πατοῦνε,
ἡ ἀγάπη μου μελαχροινῆ ὄλοι τὴ λαχταροῦνε.
- 357 Τὸ ψάρι ὅπως πιάστηκε μέσα στὸ πλεμάτι,
ἔτσι ἐπιάσθηκα καὶ γὰρ στὸ πλουμιστὸ σου μάτι.
- 358 Τραγουδῆσε πουλάκι μοι, νὰ ἀκούσω τὴ λαλιά σου,
νὰ πεταχτῶ σὰ πέρδικα νάρθῶ στὴν ἀγκαλιά σου.
- 359 Τραγούδια ξέρω περισσὰ καὶ ὅταν σέ δῶ τὰ χάνω
κι' ἀπ' τὴν ἀγάπη τὴν πολλὴ ἀλλ' ὀμιλία πιάνω.
- 360 Τρία ἀμάξια ἔρχονται μὲ στάρι, μὲ κριθάρι
καὶ τὸ δικό σου ἔρχεται μὲ τὸ μαργαριτάρι.
- 361 Τριάντα μέρες νηστικός καὶ ξῆντα διψασμένος,
στὸν ὕπνο μου γιὰ νὰ σέ δῶ εἶμ' εὐχαριστημένος.
- 362 Τώρα σέ θέλω λογισμέ, τώρα σέ θέλω γνώση,
νὰ τραγουδῶ τὴν ἀγάπη μου ὡς ποὺ νὰ ξημερώση.
- 363 Φαναράκι καλὸ χωριό, στὴ μέση ἔχει βρύση
κι' ὁποῖος πάγει καὶ πιῆ νερὸ δὲ θέλει νὰ γυρίση.
- 364 Φεγγάρι μου λαμπρότατο, φέγγε με νὰ περάσω,
γιατί σ' αὐτὴν τὴ γειτονιά τὸ νοῦ μου θε νὰ χάσω.
- 365 Φέρε τ' ἀχειλί σου κοντὰ καὶ γλυκοφίλησέ με.
κι' ἀπ' τὸ δαχτυλιδόστομό σ' δυὸ λόγια μίλησέ με.
- 366 Χαμήλω τὰ ματάκια σου γιατί θέλω νὰ περάσω
καὶ θὰ γυρίσης νὰ μὲ δῆς καὶ θὰ χαμογελάσω,
- 367 Χελιδονάκι θὰ γενῶ στὰ χεῖλη σου νὰ κάτσω,
νὰ τὰ φιλήσω μιὰ φορὰ καὶ πάλι νὰ πετάξω.

- 368 Χελιδονάκι θά γενῶ τῆ θάλασσα νά σχίσω,
νά κάτσω μέσ' τὸν μπιαντέ ¹⁾ νάλθῶ νά σέ μιλήσω.
- 369 Χελιδονάκι θά γενῶ νάλθῶ στὸ κατσαρό σου,
γιὰ νά φιλήσω τὴν ἐλιά πῶχεις στὸ μάγουλό σου.
- 370 Χελιδονάκι θά γινῶ στὰ χεῖλη σου νά κάτσω,
νά τὰ φιλήσω μιὰ φορὰ καὶ πάλι νά πετάξω.
- 371 Χόρευε σὺ πουλί μου καὶ γὼ νά τραγουδῶ,
καὶ πάσχ δὲ σέ πέρνω γιατί σέ ἀγαπῶ.
- 372 Χριστέ μου, νά γινοῦμουνα πουλάκι νά πετοῦσα,
νάρχομουν νά σέ ἐξλεῖπα κί πίσω νά γυρνοῦσα.
- 373 Χρυσὸ περιστεράκι μου, νά πῆς τὸν μπιχτσεβάνη,
τὴ λεμονίτσα πῶχω γὼ καλὰ νά τὴ φυλάξω.
- 374 Ψιλή λιγνή μου φράγκισσα, ἀπ τὸ νησί φεβριμένη
καὶ γὼ π' αὐτὸ τὸ μυχάλτ σὲ ἔχω διλλυμένη,
- 375 Ψηλὸ κυπαρισσάκι μου στὸν Ἰσκιό σου κοιμοῦμαι
μέ τὸν ἀέρα σου ξυπνῶ, τὰ λόγια σου θυμοῦμαι.
- 376 Ὡρα καλὴ πουλάκι μου κι' ἀέρας στὰ πανιά σου
κ' ἡ Παναγιὰ στὸν κόρφο σου καὶ ἴγῳ μεσ' τὴν καρδιά σου.

ΠΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ

- 377 Ἀγγελικό μου πρόσωπο, μαχμούρικά μου μάτια,
τῆς καρδιάς μου τὰ κλειδιά σὺ τάχεις κἀν' κομμάτια.
- 378 Ἀγγέλοι κατεβήκανε μέ τὰ χρυσᾶ καντήλια,
κάτσαν καὶ ζωγραφίσανε, τὰ δυὸ γλυκὰ σ' ἀχείλια.
- 379 Ἀγγέλοι σὲ βαπτίσανε κι' ἡ Παναγιὰ νουνα σου
κ' οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ἐβγάλαν τ' ὄνομά σου.
- 380 Ἀγγελοκαμωμένη μου, πού περπατεῖς καὶ λάμπεις,
δὲν τῶλπιζα πουλάκι μου, μέσ' τὴν καρδιά μου νάμπεις.
- 381 Ἀγγελος εἶσαι μάτια μου κι' ἀγγελικά γυρίζεις,
ἂν θέλεις πέρνεις τὴ ψυχὴ μ' ἂν θέλεις τὴ χαρίζεις.
- 382 Ἄλικο τριαντάφυλλο, τριγύρω μέ ἀγκάθι,
σὺ ἦσουν πού ἐβγαλες, στὸ κόσμο τὴν ἀγάπη.
- 383 Ἄλικο τριαντάφυλλο, ἄνθος τοῦ παραδείσου,
χίλιες λίρες τουρκικὲς ἀξίζει τὸ κορμί σου.
- 384 Ἀνάμεσα στὴ θάλασσα καθέκλα διαμαντένια,
γιὰ ν' ἀκουμπᾶ ἡ μέση σου ἡ μαργαριταρένια.

1) Λ. Τ. Βάρκα στενόμακρη γιὰ νά σχίξη γρήγορα τὴ θάλασσα, βαμ-
μένη χρῶμα ἀνοικτὸ καρδιάς, μέ κόκκινα μαξιλιάρια κατιφεδένια στὰ καθί-
σματα, μέ ἕνα ἢ καὶ δύο ζεύγη κουπιὰ.

- 385 "Αν άρχινίσω και τὰ πῶ, παινέματα και χάρες,
 ἀπὸ τῆ νύχια ὡς τὴν κορφή σὲ βρίσκω νοστιμάδες.
- 386 "Ανοιξαν τὰ οὐράνια και βγήκε μία πλάση
 βγήκε και μιὰ μελαγχοινή τὸν κόσμο νὰ χαλάση.
- 387 "Ανοιξε τὸ παράθυρο τὸ φιλντισένιο τζάμι,
 νὰ δῶ τὸν ἄσπρο σου λαϊμὸ πὸ λάμπει σὰ διαμάντι.
- 388 'Απ' ὄλα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ ἕνα μόνο σὲ μοιάζει,
 πὸ βγαίνει τὰ μεσάνυχτα κι' ὄλα τὰ σκοτινιάζει.
- 389 'Απ' ὄλα τοῦ προσώπου σου τὰ μάτια σου ἀρέσα,
 ὅπ' ἔχουε τὸν αὐγερινὸ και τὸ φεγγάρι μέσα.
- 390 'Αρχοντική μου λεμονιά, μὲ τὰ πολλὰ λεμόνια,
 στὶς κλώνοι σου λαλοῦν πουλιά και στὴ κορφή σ' ἀηθόνια.
- 391 'Αρχοντική μου λεμονιά κι' ἀρχοντική μου γλάστρα,
 σὺ εἶσαι πὸ κατέβαζες τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα.
- 392 "Ασπρη εἶσαι σὰν τὸ χιόνι, κόκκινη σὰν τὴ φωτιά,
 σὰν τὸ μάρμαρο τῆς Πόλης πρὸναι στὴν Ἁγιά Σοφιά.
- 393 "Ασπρη εἶσαι σὰν τὴν μίταπακιά κι' ἀφράτη σὰν τὸν ἄρτο,
 τ' ἀχειλί σου ὅταν γελάς τὸ μάγλο 1) σ' κάνει λάκκο.
- 394 "Ασπρη εἶσαι κι' ἄσπρα φορεῖς κι' ἀσπρη εἶν' ἡ φορεσιά σου,
 ἄσπρα λουλούδια φύτρωσαν ἀπ' τὴν περπατησιά σου.
- 395 "Ασπρη μου πέτρα τοῦ γαλοῦ κι' ὀλοχρυση μου βοῦλα,
 νὰ σὲ χαρῆ ἡ μάννα σου πὸ ὅ' ἔχει μοναχοῦλα.
- 396 "Ασπρη στρογγυλαπρόσωπη και ροδομαγουλάτη
 τίς πέτρες κάνει τριμματα μονάχα μὲ τὸ μάτι
- 397 'Αψήλωσες και ἔγινες σὰν ἀσημένια βέργα,
 φαίνεσαι πὸ εἶσ' ἀρχόντισα κι' ἀπὸ καθάρια φλέβα.
- 398 Βασιλικὸ κι' ἀγιόκλημα κι' ἄνθη τοῦ παραδείσου,
 τὰ μάζεψε ὁ ἄγγελος κι' ἔπλασε τὸ κορμί σου.
- 399 Βασιλικὸς ψιλόφυλλος σὲ ἀσημένια γλάστρα,
 ἔγινε και κλούβωσε τὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα.
- 400 Βασίλισσα εἶσαι μάτια μου μέσα στὰ κοριτσάκια,
 τὸ στήθος μου τὸ πλήγωσαν τὰ ὄμορφα σ' ματάκια.
- 401 Βασίλισσα εἶσαι μάτια μου, ἔχεις και τὴν κορώνα,
 ἔχεις και τὸν παράδεισο στ' ἀχειλί και στὸ στόμα.
- 402 Βασίλισσα εἶσαι μάτια μου κι' ὄλο τὸν κόσμο ὀρίζεις,
 σὰ θέλεις μᾶς πέρνεις τὴ ζωὴ, σὰ θέλεις μᾶς τὴν χαρίζεις.
- 403 Βασιλοποῦλα νᾶσουνα δὲν θάχες τέτοια χάρη,
 νὰ σὲ ζυγίζουν τὸ φιλι μὲ τὸ μαργαριτάρι.

1) Μάγουλο.

- 404 Βρυσούλα μ' ποιός σε βρύσωσε και σ' έκαμ' άγιοβρύση
και ποιός σε ξεφανέρωσε στο κόσμο κυπαρίσι ;
- 405 Γαζία είσαι μάτια μου, σελήνη της έσπέρας,
λάμπουνε τά κάλλη σου σαν ήλιος της ήμέρας.
- 406 Γαλάζια πέτρα του γιαλου, μαλαματένια γουρνα,
νά σε χαρή ή μαννούλα σου που σ' έχει μοναχούλα.
- 407 Γαλάζια πέτρα του γιαλου, βασιλικού κλωνάρι,
χαρής την την μαννούλα σου κι' αυτόν που θά σε πάρει.
- 408 Γαρουφαλιάς γαρούφαλο και κανελλιάς κανέλλα,
έσύ είσαι έμορφώτερη άπ' όλα σου τ' άδέλφια.
- 409 Γλυκά, γλυκά που όμιλεις, γλυκά που συντυχαίνεις,
ώς και ή σκάλα σου γελα όταν την ανεβαινεις.
- 410 Δέν είδαν τά ματάκια μου τέτοια μαυροματούσα
τέτοια σιγανομίλητη, καμαροπερπατούσα.
- 411 Δέν είσαι έμορφη πολύ δέν έχεις μαύρα μάτια,
καμώματα έχεις πολλά, καρδιές κάνεις κομμάτια.
- 412 Διαμάντω σε φωνάζουν, διαμάντια δέ φορεις,
διαμάντι είσ' άτή σου και λαμπηρομαχείς.
- 413 Δύο άστέρια λαμπερά, είναι τά δύο σου μάτια
κι' όπου κυττάζουν την καρδιά την κάνουν δυό κομμάτια.
- 414 Έβγα άγάπη μ', μάλαμα, έβγα άγάπη μ', μέλι,
κ' έχω άγάπη μ' κρύο νερό που πίνουν οι άγγέλοι.
- 415 Είκοσι μήλα κόκκινα σου στείλα στο μαντήλι
κανένα δέν είναι κόκκινο σαν τό γλυκό σ' άχειλι.
- 416 Είσαι των ρόδων ό κοντσές και των άνθων ή βιόλα,
της γειτονιάς γαρούφαλο καλλίτερο άπ' όλα.
- 417 Είσαι σ' μιá βασιλίσσα π' όλο τον κόσμο όρίζεις,
σά θέλεις πέρνεις τις ψυχές, σά θέλεις τις χαρίζεις.
- 418 Είσαι φιλή, είσαι λιγνή και φιλοκοκκαλάτη,
σε πρέπει νά σε βάλουνε σε γυάλινο παλάτι.
- 419 Έσύ είσαι του ούρανοϋ πουλί, της κάτω γης ή βρύση,
έσύ είσαι μέσ' τις κοπελλιές τ' όμορφο κυπαρίσι.
- 420 Έσύ σά μιá βασιλίσσα κι' όλον τό κόσμο όρίζεις,
κι' αν θέλεις πέρνεις τις ψυχές κι' αν θέλεις τις χαρίζεις.
- 421 Έσύ έμοιασες του τρυγονιου εις την έμπιστοσύνη,
όπου έχασε τό ταίρι του και πιά νερό δέν πίνει.
- 422 Έσύ είσαι ένας ήλιος, φεγγάρι μου λαμπρό,
που θάμπωσες τό φώς μου και δέν μπορώ νά δώ,
- 423 Έσύ 'σαι πύργος με γυαλί, καθρέπτης με συντέφια,
σύ είσαι έμορφότερη άπ' όλα σου τ' άδέλφια.

- 424 Ἐσύ 'σαι τ' οὐρανοῦ κλειδί της κάτω γῆς ἢ βρύση,
μέσα στά κορίτσια τοῦ χωριοῦ σὺ εἶσ' τὸ κυπαρίσσι.
- 425 Εὐχαριστῶ τὴν Παναγιά καὶ τὸν Θεὸ δοξάζω.
ποῦν' τὸ πουλί μου ἔμορφο καὶ δὲν ἀναστενάζω.
- 426 Ἔχεις ἀγγελικὸ κορμί καὶ δαχτυλίδι μέση,
τὸ ἴσκερό σου τὸ κορμί, στά χέρια μου νὰ πέση.
- 427 Ἔχεις δυὸ μάτια σὰν ἐλιές,
εἶνε γεμάτα μαργιολιές.
- 428 Ἔχεις νεραϊδας μπόι, νεραϊδας φαντασιά,
ἔχεις καὶ στά μαλλιά σου τοῦ Μάη τὴ δροσιά.
- 429 Ἔχεις τοῦ κρίνου τὴ θωριά τοῦ μενεξέ τὸ ρέγγι¹⁾
ἐσὺ εἶσαι ποῦ στά σκοτεινὰ τὸ πρόσωπό σου φέγγει.
- 430 Ἔχεις τὸ χρῶμα τῆς αὐγῆς καὶ τῶν ἀγγέλων μοιάζεις,
μὲ μιὰ ματιά σου σὰν μὲ δγείς τὸ φῶς μου σκοτινιάζεις.
- 431 Ἔχεις τὸ χρῶμα τ' οὐρανοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων μοιάζεις,
μὲ τὰ γλυκὰ καμάματα σ' τὸν οὐρανὸ σκεπάζεις.
- 432 Ἔχεις ὠραῖο πρόσωπο κορμί σὰν κυπαρίσσι,
ποιὸς νέος εἶν' ποῦ θὰ σε δγεί καὶ δὲ θὰ σ' ἀγαπήσει.
- 433 Ζεμπουλάκι μου γαλάζιο
μὲ τὴν Πόλη δὲν σ' ἀλλάζω.
- 434 Ζωγράφος ποῦ ζωγράφισε τὸ κόκκινὸ σ' ἀχειλί,
τοῦ μέρμηγκα τὴν πτέρυγα ἐκράτει γιὰ κοντήλι.
- 435 Ἦθελα νὰ σε ρωτήσω, Τούρκα εἶσαι γιὰ Ρωμῆα,
γιὰ Ἐγγλέζα, γιὰ Φραντζέσα κ' ἔχεις τόση ἔμορφιά.
- 436 Ἦ μαννα ποῦ σ' ἐγέννησε χρυσὴ ἦταν ἡ κοιλιὰ της
καὶ σ' ἔκαμε ἔμορφώτερη ἀπ' ὅλα τὰ παιδιὰ της.
- 437 Ἦ μαννα ποῦ σε ἔκανε νύχτα μὲ τὸ φεγγάρι,
καὶ γένηκες ἄσπρη καὶ καλὴ σὰν τὸ μαργαριτάρι.
- 438 Θὰ βάρω μεσ' τὴ θάλασσα καρέκλα διαμαντένια,
γιὰ ν' ἀκουμπήσ' ἡ μέση σου ἢ μαργαριταρένια.
- 439 Θέλω νὰ εἶμαι ἔμορφη κι' ἀρχόντισσα μεγάλη
νὰ ἔχω καὶ καλὴ ψυχὴ, δὲν θέλω ἄλλη χάρη.
- 440 Καθρέπτη μου τῆς Βενετίας μὲ τὰ πολλὰ συντέφια,
σὺ εἶναι ἢ πιὸ ἔμορφη ἀπ' ὅλα σου τ' ἀδέλφια.
- 441 Κάθε πρωτὶ σηκώνουμαι μὲ τὸ σαμπάχ²⁾ ναμάζι,
βλέπω ὅλα τὰ πουλιά, κανένα δὲ σε μοιάζει.

1) Λ. Τ. Χρῶμα.—2) Λ. Τ. Πολύ πρωτὶ, τὴν ὥρα ποῦ ἐβγαίνει ὁ χότζας στὸν
μιναρὲ τοῦ τζαμιοῦ καὶ φώναζε γιὰ τὴν πρωϊνὴ προσευχὴ.

- 442 Κόρη μ' στο παραθύρι σου, γαρουφαλιά δέ πρέπει,
γιατ' είσι σὺ γαρουφαλιά κι' ὀπούχει μάτια ὡς βλέπει.
- 443 Κόρη μ' ὁ ἴδρωσ σου μὲ φθάνει νὰ ζυμώσω,
κ' ἡ ροδοκοκκινάδα σου τὸν φούρνο νὰ κορώσω.
- 444 Κυπαρισσάκι μ' ἀψηλὸ χαμήλω τὰ κλωνιά σου,
νὰ κοιμηθῶ στὸν ἴσκιο σου νὰ πάρω τὴν μοσκιά σου,
- 445 Κυπαρισσάκι μ' ἀψηλὸ σείσου καὶ βγάλ' ἀγέρα,
νὰ κελαιδῆσουν τὰ πουλιά νὰ ξημερώσ' ἡ μέρα.
- 446 Λάμπει ὁ ἥλιος λαμπει στὰ παραθύρια σου,
ξανθὰ ἔναι τὰ ματια σου, μαῦρα τὰ φρύδια σου.
- 446 Λουλούδια καὶ γαρούφαλα κι' ἄνθη τοῦ παραδείσου,
τὰ μάζεψε ὁ ἄγγελος κ' ἔπλασε τὸ κορμί σου.
- 448 Μαλαματένιος ἀργαλιὸς καὶ ἀργυρὰ μίτάρια,
καὶ διαμαντένιο τὸ κορμί, ὄλο μαργαριτάρια.
- 449 Μαλαματένιος ἀργαλιὸς καὶ διαμαντένιο κτένι,
καὶ ἀσημένιο τὸ κορμί, ποὺ κάθεται καὶ φαίνει.
- 450 Μαλαματένιος ἀργαλιὸς καὶ φιλντισένιο κτένι,
κι' ἓνα κορμί ἀγγελικό, ποὺ κάθεται καὶ φαίνει.
- 451 Μαργαριταρένια γλαστρά κι' ἄλτικη ¹⁾ γαρουφαλιά,
τρογυρνοῦνε τὰ πουλάκια γιὰ νὰ κτίσουνε φωλιά.
- 452 Μαργαριτάρι στὸ χαρτί, γαζία στὸ κλωνάρι,
ὅταν σὲ βλέπω λεύτερη ἔχω χαρὰ μεγάλη.
- 453 Μαργαριτάρι στὸ χαρτί εἶναι τὸ πρόσωπό σου,
μῆλο ἀπ' τὸν παράδεισο εἶναι τὸ μάγουλό σου.
- 454 Μῆλα, φρύδια καὶ μαλλιά πὼς τ' ἄχεις ταιριασμένα,
μὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ δάχτυλο εἶναι ζωγραφισμένα.
- 455 Μαῦρα μάτια καὶ μεγάλα,
ζυμωμένα μὲ τὸ γάλα.
- 456 Μαῦρα μάτια καὶ γλυκὰ στὴ γῆ σπαθιά στρωμένα,
σὲ πέρνω γὼ πού σ' ἀγαπῶ κόρη μ' πολὺ ἔσένα.
- 457 Μαῦρά μου γλυκὰ μου μάτια, τῆς καρδιάς μου ὁ γιατρός,
μῆλό μου ζωγραφισμένο φεγγαράκι τῆς νυκτός.
- 458 Μελαχροινὴ καὶ νόστιμη, κοντοῦλα καὶ γιεμάτη,
κάνεις τὸν νέο καὶ γελά μὲ τὸ δεξί σου ματι.

1) Λ. Τ. Κόκκινη.

- 459 Μελαχροινό μου πρόσωπο πλασμένο με μαγνήτη
 ὅπου τραβᾶει τὸν ἔραστή σὰ ψάρι μεσ' τὸ δίχτυ.
- 460 Μέσα σὲ χίλιες νὰ σὲ δῶ, μέσα σὲ δυὸ χιλιάδες,
 γνωρίζω τὸ κορμάκι σου πῶχει τίς νοστιμάδες.
- 461 Μὲ τ' ἄσπρα εἶσαι Φράγκισσα, μετὰ μαβιά σὰ Χιώτισσα
 καὶ μετὰ νερογάλαζα εἶσαι σὰ Φαναριώτισσα.
- 462 Μὴ τὸ πολυπικραίνεσαι ὅπου σὲ λένε μαύρη,
 μαύρη εἶναι καὶ ἡ μοσχοκαρφιά, πουλιέται μετὰ δράμι.
- 463 Μοιάζεις σὰν ἄστρο τῆς αὐγῆς, σὰν ἀργυρὸ φεγγάρι
 μικροῦλα μου καὶ ζηλευτῆ, τῆς μάννας σου καμάρι.
- 464 Μοσχοκαρφιά εἶν' ἡ πόρτα σου, καὶ κανελλιὰ ἡ αὐλὴ σου.
 πολλὰ φλουριά Βενέτικα ἀξίζει τὸ κορμί σου.
- 465 Μπαρμποῦνι μου θαλασσινὸ κι' ὀλόχρυσό μου ψάρι,
 τὸ αἷμά μου νερὸ θὰ πιῶ, ἄλλος νὰ μὴ σὲ πάρῃ.
- 466 Νᾶχα τὸ νοῦ τοῦ Σολομῶν καὶ τοῦ Δαβὶδ τὴ γνώση,
 νὰ σ' ἔλεγα παινέματα ὥστε νὰ ξημερώσῃ.
- 467 Νᾶχα τὸν οὐρανὸ χαρτί, τὴ θάλασσα μελάνη,
 νὰ γράψω τὰ καμώματά σ' καὶ πάλι δὲ με φθάνει.
- 468 Νεραΐδα εἶσαι στὸ κορμί κι' ἀταιριάχτη στὰ κάλλη,
 στὴ γειτονιά ὅταν θὰ βγεις, ὄλους τοὺς πιάνει ζάλη.
- 469 Εὐύπνα διαμάντι καὶ ρουμπιέ 1) κι' ἄφρος τῆς Ἴγκλιτέρας
 καὶ φεγγαράκι τῆς αὐγῆς καὶ ἥλιος τῆς ἡμέρας.
- 470 Εὐύπνα διαμαντοπρόσωπη, πάρε λεβάντα νίψου,
 ἔχω δυὸ λόγια νὰ σοῦ πῶ καὶ πάλ' ἀποκοιμήσου.
- 471 Ὁ διαμαντένιος ὁ σταυρὸς κρέμεται στὸ λαιμό σου,
 καὶ σὰ δακτυλιδόπετρα εἶναι τὸ μέτωπό σου.
- 472 Ὁ ἥλιος ὅταν πρωτοβγῇ, στὰ στήθη σου κονεύει 2)
 καὶ στὰ χρυσά σου τὰ μαλλιὰ πάγει καὶ βασιλεύει.
- 473 Ὁ ἥλιος ὅταν πρωτοβγῇ στὰ στήθη σου κονεύει,
 καὶ στὸ λαμπρό σου τὸ κορμί γέρνει καὶ βασιλεύει.
- 474 Ὅλα σὲ τὰ δὸς ὁ Θεὸς ὅλα μετὰ τὸ κοντήλι,
 μάτια γλυκά, φρύδια σμικτὰ καὶ κοραλένια χεῖλη.
- 475 Ὅσ' ἄστρα εἶν' στὸν οὐρανὸ ἓνα ἔναι πού σὲ μοιάζει,
 πού βγάνει τὰ ταχειά, ταχειά κ' ὅλα τὰ σκοτινιάζει.
- 476 Ὅσ' ἄστρα εἶναι στὸν οὐρανὸ ἓνα ἔναι πού σὲ μοιάζει
 πού βγαίνει τὰ χαράματα κι' ὅλα τὰ σκοτινιάζει.

«Εἰπιπνὸν ἐλεῖται
 Σαματῆι»

«Θραυσιῖ τ. I A. 1939
 r. 68-182

1) Φλουρί.—2) Λ. Τ. Σταματάει, κάθετα.

- 477 "Όσα χωριά κι' ἄν ἔτρεξα σ' Ἀνατολή καὶ Δύση,
δὲν εἶδα σὰν τὸ μπότι σου λιγνὸ μου κυπαρίσσι.
- 478 "Όταν σὲ γέννα ἢ μάννα σου, οἱ ἐκκλησιῆς σημαίνα¹
κι' ἄγγελοι ἀπ' τὸν οὐρανὸ ἀνεβοκατεβαίνουν.
- 479 "Όταν σὲ γέννα ἢ μάννα σου χρυσὸ ἦταν ἡ κοιλιὰ της
καὶ σ' ἔκανε πιὸ ὁμορφὴ ἀπ' ὅλα τὰ παιδιά της,
- 480 "Όταν σὲ γέννα ἢ μάννα σου χρυσιῆ ἦταν ἡ κοιλιὰ της
μαλαματένιοι οἱ πόνοι της κι' ἀργυρά τὰ σκαμνιά¹) της.
- 481 "Όταν σείσεις τὸ κορμί σου σειοῦνται βουνὰ καὶ κάμποι,
κι' ὁ ἥλιος ἐθαμπώνεται, τὸ πρόσωπό σου λάμπει.
- 482 Πές με φῶς μου στὸ Θεό σου Τούρκα εἶσαι γιὰ Ρωμῆά,
ἀπ' τὴν Βενετιά σὲ φέραν κι' ἔχεις τόση ἔμορφιά²;
- 483 Ποιὸς κρίνος ὠραιότατος σ' ἔδωσε τὴν ἀσπράδα,
καὶ ποιὰ μηλιά, ροδομηλιά τὴν ροδοκοικινάδα ;
- 484 Ποιὸ δέντρο ἔχ' τὸν ἴσκιο σου, ποιὸ ἀηθρὸν τὴ λαλιά σου,
πιὸ κυπαρίσσι ἀψηλὸ ἔχει τὴν ἔμορφιά σου ;
- 485 Πουλι μου σὰν τὸ μπότι σου εἶδα μηλιά στὴν Πόλη,
καὶ λεμονιά στὰ Θεραπεῖα, καὶ δάφνη στὸ Νιχώρι.
- 486 Ρόδα καὶ τριαντάφυλλα κι' ἀνθούς τοῦ παραδείσου,
ἔσυναξ' ἢ μητέρα σου κ' ἐπλάσε τὸ κορμί σου.
- 487 Ρόδα καὶ τριαντάφυλλα σὰν τοῦ Μαΐου τὰ κάλλη,
ἔσένα ἐπρωτ' ἀγάπησα, δὲν θ' ἀγαπήσω ἄλλη.
- 488 Ροδατινὴ ἀγάπη μου, τ' ἀηθρόνια ἂν σὲ διοῦνε,
θαρροῦν πῶς εἶναι ἄνοιξη καὶ γλυκοκελαῖδοῦνε.
- 489 Σὰ βασιλικὸς μισχοβολᾶς, σὰν νάρι κοκκινίζεις
καὶ μέσ' σ' αὐτὴ τὴ γειτονιά τὸν κόσμον εὐπρεπίζεις.
- 490 Σὰν τὸ τριαντάφυλλάκι, σὰν τὸ ρόδι τ' ἀνοικτό,
σὰν τὸ γιασεμί τὸ ἄσπρο, εἶν' ἢ νέα π' ἀγαπῶ.
- 491 Σὰ πᾶνω²) πᾶν' τὰ σύννεφα καὶ σέρνουν τὸν ἀέρα,
τὰ σέρνει κόρη ἔμορφὴ τοῦ ἡλίου θυγατέρα.
- 492 Σὲ κυττάζω, σὲ κυττάζω ἀπ' τὰ νύχια στὴ κορφή,
κουσουράκι³) δὲν εὐρίσκω στὸ ψηλὸ λιγνὸ σ' κορμί.
- 493 Στὸν οὐρανὸ θὲ ν' ἀνεβῶ νὰ διπλωθῶ νὰ κάστω,
νὰ πάρω πένα καὶ χαρτί τὰ κάλλη σου νὰ γράψω.
- 494 Στὸ περιβόλι ποῦσαι σύ, γαρρρυφαλιά δὲ πρέπει,
γιατί 'σαι σὺ γαρούφαλο κι' ὅποιος ἔχει μάτια ἄς βλέπει.

1. "Άλλοτε ἢ γυναῖκα γιὰ νὰ γεννήσῃ τὴν κάθιζαν σὲ σκαμνί.—2) Πρὸς ἑπάνω.—3) Λ. Τ. Ἐλλάττωμα.

- 495 Σὺ εἶσαι βέργα μάλαμα καὶ γὼ βέργα ἀσήμι,
ταιριάξαμε στὴν ὀμορφιά καὶ στὴ ταπεινοσύνη.
- 496 Σὺ εἶσαι τ' οὐρανοῦ κλειδί, κλειδί τῆς κάτω σφαίρας,
καὶ φεγγαράκι τῆς αὐγῆς καὶ ἥλιος τῆς ἡμέρας.
- 497 Σὺ εἶσαι τῆς ψυχῆς ψυχὴ καὶ τῆς καρδιάς μ' ὁ στῆλος,
σὺ εἶσαι τὸ ταιράκι μου κ' ὁ καρδιακός μου φίλος.
- 498 Τὰ δυὸ σου μαγουλάκια μῆλα τῆς Μπογντανιάς ¹⁾,
θέλω νὰ σὲ κάμω ταῖρι καὶ ἀγάπη τῆς καρδιάς.
- 499 Τὰ ματάκια σου, τὰ δόλια,
Σὰν Αὐγερινὸς καὶ Πούλια.
- 500 Τὰ μάτια σου ὅποιος τὰ δεῖ κι' ἂν εἶναι πικραμένος,
τῆς πίκρες του τίς παραιτεῖ καὶ χαίρετ' ὁ καύμενος.
- 501 Τὰ μάτια σου ὅποιος τὰ δγεῖ, ἄς εἶν' καὶ λυπημένος,
τὴν πίκρα του κάνει χαρὰ καὶ χαίρετ' ὁ καύμενος.
- 502 Τὰ μάτια σου ὅποιος τὰ δεῖ καὶ δὲν ἀναστενάξει,
ἀστροπελέκι καὶ φωτιὰ νὰ πέση νὰ τὸν κάψῃ.
- 503 Τὰ μάτια σου εἶναι γκιουὺλ μπαξές, τὰ φρύδια σου γαϊτάνι
κι' ὅποιος γυρίσει καὶ τὰ δεῖ τὸν νοῦ τοῦ τὸν ἐχάνει.
- 504 Τὰ μάτια σου, τὰ ὀλόμαυρα ὅταν τὰ χαμηλώνεις,
κι' ὅταν τὰ παίζεις καὶ γελάς ἐμένα θανατώνεις.
- 505 Τὰ μάτια σου, τὰ ὀλόμαυρα πὸ χουν τρογῦρω μελάνη
πρέπει νὰ τᾶχ' ὁ βασιλὲς τοῦ στέλνει τὸ φερμάνι
- 506 Τὰ μάτια σου, τρανά, τρανά καὶ μέσα ψυχαλίζουν
καὶ μέσα στὸ ψυχάλισμα ἀγγέλοι μετανοίζουν.
- 507 Τὰ μάτια σ' βγάζουνε φωτιές, σὰν ἀγγλικά κανόνια,
ὅποιος γυρίσει καὶ τὰ δγεῖ θὰ τὰ θυμᾶται χρόνια.
- 508 Τὰ μάτια σ' ἔχνε ἔρωτα καὶ πάνω ψυχαλίζουν,
κι' ἐπάνω στὸ ψυχάλισμα ἀγγέλοι ζωγραφίζουν.
- 509 Τὰ μάτια σ', ἔχουν ἔρωτα καὶ μέσα ψυχαλίζουν
καὶ μέσα στὸν ψυχάλισμὸ καράβια ἀρμενίζουν.
- 510 Τὰ μάτια σ', εἶναι πέλαγος, τὰ φρύδια σου λιμειῶνας,
μηδὲ φουρτοῦνα τὰ πατεῖ, μηδὲ βαρὺς χειμῶνας.
- 511 Τὰ μάτια σ' τριαντάφυλλα, τὰ φρύδια σου κοντσέδες
γιὰ σένα νέα μ', κελαιδοῦν τὰ ἀηδόνια στοὺς μπαξέδες
- 512 Τὰ μάτια τῆς ἀγάπης μου, δὲν εἶν' πολὺ μεγάλα,
μόν' σὰν τὸ μέλι εἶναι γλυκά, σὰν τίς ἐλίτσες μαῦρα.
- 513 Τὰ μαῦρα μάτια ἔνα μπαρᾶ, τὰ γαλανὰ δυὸ γρόσια
κι' αὐτὰ τὰ νεροπλουμιστὰ χίλια καὶ πεντακόσια.

1) Βλαχίας

- 514 Τά, μαῦρα μάτια ἴνα παντοῦ, τὰ γαλανὰ σέ τόποι,
κι' αὐτὰ τὰ νερογάλαζα τρελλένουνε ἀνθρώποι,
- 515 Τὰ μαῦρα μάτια τ' ἀγαπῶ, γιά γαλανὰ πεθαίνω,
γιά τὰ τσακιροπλουμιστὰ σχίζω τῆ γῆς καί μπαίνω.
- 516 Τὰ μπράτσα σου τὰ παχουλὰ τ' ἀνασκουμπωμένα,
μέ τῆ λεβάντα τᾶπλυνες καί εἶναι μοσχισμένα.
- 517 Τὰ μπράτσα σου, τὰ παχουλὰ νά τᾶχα μαξιλάρι
καί δέν φοβοῦμαι κι' ἄγγελο καί Χάρο μὴ μὲ πάρει.
- 518 Τὰ τί τὸ θέλ' ἢ πεθερά τῆ νύχτα τὸ λυχνάρι;
πού ἔχει μέσ' στοῦ σπίτι της τ' ἀστρί καί τὸ φεγγάρι;
- 519 Τὰ φρύδια σου, στενά στενά, σάν Χιώτικὰ γαϊτάνια,
ἄρρώστησα πουλάκι μου, στὰ γύρεψα βοτάνια.
- 520 Τὰ φρύδια σου στενά, στενά, τοῦ καρβιοῦ χαλάτια,
ρίξε με τὰ μαλλάκια σου, νά κάμω σκαλοπάτια.
- 521 Τὰ χεῖλια σου τὰ κόκκινα θέλω νά τὰ φιλήσω,
μά κεῖνα στάζουν τὸ κρασί φοβοῦμαι μὴν μεθύσω.
- 522 Τὰ χεῖλια σ' εἶναι ζάχαρι, τὰ μάγουλά σου μέλι,
τὰ μάτια σου τὰ γαλανὰ τὰ ἔχουν οἱ ἀγγέλοι.
- 523 Τὴν τύχη μου εὐχαριστῶ πού μ' ἔδωσε μιὰ χάρη,
καί μ' ἔδωσε ἕνα πουλί πού μοιάζει τὸ φεγγάρι.
- 524 Τί κάλλη καί τί ὀμορφιά, τί κάλλη καί τί μούρη
καί τί ἀγγελικὰ κορμί πού δέν ἔχει κουσοῦρι.
- 525 Τί νά τὸ κάμ' ἢ μάννα σου τῆ νύχτα τὸ λυχνάρι.
ὀπᾶχει μέσ' τὸ σπίτι της τὸν ἥλιο τὸ φεγγάρι.
- 526 Τίποτε δέν λυμπήστικα πὸ ὅλα τὰ δικά σου,
μόν' τῆ λιγνὴ τῆ μέση σου καί τὰ σγουρά μαλλιά σου.
- 527 Τὸ μπόι σου τὸ μέτρησα μὲ μιὰ μηλιά στὴν Πόλη,
ὀπού τὴν ἔχ' ὁ βασιλὲς μέσα στοῦ περιβόλι.
- 528 Τὸ φρύδι σου καμαρωτό, τὸ ταπεινό σου βλέμμα,
θὲ νά μὲ κάνει νά σφαγῶ, νά πλέξω μέσ' τὸ αἶμα.
- 529 Τὸ χεῖλι σ' εἶναι βύσινο, τὸ μάγουλό σου μῆλο,
τὰ στήθη σου παράδεισος καί τὸ κορμί σου κρίνο.
- 530 Τὸ ὠραῖον πρόσωπόν σου, σχηματίζει οὐρανό,
καί τὰ θαυμαστά σου κάλλη ἀναστήνουνε νεκρό.
- 531 Τρεῖς χάρες σοῦδος' ὁ Θεὸς σάν τὴν Ἁγία Τριάδα,
τὰ κάλλη καί τὴν ἔμορφιά κι' ὅλη τῆ νοστιμάδα.
- 532 Τριανταφυλλάκι τοῦ Μαΐου ὀπου μοσχομυρίζεις,
ὄλον τὸν κόσμο μάτια μου ἐσύ θά τὸν ὀρίζεις.
- 533 Ψιλὴ λιγνὴ στοῦ μπόι σου καί ἔμορφη στὰ κάλλη,
σάν τὸν δεσπότη στοῦ θρονί, ὀπου καλοναρχάει,

- 534 Ψιλὴ λιγνὴ μου πέρδικα καὶ λιγνοκοκκαλάτη,
σὲ πρέπει γιὰ νὰ κάθῃσαι σ' ὀλόχρυσο παλάτι,
535 Φεγγαράκι μου ὦρατο κι' ἄστρο μου λαμπερό,
τί μὲ τυραννεῖς τὴ νύχτα καὶ δὲ φέγγεις νὰ διαβῶ ;
536 Φέγγει ὁ ἥλιος τὸ πρῶτ', φέγγεις καὶ σὺ τὸ βράδυ,
ἢ ὁμορφιά σου διασκορπεῖ τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι.
537 Χίλιες χιλιάδες ἔμορφες τὰ μάτια μου κι' ἂν δγιοῦνε,
πὸ σένα καὶ καλλίτερη, ἄλλη καμιὰ δὲν εἶναι.
538 Ὁραῖα καμωμένη μου καὶ νοστιμοπλασμένη,
ἢ ὁμορφιά σου ἔγινε στὸν κόσμον ξακουσμένη.
539 Ὁραῖα ποῦν' τὰ μάτια σου, ἀστέρια ὁμοιάζουν,
βασίλισσα τῶν κοριτσιῶν πρέπει νὰ σ' ὀνομάζουν.

ΠΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΟΥ

- 540 Ἀγγελοκαμωμένε μου ποῦ περπατεῖς καὶ λάμπεις.
δὲν τὸλπίζα πουλάκι μου, μεσ' τὴν καρδιά μου νάμπεις.
541 Ἄετέ μου χρυσοπράσινε, μὲ ἀσημένιες πλάτες,
ὅταν περνᾷς στὴν γειτονιά μοσχοβολοῦν οἱ στράτες.
542 Διαμάντι σὲ φωνάζουν, διαμάντι δὲ φορεῖς,
διαμάντι εἶσ' ἀτός σου καὶ λαμπυρομαχεῖς.
543 Εἶσαι ψιλός, εἶσαι λιγνός καὶ λιγνοκοκκαλάτος,
κι' ἐπάνω στὸ κορμάκι σου ζωγραφιές γιομάτος,
544 Ἐσένα πρέπ' ἀφέντη μου, χαρτί καὶ καλαμάρι,
ὦρα καὶ σαμουρόγωνα κι' ὀλόχρυσο ζουνάρι.
545 Καλῶς ἦλθε πῶλειπε τ' ἀπίδι τὸ δροσᾶτο,
καὶ δρόσισε τὸν μάχαλὰ τὸν πάνω καὶ τὸν κάτω.
546 Καλῶς ἦλθε πῶλειπε, τὸ κόκκινό μου μῆλο,
πῶχει τὸν βασιλὲ γενειὰ καὶ τὸν βεζύρη φίλο.
547 Κωνσταντινάτε μ' ἀετέ, ποῦ περπατεῖς καὶ λάμπεις,
ὡς τόσο δὲν τὸ θάρρευα μέσ' τὴν καρδιά μου νάμπεις.
548 Μὴ τὸ πολυπικραίνεσαι, ποῦσαι κοντός στὸ μπῶτι,
εἶσαι ἀπὸ καλοῦς γονιοῦς κι' ἀπὸ μεγάλο σὸί ¹⁾.
549 Ὅταν σὲ βλέπω νὰ περνᾷς μὲ τ' ἄλλα παλληκάρια,
ἐσὺ εἶσαι τὸ γαρύφλο κ' οἱ ἄλλοι τὰ κλωνάρια.
550 Παλληκαράκι ἔμορφο μὲ τὴν μαβιά σου φούντα ²⁾,
ἦρτε καιρὸς ν' ἀρραβωνιαστῆς, μόν' τὰ φλουριά σου ποῦντα ;

1) Α. Τ. Γένος.—2) Τοῦ φεριοῦ.

- 551 Πουλί μου, μη πικραίνεται πιόντι κοντός στο μπόι,
κοντός είναι κι βασιλικός τόν άγχοπυνε δλοι.
552 Πώς πρέπει τ' άσπρο τ' άλογο μέσα στα χορτάρια.
Έτσι πρέπει κ' ή άγάπη μου μέσα στα παλληκάρια.
553 Σάν μπέης, μπέης έρχεσαι, σάν ρήγας κατεβαίνης,
σάν φουντωτός βασιλικός μέσ' τήν αύλή μας μπαίνεις.
554 Σάν μπέης, μπέης έρχεσαι, και σάν πασάς πηγαίνεις,
και σάν καλός μοναχογιός τήν σκάλα άνεβαίνεις,
555 Σάν μπέης πάνω στ' άλογο, σάν τσελεμπής στη σέλα,
σάν κόκκινη γχροφαλιά παίζεις με τόν άέρα.
556 Τό ίδικό μου τό πουλί είναι μικρό στο μπόι,
είναι καλοϋ γονιοϋ παιδι τό άγαπουνε δλοι.
557 Ψιλέ λιγνέ λεβέντη μου, λεβέντη χαζναντάρη¹⁾,
ή μία ή τσέπη σου φλουρί, ή άλλη μαργαριτάρι.

ΒΑΣΑΝΑ ΚΑΙ ΚΑΪΜΟΙ

- 558 'Αγάπη δέν είναι νερό τήν δίψα για να σβύνη,
είναι φωτιά μεσ' τήν καρδιά κι' ανάβει σάν καμίνι.
559 'Αγάπη και πολύ σεβντά¹⁾ που είχαμε τά δυό μας,
δποιος μάς ξεχώρισε να λάβη τόν καύμό μας.
560 'Αγάπη είχα κ' έχασα απ' τήν άμέλειά μου,
τώρα τήν βλέπω σ' άλλονε και καίετ' ή καρδιά μου.
561 'Αγαπημένο μου πουλί κι' ώραϊο άηδονάκι,
κατήντησεσ να με κερνάς άντι νερό φαρμάκι.
562 'Αγαπημένο μου πουλί, κακία μη με πιάνεις,
έχω στενάχωρη καρδιά, πεθαίνω και με χάνεις.
563 'Αγάπησα και γώ ό φτωχός ένα κομμάτι χιδόνι,
και κείνο τό ζουλέψανε οι άπονοι γειτόνοι.
564 'Αγάπησα ναχω ζωή, μά γώ έχω πάντα λύπη,
ό νοϋς απ' τό κεφάλι μου, μέρα και νύχτα λείπει.
565 'Αγάπησα ναχω ζωή, μά γώ ζωή δέν έχω,
σάν κλημα με κλαδεύουνε και κλαδεμό δέν έχω.
566 'Αγάπησα, τί απόχτησα; τής γής τήν όψη πήρα,
του κόσμου τήν καταλαλιά, και προκοπή δέν ηδρα.
567 'Αηδόνι του περιβολιοϋ, μη κελαϊδεϊς κοντά μου,
γιατί τά κελαδίσματα σ' έκαψαν τήν καρδιά μου.

1) Α. Τ. Ταμίας —2) Α, Τ. "Ερωτα.

- 568 "Αι-Γιώργη καθαλάρη,
βάσανα πδχ' ή αγάπη.
- 569 "Αι-Γιώργη κι' εϊ-Λια με εκατό καντήλια,
φέρε την αγάπη μου να σοθ τα κάμω χίλια.
- 570 "Αϊντε να πής της μάννας σου μη κάνει και άλλη γέννα,
μη κάψει και άλλουνοσ καρδιά πώς έκαψε και μένα.
- 571 "Αλλοίμονο φωτιά έφαγα και κάρβουνο κατάπια,
δέν μοθ την σβύναν τή φωτιά δσα νερά και αν τάπια.
- 572 "Ανάθεμα την τύχη μου που μ' έρριχνε στα πάθη,
κι' από μικρή μπερδεύθηκα στην Ιδική σ' αγάπη.
- 573 "Ανάμεσα σε δυο βουνά δυο φίδια σκοτωμένα,
έτσι θα σκοτωθώ και γώ, πουλάκι μου για σένα.
- 574 "Αν αρχινίσω και τα πώ τα πάθη μου τραγούδια,
ή μαύρη γής θα ξεραθή και δε θα βγάλ' λουλούδια.
- 575 "Αν αρχινίσω και τα πώ τα πάθη μου τραγούδια,
ή μαύρη γής μαραίνεται, δε βγάζει πιά λουλούδια.
- 576 "Αν αρχινίσω και τα πώ τα παραπονέματά μου,
ή γής θε να χορτάσ' νερό από τα δάκρυά μου.
- 577 "Αναστενάζω βγαίν' άχνος και μέσα καιει λαύρα
και ποιός θα σβύσει τή φωτιά πδχω στα φυλλοκάρδια;
- 578 "Αναστενάζω δε μ' άκοος, κλαίγω δε με λυπάσαι,
δέν είσαι μάννας γέννημα, ούτε Θεο φοβάσαι.
- 579 "Αναστενάξα και είπα,
άχ πουλί μου, κι' αν σε είχα.
- 580 "Αν δε με θέλεις να περνώ, τί μ' έρωτεις που πάγω;
πάγω στον θάνατο νερό, να πιώ και να πεθάνω.
- 581 "Αν δέν με θέλεις να περνώ, βάλε να με σκοτώσουν,
βάλε τα φίδια να με φαν' και να με θανατώσουν.
- 582 "Αν δε φοβάσαι τον Θεό, τα νιατά μου λυπήσου,
να μη μ' άφίσης να χαθώ και κολασθει ή ψυχή σου.
- 583 "Αν ήξευρα την τύχη μου, πώς θε να καταντήσω,
δέν θ' άνοιγα το στόμα μου, ανθρωπο να μιλήσω.
- 584 "Αν ήτανε να μ' άρνηστης, τί ήταν να μ' αγαπήσης;
πρωτα να άνάψης την φωτιά, κατόπ' να την έσβύσης;
- 585 "Αν ίσως και με άρνηθεις δέν θα το υποφέρω,
στα σκοτεινά θα κάθουμαι και μόνος μου θα κλαίγω.
- 586 "Αν κάνω άχ, κάνει σεισμό και βάχ χαλνά ή πλάση,
άναστενάζω καιούνται δρη, βουνά και δάση.
- 587 "Αν λάχει και με άρνηθής πάρε και το μαχαίρι.
και βάρα με άλύπητα μέσ' τής καρδιάς τα μέρη.

- 588 "Ἄν μ' ἀγαπᾶς πουλάκι μου, κάνε τὰ γρήγορά σου
καὶ σ' ἄλλα χέρια θὰ μὲ δεῖς νὰ καίγεται ἡ καρδιά σου.
- 589 "Ἄν μ' ἔδοσες τὴ μαχαιριά, δός' μου καὶ τὸ βοτάνι,
δός' μου καὶ τὸ χειλάκι σου, νὰ τὸ φιλῶ νὰ γιάνη.
- 590 "Ἄνοιξε χεῖλί μου νὰ πῆς καὶ νὰ τραγουδίσης,
τὴν πικραμένη μου καρδιά, νὰ τὴν παρηγορήσης.
- 591 "Ἄν σ' ἀγαπῶ, χάνω ζωὴ, νὰ σ' ἀρνηθῶ λυποῦμαι,
νὰ σ' ἀπολαύσω δὲν μπορῶ καὶ κατατυρανιοῦμαι.
- 592 Ἄντάριασαν τὰ μάτια μου τοὺς δρόμους νὰ κυττάζω,
καὶ τοὺς διαβάτας νὰ ρωτῶ νὰ βαρυναστενάζω.
- 593 Ἄντίκρυσ' ἦλθες κ' ἔκατρες σὰν ἥλιος σὰν φεγγάρι
καὶ ρούφηξες τὸ αἷμά μου σὰν τὸ στεγνὸ σφουγκάρι.
- 594 Ἄπεθαμμένοι καὶ νεκροὶ ἐβγήτε ἀπ' τὸν Ἄδη,
νὰ δῆτε καὶ νὰ κλάψετε τὸ ἐδικό μου χάλι.
- 595 Ἄπελπισμένοι βρίσκομαι σὲ μιὰ φωτιά μεγάλη,
πάρτε νερὸ καὶ σβύστε τη, νὰ μὴν κοῦνε κι' ἄλλοι.
- 596 Ἄπελπισμένος βρίσκομαι σὲ κύματ' ἀφρισμένα,
κι' ἂν δὲν ἀλλάξουν οἱ καιροὶ ἀλλοίμονον σὲ μένα.
- 597 Ἄπελπισμένος βρίσκομαι σὲ κύματα μεγάλα.
κι' ἂν πάγει ἔτσι ὁ καιρὸς ἀλλοίμονο σὲ μένα.
- 598 Ἄπο σκιά γεννήθηκα, φωτιά μὲ τριγυρίζει,
καὶ νὰ μὲ κάψει δὲν μπορεῖ μόνο μὲ φοβερίζει.
- 599 Ἄπο τὴν πόρτα σου περνῶ, βάλε, νὰ μὲ σκοτώσουν,
βάλε τὰ φίδια νὰ μὲ φᾶν, γιὰ νὰ μὲ θανατώσουν.
- 600 Ἄπόψε σ' ὀνειρεύτηκα στὴν ἀργυρῆ μου στρώση,
ἡ νύκτα χρόνος ἔγινε ὅσο νὰ ξημερώση.
- 601 Ἄπόψε τὰ μεσάνυχτα σηκώθηκα νὰ γράψω,
καὶ κόντηλιὰ δὲν ἔσυρα χωρὶς ν' ἀναστενάξω.
- 602 Ἄπόψε θεὸ νὰ κρεμασθῶ στῆς λεμονιάς τὸν κλῶνο,
νὰ δγῆτε νὰ πιστέψετε πῶχ' ἡ καρδιά μου πόνο.
- 603 Ἄρχινισε γλωσσίτσα μου, πικρὰ φαρμακωμένη,
νὰ πῆς παραπονέματα, σὰν πού'σαν μαθημένη.
- 604 Ἄς ἦταν τρόπος καὶ τσαρές, τὰ λόγια νὰ πετοῦνε,
νὰ πᾶνε στὸ πουλάκι μου νὰ τὸ παρηγοροῦνε.
- 605 Ἄς εἶχα φίλο καρδιακὸ νὰ πῶ τὰ μυστικά μου,
νὰ μὴ τὰ συλλογίζομαι καὶ καίγεται ἡ καρδιά μου.
- 606 Ἄσπρο σταφύλι ροζακί γεμάτο μὲ γλυκάδα,
φαρμάκι πού μὲ πότισες αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα.
- 607 Ἄστρο μὲ ἔστρο περπατεῖ κι' ἡ Πούλια μὲ τὴ Δόξα¹⁾,
καντήλα τοῦ πατριαρχεῖο, δὲν ἔφεξεν ἀπόψα.

1) Τὸ οὐράνιον τόξον.

- 608 Αὐτὰ τὰ μαύρα μάτια ποὺ με κοιτάζουνε,
χαμήλωσέ τα φῶς σου, γιατί με σφάζουνε.
- 609 Αὐτὸ τὸ ἄχ δὲν εἶν' φωτιά νὰ πιῶ νερὸ νὰ σβύση,
μόν' εἶν' ἀγάπη στὴν καρδιά καὶ θὰ με ἀφανίση.
- 610 Αὐτὸ τὸ ἄχ δὲν εἶν' φωτιά νὰ πιῶ νερὸ νὰ σβύση,
μόν' εἶν' πληγὴ ἀγιάτρευτη καὶ θὰ με καταλύσει.
- 611 Αὐτὸ τὸ ἄχ δὲν τῶπιζα ποτὲ νὰ τὸ φωνάξω
καὶ τώρα δὲν περνᾶ στιγμή νὰ μὴν ἀναστενάξω.
- 612 Αὐτὸ τὸ ἄχ καὶ αὐτὸ τὸ βάχ, θὲ νὰ με φέρουν κι' ἄλλα,
θὲ νὰ με φέρουν σὲ καῦμούς καὶ βάσανα μεγάλα.
- 613 Αὐτὸ τὸ ἄχ, ὅταν τὸ πῶ, τὰ σπλάχνα μου πονοῦνε,
κάνα ¹⁾ πρωὶ στὴν κλίνη μου νεκρὸ θὲ νὰ με βροδνε.
- 614 Αὐτὸ τὸ ἄχ, ὅταν τὸ πῶ, τότε ἡ ψυχὴ μου βγαίνει,
ἂν μ' ἀγαπᾷς πουλάκι μου κανεὶς τσαρὲς νὰ γίνῃ.
- 615 Αὐτὸ τὸ ἄχ, ὅταν τὸ πῶ, ἡ γλῶσσα μου ματώνει,
τ' ἀχειλί μου μαραίνεται καὶ ἡ καρδιά μου λιώνει.
- 616 Αὐτὸ τὸ ἄχ, ὅταν τὸ πῶ, ἡ θάλασσα στερεύει
καὶ τὰ βουνὰ ραγίζονται κι' ὁ ἥλιος βασιλεύει.
- 617 Αὐτὸ τὸ ἄχ, ὅταν τὸ πῶ τρεῖς ποταμοὶ κουνιοῦνται,
τὰ δένδρα ξεριζώνονται καὶ τὰ βουνὰ χαλνιοῦνται.
- 618 Ἀφῆστε με νὰ καῶ, κανεὶς νὰ μὴ με σβύση,
γιατὶ περνῶ με βάσανα τὴν τωρινὴ μου ζήση.
- 619 Ἀφ' ὅτου ἐγεννήθηκα φωτιά με τρωγυρίζει,
καὶ νὰ με κάψῃ δὲν ἔμπερῆ, κι' ὄλο με βασανίζει.
- 620 Ἄχ ἔρωτα, ψυχίτσα μου, ἄχ ἔρωτα καρδιά μου,
ποιὰ μάτια ποὺ σὲ βλέπουνε καὶ λείπουν τὰ δικά μου;
- 621 Ἄχ καὶ βάχ μέρα καὶ νύχτα ἔφθειρα τὰ νιάτα μου,
ἔφθειρα καὶ τὴν καρδιά μου γιὰ τὰ σένα μάτια μου.
- 622 Ἄχ ἔλα φῶς μου νὰ ἰδῆς ὁποῦ γιὰ σένα κλαίγω
καὶ τῆς καρδιάς μου τὰ δεινὰ σὲ ἄλλονα δὲ λέγω.
- 623 Ἄχ οὐρανὲ ποὺ ἴσαι ψηλά, κατέβα κάνε κρίση,
ἀγάπη τόσωνε ἐτῶν γυρεύει νὰ μ' ἀφίση.
- 624 Ἄχ οὐρανὲ καὶ θάλασσα, δέντρα, βουνὰ καὶ δάση,
ἕνα πουλάκι βάλθηκε ἐμένα νὰ χτικιάση.
- 625 Βαρέθηκα πλέον νὰ ζῶ, δὲν θέλω τὴ ζωὴ μου,
νὰ παύσουνε οἱ πόνοι μου καὶ ἀναστεναγμοὶ μου,
- 626 Βαρέθηκα τὰ νιάτα μου, δὲ θέλω τὴ ζωὴ μου,
τὸν ἄγγελό μου καρτερῶ νὰ πάρῃ τὴ ψυχὴ μου.

1) Ἐνα.

- 627 Βαρέθηκα τὰ μάτια μου, θέλω νὰ τὰ πουλήσω,
μὰ νὰ 'ναι ἕνας μερακλῆς νὰ μὴ τὰ χαραμίσω¹⁾.
- 628 Βάσανα καὶ ἀναστεναγμοὶ δὲν ἤξερα πὺ πρώτα,
νὰ βάλω στὴν καρδίτσα μου μιὰ ἀσημένια πόρτα.
- 629 Βάσανα πίκρες καὶ καύμοι τυραννισμοὶ καὶ πόνοι
ἐγένηκαν στὸ στήθος μου, παντοτεινοὶ γειτόνοι.
- 630 Βασανισμένο μου κορμί, τυραννισμένο σῶμα,
καλλίτερα νᾶσαν στὴ γῆ, παρὰ πού ζεῖς ἀκόμα.
- 631 Βασιλικὸς μ' ἐμύρισε, ἡ ἀγάπη μου πηγαίνει,
ἀφῖστε με νὰ τὴν ἰδῶ, γιὰτ' ἡ ψυχὴ μου βγαίνει.
- 632 Βάστα κόρη μ', βάστα τα, τῆς γειτονιάς τὰ λόγια,
πὼς τὰ βαστᾶνε τὰ βουνά, τοὺς πάγους καὶ τὰ χιόνια.
- 633 Βλέπεις αὐτὰ τὰ σύννεφα πού ἔρχονται θολωμένα;
εἶναι δικὰ μου βάσανα πού τᾶχω περασμένα.
- 634 Βοήθησέ με τύχη μου, πρόφθασε ριζικό μου,
νὰ μὴ τὸ πάρουνε ἄλλοῦ τὸ ταῖρι τὸ δικό μου.
- 635 Βουνά μὴν πρασινίζετε καὶ δέντρα μὴν ἀνθῆτε,
μαράθηκε ἡ ἀγάπη μου καὶ σεῖς νὰ μαραθῆτε.
- 636 Βουνά παραμερίσετε πού θέλω νὰ περάσω,
γιὰτ' ἔχω φλόγα στὴν καρδιά, φοβοῦμαι μὴ σᾶς κάψω.
- 637 Βουνά ἀγκάθια καὶ τσαλιὰ ἀνοῖζτε νὰ περάσω,
μὴ τύχει καὶ κορώσετε ὅταν ἀναστενάζω.
- 638 Βραδυάζ' ἡ μέρα χαίρουμαι καὶ ξημερώνει κλαίω,
χύνουντ' τὰ μάτια μ' ποταμό, μέσα νὰ πέσω πλέχω.
- 639 Βραδυάζει ξημερώνει κρίμα στὰ νιᾶτα μου,
μέρα καὶ νύχτα κλαῖνε τὰ μαῦρα μάτια μου.
- 640 Βρεμμένος ἀπ' τὰ δάκρυα εἶμαι, μὰ δὲ μὲ νοιάζει.
μόνο μὲ νοιάζει ὁ καύμός στὰ σωθικά μ' πού βράζει,
- 641 Γειτόνισσα δαιμόνισσα σπου μὲ δαιμονίζεις,
καὶ δὲ μ' ἀφίνεις νὰ χαρῶ μόνο μὲ βασανίζεις.
- 642 Γιὰ δγῆς δυὸ φίδια πᾶρχονται ἀπ' τὸ βουνὸ 'δρωμένα,
ὄλον τὸν κόσμο φάγανε, τώρα θὰ φᾶν καὶ 'μένα.
- 643 Γιὰ δγῆς φωτιά πού μ' ἄναψες, κάτσε καὶ συλλογίσου
κι' ἂν δὲ φοβᾶσαι τὸν Θεὸ τὰ νιᾶτα μου λυπήσου.
- 644 Γιὰ δγέστε τὸν κακὸ καιρὸ, πού θέλει νὰ χιονίση;
καὶ μένα ἀπ' τὸ πουλάκι μου θέλει νὰ μὲ χωρίση.
- 645 Γιὰ ἔβγα ἤλιε γιὰ θὰ βγῶ, γιὰ λάμψε γιὰ θὰ λάμψω,
ἀστροπελέκι καὶ φωτιά θὰ ρίξω νὰ σὲ κάψω.

1) Λ. Τ. Δόσω ἄσκοπα.

- 646 Γαρούφαλο¹⁾ κι' ἂν καταπιῶ, κανέλλα κι' ἂν μασήσω,
ὄλα πικρὰ μὲ φάνηκαν ὅσο νὰ σ' ἀγαπήσω.
- 647 Γεινόμισσα μαργιόλισσα, πολὺ διαβουλευμένη,
τὸν ἄνθρωπο μὲς' τῆ φωτιά, ἄδικα τὸν καίγεις.
- 648 Γιὰ νὰ σωθῶ ἀπ' τὸν θάνατο πρέπει νὰ μ' ἀγαπήσης,
πρέπει νὰ ἔρθῃς μὲ τὰ μένα, τὴν φλόγα μου νὰ σβύσης.
- 649 Γιὰ νὰ σὲ πάρω δὲν μπορῶ, νὰ σ' ἀρνηθῶ λυποῦμαι,
ἀγάπα με νὰ σ' ἀγαπῶ ὅσο νὰ βαρεθοῦμε.
- 650 Γιὰ σένα πίσ' ἀπ' τὸ βουνὸ τὸ φεγγαράκι βγαίνει,
γιὰ σένα κλαίγω καὶ θρηνῶ μικρὴ μου χαϊδεμένη.
- 651 Γιὰ σένα ἔχω βάσανα γιὰ σένα ἔχω πόνους,
γιὰ σένα πάσχω καὶ θρηνῶ πουλί μου δύο χρόνους.
- 652 Γιὰ σένα ἄχ μὲ εἶπανε, γιὰ σένα νυχτοπάτη,
γιὰ σένα μὲ βαρέσανε μιὰ μαχαιριά στὴν πλάτη.
- 653 Γιὰ σένα μαυρομάτη μου, γιὰ σένα μερακλή μου,
γιὰ σένα τὴν ἐχάρησα στὸ Χάρο τῆ ζωῆ μου.
- 654 Γιὰ σένα, τὸ πουλί μου, κόντεψα νὰ χαθῶ,
κι' αὐτὸν τὸν ψευτοκόσμο νὰ τὸν ἐστερηθῶ.
- 655 Γιὰ τὸ Θεό, ἀγάπα με, κάν το γιὰ τὴ ψυχὴ σου,
καὶ μὴ τὸ λές τὴ μάνα σου, οὔτε στοὺς συγγενεῖς σου.
- 656 Γράψε γραφὴ καὶ στείλε με καὶ τὴν υἰεὶά μου ρῶτα,
καθὼς καὶ χωρισθήκαμε δὲν εἶμαι σὰν καὶ πρῶτα.
- 657 Γυρίζω δῶ, γυρίζω κεῖ, ἴσως καὶ σ' ἀπαντήσω,
τὰ πάθη μου νὰ σὲ εἰπῶ, τὴν φλόγα μου νὰ σβύσω.
- 658 Γύρισε δὲ τὸν οὐρανό, γύρισε δὲ καὶ μένα
κι' ἂν ἔχεις πίστη πίστεψε πῶς χάνομαι γιὰ σένα.
- 659 Γύρσε καὶ δὲ τὸν οὐρανὸ καὶ τὸν Θεὸ φοβήσου
καὶ δὲς πῶς μὲ κατήντησε ἡ ἀγάπη ἢ δικὴ σου.
- 660 Γὼ ἔχω μέσα στὴν καρδιά πόρτες καὶ παραθύρια
καὶ μαγειριὸ στὰ σωθικὰ π' ἀνάβει δίχως ξύλα.
- 661 Γὼ ἔλεγχ νὰ σ' ἀγαπῶ ὅταν δουλειὰ δὲν ἔχω,
καὶ τώρα πού σ' ἀγάπησα παρηγοριά δὲν ἔχω.
- 662 Δὲ μὲ λυπᾶσαι; δὲ μὲ κλαίς; δὲ βλέπεις; δὲ πιστεύεις;
πῶς ἔλυωσα σὰν τὸ κερί κι' ἀκόμα μὲ παιδεύεις;
- 663 Δὲ μὲ λυπᾶσ' ἀλύπητη, δὲ μὲ πονεῖς καμπόσο,
σκλάβος νᾶμνα στὴ πόρτα σου δὲ θὰ μὲ τυραννοῦσες τόσο.

1) Μοσχοκάρφι.

- 664 Δὲν εἶμαι πεῦκο νὰ κοπῶ, πλατάνι νὰ ραγίσω,
δὲν εἶμαι τόσο ἄσπλαχνη γιὰ νὰ σὲ λησμονήσω.
- 665 Δὲν εἴμπορῶ τὰ μάτια μου ψηλὰ νὰ τὰ σηκώσω.
καὶ τὴν καρδιά μ' δὲν εἴμπορῶ παρηγοριά νὰ δόσω.
- 666 Δὲν εἴμπορῶ τὰ μάτια μου ψηλὰ νὰ τὰ σηκώσω.
τῆς καυμένης μου καρδιᾶς παρηγοριά νὰ δόσω,
- 667 Δὲν εἴμπορῶ τὰ πάθη μου τὶς πέτρες νὰ τὰ λέγω,
ἢ πέτρα νὰ μὴ μὲ μιλά, νὰ κάθουμαι νὰ κλαίγω.
- 668 Δὲν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο, δὲν εἶναι κι' ἄμαρτία,
νὰ τὴν περνῶ τὴ νιότη μου μὲ τὴν ἀπελπισία;
- 669 Δὲν εἶναι κρίμα τὸ κορμὶ νὰ τὸ νικοῦν τὰ πάθη,
νὰ τὸ ξυπνοῦν οἱ λογισμοὶ τὴ νύχτα στὸ κρεβάτι;
- 670 Δὲν σὲ φοβοῦμαι τύχη μου, καὶ ὅτι θέλεις κάμε,
ἂν ἔχεις κι' ἄλλα βάσανα, στὴν κεφαλή μου βάλε.
- 671 Δὲν τὸλπίζα στὸν οὐρανό, στὴ γῆ νὰ αἰτάξῃ αἷμα,
δὲν τὸλπίζα ἀπ' τὰ χεῖλη σου νὰ πῆς κακὸ γιὰ μένα.
- 672 Δὲν τὸξευρα, δὲν τὸλεγα πὼς ἦσο, σὺ αἰτία
κ' ἔβαλες τὸ κορμάκι μου σὲ τέτοια τυραννία.
- 673 Δέντρα παραμερίσατε, φίλοι μου τραβηχθῆτε,
φωτιά ἔχω μέσα στὴν καρδιά, μὴ τύχει καὶ καῆτε.
- 674 Δέντρα μὴ πρασινίζετε, πουλιά μὴ κελαϊδῆτε
μ' ἀρνήθηκ' ἡ ἀγάπη μου καὶ σεῖς νὰ λυπηθῆτε,
- 675 Δέντρο τῆς παραποταμιᾶς, χαμήλωσε τὶς κλώνοι,
νὰ μὲ τοὺς πάρος τοὺς καύμους καὶ τὶς περίσσοι πόνοι,
- 676 Δεξι μου χέρι ἄρχισε καὶ γράψ' τὰ βάσανα μου,
μὲ ἄλλον στεφανώνετε ἡ ἀγαπητικιά μου.
- 677 Δὸς μοῦ τὸ δηλητήριο νὰ πιῶ νὰ τελειώσω,
μ' ἀρνήθηκες ἀγάπη μου δὲν θέλω νὰ γλυτώσω.
- 678 Δυὸ φίδια καὶ δυὸ μπουτζκαλές ¹⁾ μὲ μπερδεψαν τὸ δρόμο,
δὲ θὰ μ' ἀφίσουν νὰ χαρῶ τὸν φετεινὸ τὸν χρόνο.
- 679 Ἐγὼ ἂν πεθάνω καὶ ἂν χαθῶ, κόσμος δὲ λιγοστεύει,
μὰ κρίμα στὸ πουλάκι μου, ἐκεῖνο τί θὰ γένει.
- 680 Ἐγὼ θελα νὰ σ' ἀγαπῶ κανεὶς νὰ μὴ τὸ ξεύρη,
τώρα τὸ μάθανε δικοί, τὸ μαρτυροῦν καὶ ξένοι.
- 681 Ἐγὼ λεγα τῆς Μοίρας μου ψηλὰ νὰ μ' ἀνεβάσῃ,
καὶ κείνη ξύλα μ' ἄναψε, φωτιά γιὰ νὰ μὲ κάψῃ.
- 682 Ἐγὼ ἔμαι κείνο τὸ πουλί ὁποῦ τὸ λὲν κανάρι,
ποῦν' τὰ φτερά του κίτρινα καὶ ἡ καρδιά του μαύρη.
- 683 Ἐγὼ ἔμαι κείνο τὸ πουλί τὸ παραπονεμένο,
ὅπου θολώνει τὸ νερὸ καὶ πίνει τὸ καυμένο.

1) Νυφίτσες.

- 684 Ἐγὼ νὰ εἶχα τέτοιο νοῦ, νὰ εἶχα τέτοια γνώση,
δὲν ὄφινά στοὶ στήθος μου ἔρωτας νὰ φυτρώσῃ.
- 685 Ἐγὼ πεθαίνω ἀγάπῃ μου, στὸν Ἄδη κατεβαίνω,
στοὺ φοβερὸ κριτήριον, ἐκεῖ σὲ περιμένω.
- 686 Εἶμαι ἔμπρὸς στὸν θάνατον καὶ στὴν παραφροσύνη
καὶ τὴν ζωὴν αἰσθάνουμαι, σιγά, σιγά νὰ σβύνη.
- 687 Εἶναι γραπτὸ τῆς τύχης μου κι' αὐτὸ νὰ τὸ περάσω,
νὰ μπερδεύω στὰ βάσανα, στὰ πάθη νὰ γεράσω.
- 688 Εἰς τ' οὐρανοῦ τὸ ψῆλωμα, στῆς θάλασσας τὸ βάθος,
στῆς γῆς τὰ θεμελιώματα ἔχ' ἡ καρδιά μου πάθος,
- 689 Εἶχα καὶ πρῶτα ἔρωτα, μὰ δὲν ἦτανε σὰν τώρα,
τώρα εἶμαι στὸν κίνδυνον καὶ τοῦ θανάτ' τὴν ώρα.
- 690 Εἶχα καρδιά σὰν τὸν μπαξέ, λουλούδια φορτωμένη
κι' ἀφ' ὅτ' ἀγάπησα ἐσέ, ξεράθηκε ἡ καυμένη,
- 691 Εἶχα πληγὲς καὶ γιάνανε, τώρα μὲ ἦλθαν κι' ἄλλες,
πὸ κείνες περισσότερὲς κι' ἄκόμα πὸ μεγάλες.
- 692 Ἐκατὸ φορές τὸ εἶπα νὰ μὴν εἶχα γεννηθῆ,
καὶ στὴ δική σ' ἀγάπῃ νὰ μὴν εἶχα μπερδευθῆ.
- 693 Ἔλα, ἔλα σὰν σὲ λέγω,
μὴ μὲ τυραννεῖς καὶ κλαίω.
- 694 Ἔλα νὰ μοιρασθοῦμε τὰ δικά μου βάσανα,
ἂν δὲν ἦσουν σὺ αἰτία, ἐγὼ δὲν τὰ πάθαινα.
- 695 Ἐλπίδα ἔχω φῶς μου, πῶς θὰ σὲ ξαναἰδῶ,
κοντὰ σου νὰ καθῆσω, τοὺς πόνους μου νὰ πῶ.
- 696 Ἐλπίδα καὶ παρηγοριά δὲν ἔμεινε σ' ἐμένα,
βλέποντας πουλάκι μου πῶς δὲν εἶσαι γιὰ μένα.
- 697 Ἐλπίδα ἔχω φῶς μου, πάλι νὰ σὲ ξαναἰδῶ,
κοντὰ σου νὰ καθῆσω τοὺς πόνους νὰ σὲ πῶ.
- 698 Ἐμαύρισεν ἡ καρδοῦλά μου, σὰν τοῦ ψωμῆ τὴν πάννα,
ποῦ σ' εἶδα καὶ κουβέντιαζες μὲ τὸν ἐχθρό μ' ἀντάμα.
- 699 Ἐμένα κι' ἂν μὲ κάνουνε τὸν Ἄδη περιβόλι,
καὶ τοὺς νεκροὺς χρυσὰ πουλιά, δὲ μὲ περνοῦν οἱ πόνοι.
- 700 Ἐμένανε τὰ πάθη μου, κανεὶς νὰ μὴν τὰ πάθη,
μῆτε κατὶ τοῦ γιαλοῦ, μῆτε πουλί στὰ δάση.
- 701 Ἐξ γιατροὶ μὲ βλέπανε, οἱ τρεῖς μὲ πέρναν αἶμα.
καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς μὲ λέγανε κρῖμα νιέ μ' σὲ σένα.
- 702 Ἐρωτα πρωτομάστορη παράγγελε τὴν κόρη,
ὅταν περνῶ νὰ μὴ λαλή, γιατί μὲ θανατώνει.
- 703 Ἐρωτα δὲ σὲ ζήτησα κορώνα νὰ μὲ βάλης,
τὰ πάθη ποῦ μὲ ἔβαλες, πάσχισε νὰ μὲ βγάλῃς.

- 704 Ἐρωτα δὲ σὲ ζήτησα κορώνα νὰ μὲ βάλῃς,
ἀπ' τοὺς καῦμοὺς ποὺ μ' ἔρριξες κύττα νὰ μὲ ἐβγάλῃς.
- 705 Ἐρωτα δὲ σ' ἐζήτησα κορώνα νὰ μὲ βάλῃς,
στά πάθη ποὺ μὲ ἔβαλες πᾶσχισε νὰ μὲ βγάλῃς.
- 706 Ἐρωτα ἐπίβουλε, ἐπίβουλε καὶ πλάνε,
ἔβγῃ ἀπ' τὸ στήθός μου καὶ σ' ἄλλο μέρος πᾶνε.
- 707 Ἐρωτα λυπήσου με τὰ δάκρυα ποὺ χύνω,
ποὺ εἶναι περισσότερα ἀπ' τὸ νερὸ ποὺ πίνω.
- 708 Ἐρωτα μ' πάψε τὴν ὄργη κ' ἔλα στὸν ἑαυτὸ σου,
ἐγὼ πεθαίνω ἄδικα, τὸ ξέρεις κι' ἀπατό σου.
- 709 Ἐρωτα μ', πονηρὸ πουλί, γιατί νὰ μὲ γελάσῃς;
καὶ πῆρες τὴν καρδίσα μου νὰ μὲ τὴν ἐμαρᾶνης.
- 710 Ἐρωτα, μὴ μὲ τυραννεῖς καὶ φθάνει πᾶ ὡς τώρα,
ἄφσε καὶ μένα νὰ χαρῶ τὸν κόσμον μιαν ὥρα.
- 711 Ἐρωτα, κάκιστο παιδί, διάβολε καὶ πλάνε,
κυτᾶς πῶς μὲ κατάντησες; τὰ ντέρτια θὰ μὲ φᾶνε.
- 712 Ἐρωτα, ποὺ μὲ λαβώσῃς δὲσ' με καὶ τὸ βοτάνι,
γιατί δὲν βρίσκω γιατρικὸ στὸν κόσμον νὰ μὲ γιάνη.
- 713 Ἐρωτα, ποὺ μὲ λαβώσῃς, δὲσ' με καὶ τὸ βοτάνι.
κ' ἕνα βασιλικὸ γιατρό, τὸν πόνο μου νὰ γιάνη.
- 714 Ἐσεῖς φίδια κι' ὄχεντρος ὄλα νὰ συναχθῆτε,
νὰ φᾶτε τὸ κορμάκι μου νὰ μὴ τὸ λυπηθῆτε.
- 715 Ἐσὺ πὸ κεῖ πικραίνεσαι καὶ γὼ πὸ δῶ λυποῦμαι,
πότε θὰ σμίξουμε τὰ δυὸ τὰ πάθη μας νὰ ποῦμε.
- 716 Ἐτοῦτα εἶνε βάσανα κι' ὄχι τὰ περασμένα.
π' ἀνοίξαν τὴν καρδοῦλά μου καὶ στάζει μαῦρο αἷμα.
- 717 Ἐταί 'ναι μάτια μ' ἔτσι 'ναι, ὄπ' ἀγαπᾶ καὶ χάσει,
τὸν ἔρχεται νὰ τρελλαθῆ καὶ τὰ βουνὰ νὰ πιάσῃ.
- 718 Ἐχασα τὸ μαντηλάκι μου
καῦμὸ πῶχ' τὸ χειλάκι μου.
- 719 Ἐχω δυὸ λόγια νὰ σὲ πῶ, μὲ χεῖλια μαραμμένα,
πότε θὰ σμίξουμε τὰ δυὸ νὰ σὲ τὰ πῶ ἕνα, ἕνα;
- 720 Ζωὴ νὰ ζήσω στὸ ἐξῆς δὲν πρέπει δι' ἐμένα,
δὲν τὸ γνωρίζεις μάτια μου ποὺ χάνομαι γιὰ σένα;
- 721 Ζωὴ νὰ ζήσω στὸ ἐξῆς εἶναι τῶν ἀδυνάτων,
γιόμισε τὸ κορμάκι μου κ' εἶναι πληγῆς γιομάτο.
- 722 Ζωίτσα μου, ζωὴ ζητῶ, Ζωίτσα μ', θὰ πεθάνω,
λυπήσου με ἀλύπητη, ζωὴ εἶναι αὐτὴ ποὺ χάνω.

- 723 Ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι θάλασσα νὰ μπῶ νὰ ταξιδέψω,
εἶναι ἀγκάθια καὶ τσαλιὰ καὶ πῶς θὰ ξεμπερδέψω.
- 724 Ἡ ἀγάπ' εἶναι γλυκειά, γλυκειά 'ναι σὰν τὸ μέλι
καὶ μέσα ἡ καρδοῦλά μου καίει σὰν τὸ πιπέρι.
- 725 Ἡ θάλασσα φαρδειά πλατειά, μέσα ἔχ' καμάρες,
καὶ γὼ πουλί μου σ' ἀγαπῶ, μὲ φόβους, μὲ τρομάρες.
- 726 Ἦθελα μὲ τὴν τύχη μου μιὰ ὥρα νὰ βρεθοῦμε,
γονατιστοὶ «πρὸς τὸ Θεό, δίκαια νὰ κριθοῦμε.
- 727 Ἦθελα ν' ἀνέβω ἀπάνω στὶς Νοτάδες στὰ βουνά,
γιὰ νὰ πάρ' ὁ νοὺς μ' ἀέρα κ' ἡ καρδιά μ' παρηγοριά.
- 728 Ἦθελα νὰ ἔχω στὴν καρδιά ἓνα παραθυράκι,
γιὰ νὰ τ' ἀνοίγω τὸ πρωί, νὰ βγαίνει τὸ φαρμάκι.
- 729 Ἡ σκλάβες ξεσκλαβώνονται καὶ γίνονται ἄζατι !),
μὰ γὼ δὲ θὰ ξεσκλαβωθῶ ἀπ' τὴ δική σ' ἀγάπη.
- 730 Ἡ τύχη μου κ' ἡ γνώση μου, τὰ δυὸ στοιχηματίσαν
καὶ στὴ φωτιά μερίξανε, καὶ νὰ καῶ μ' ἀφήκαν.
- 731 Ἡ τύχη μ' μὲ καταράσθηκε τὸν τάφο μου ν' ἀνοίξω
καὶ ζωντανὸς τὴν κόλαση νὰ τὴν κληρονομήσω.
- 732 Θάλασσα ποὺ ὄλα τὰ νερά καὶ τὰ ποτάμια πίνεις,
πιές με καὶ τὰ δάκρυα πλατύτερη νὰ γίνης.
- 733 Θὰ μάξω ξύλ' ἀπ' τὰ βουνά καὶ φλόγα ἀπ' τὴν καρδιά μου
καὶ δάκρυα ἀπ' τὰ μάτια μου γιὰ νὰ λουσθῆς κυρά μου.
- 734 Θὰ πάγω νὰ εὐρώ τοὺς νεκρούς, νὰ γονατίσω μπρὸς τοὺς
κι' ἂν δὲν μὲ γιάνουν τὴν πληγὴ θὰ γίνω σύντροφός τους.
- 735 Θεὲ μεγαλοδύναμε, μεγάλε καὶ μεγάλε,
πάρε με ἀπὸ τὰ βάσανα, τὸ ἔλεος σου κάνε.
- 736 Θεὲ μ' ποῦ 'σαι ἀψηλά, κατέβει παρακάτω
καὶ πάρε τὸ κορμάκι μου ποῦναι πληγὴς γιομάτο.
- 737 Θέλεις τὸ μάτια μ', θέλεις το, θέλεις το νὰ πεθάνω,
θέλεις το νὰ ψυχομαχῶ στὰ στήθη σου ἐπάνω.
- 738 Θέλουν ν' ἀνθίσουν τὰ βουνά κι' ὁ πάγος δὲν τ' ἀφίνει
πουλί μ' θέλω νὰ σ' ἀρνηθῶ κι' ὁ κόσμος δὲν μ' ἀφίνει.
- 739 Καὶ μὲ τὸν ἀναστεναγμὸ ξυπνῶ τὸ μεσονύχτι,
καὶ μπερδεμένη βρίσκομαι σὰν ψάρι μεσ' τὸ δίκτυ.
- 740 Καὶ τ' ἄστεράκια τούρανοῦ τὰ λαμπροστολισμένα,
κι' αὐτὰ θὰ σὲ μισήσουνε, ἂν ἀρνηστεῖς ἐμένα.
- 741 Καὶ τὸν ἀέρα θὰ τὸ πῶ νὰ μὴ σὲ χαιρετᾷ
καὶ νὰ σοῦ πῆ πῶς ἓνας νιὸς γιὰ σὲ στὸν Ἄδη πᾶει.

1) Λ. Τ. Ἀπελευθερες.

- 742 Κακή καρδιά φύγ' ἀπό μέ, καί ἄμε¹⁾ κι' ἄλλοῦ καὶ κάτσε
καὶ γὼ δὲ σὲ παντρεύθηκα μηδὲ νυμφεύθηκά σε.
- 743 Καλησπερίζω μία νιά καὶ τ' ὄνομα δὲν λέγω
κι' ἂν σὰς εἰπῶ τὸ ὄνομα βουρκώνουμαι καὶ κλαίγω.
- 744 Κάλλιο νὰ μὴ γεννιόμουνα, κι' ἀγέννητος νὰ μείνω,
παρὰ ποῦ ἐγεννήθηκα κι' ὄλο φαρμάκια πίνω.
- 745 Κάμνω καρδιά γιὰ τοὺς ἐχθροὺς καὶ λέγω δὲ μὲ νοιάζει,
ὅταν σὲ βαροθυμηθῶ μέσ' ἢ καρδιά μου στάζει.
- 746 Κάνω καρδιά γιὰ τοὺς ἐχθροὺς καὶ λέγω δὲ μὲ νοιάζει,
'πὸ μέσα ἢ καρδίτσα μου σὰν τὸ κερὶ σταλάζει.
- 747 Κάρβουνα ἔχω στὴν καρδιά κ' ἕνα δεντρί²⁾ στὴ μέση,
κι' ἀπὸ τὴν λαύρα τὴν πολλή, μαραίνεται νὰ πέση.
- 748 Καρδιά πὼς ἀποφάσισης κι' ἄφησες νὰ ριζώση,
τέτοιο δεντρί στὴ μέση σου ποῦ θὰ σὲ θανατώση;
- 749 Καρδιά μ' ἀπαρηγόρητη παρηγορήσ' ἀτὴ σου.
τὸ πάθανε κι' ἄλλες καρδιές, δὲν εἶσαι μοναχὴ σου.
- 750 Καρδιά μου πὼς τὰ ντάγιαντᾶς³⁾ ψυχὴ πὼς τὰ πομένεις,
καὶ σὺ κακόμοιρο κορμὶ πόσο θὰ ὑποφέρεις.
- 751 Καρδιά μου, θέλει νὰ σφαγῆ καὶ γὼ τὴν ἐμαλώνω,
καρδιά μου λάβ' ὑπομονὴ καὶ γὼ βαστῶ τὸν πόνο.
- 752 Καρδιά μου ποιὸς σὲ κλείδωσε μὲ σαράντ' ἀσημοκλείδια,
καὶ δὲν ἀνοίγεις μὲ κλειδιά καὶ ἀγγελικὰ παιχνίδια;
- 753 Καρδιά μου ποιὸς σὲ κλείδωσε καὶ πήρε τὸ κλειδί σου
καὶ δὲν ἀνοίγεις νὰ μὲ πῆς τὴν παραπόνεση σου;
- 754 Καρδιά μου, ποιὸς σὲ κλείδωσε καὶ τὰ κλειδιά χαθῆκαν,
καὶ σὲ τὸ γιαλὸ τὰ ρίξανε καὶ πλιά δὲν εὐρεθῆκαν;
- 755 Καρδιά μου, ποιὸς σὲ κλείδωσε; καὶ τὰ κλειδιά παρμένα,
ὁ νιὸς ποῦ τήνε κλείδωσε, εἶν' μακρὰ ἴπο μένα.
- 756 Καρδιά μου, ποιὸς σὲ κλείδωσε καὶ εἶσαι κλειδωμένη,
ἀνοιξε, παῖξε, γέλασε, πὼς ἦσουν μαθημένη.
- 757 Καρδιά μου, γίνε σίδερο, καρδιά μου γίνου ἀμόνι,
νὰ σὲ βαροῦν ἀλύπητα τὰ βάσανα κι' οἱ πόνοι.
- 758 Κατὰ μεση³⁾ τῆς θάλασσας ἔχει ἕνα πηγαδάκι,
καὶ πλένουνε τὶς καρδιές καὶ φεύγει τὸ φαρμάκι.
- 759 Κατέβα κρίνε, κρίνε με, γιὰ θὰ κριθῶ ἀτός μου
θὰ βγάλω τὸ μαχαίρι μου, νὰ βαρεθῶ ἀτός μου.

1) Πᾶνε.—2) Λ. Τ. *Υποφέρεις.

- 760 Κεῖνος πού λέγει δὲ σ' ἀγαπῶ, κεῖνος εἶν' ὀχτρός μου,
 μὲ τὸ μαχαίρι τὸν χτυπῶ, ἄς εἶν' καὶ ἀδελφός μου
- 761 Κλαίγέ με τώρα ζωντανό καὶ μὴ ἀποθαμένο,
 σὰν ἀποθάνω κ' ὕστερα θά εἶμ' ἀποθαμένος.
- 762 Κλαίγουν τὰ μάτια μ', κλαίγουνε, οἱ κάμποι ἀνελοῦνε
 καὶ σένα τὰ ματάκια μου, δὲ θά σέ ξαναῖδοῦνε.
- 763 Κλαίγω ἀπαρηγόρητα, θρηνῶ τὴ συμφορά μου,
 ὡς εἶν' ὁ "Αδης σκοτεινός ἔτσ' εἶναι κ' ἡ καρδιά μου,
- 764 Κλαίγω γιὰ τὸ κορμάκι σου, ποῦναι ψιλὸ σὰ σύρμα
 κί' ἂν δὲ τὸ πάρω μάτια μου, θᾶναι μεγάλο κρῖμα.
- 765 Κλαίγω καὶ κλαῖνε τὰ βουνά, καὶ κάμποι ἀνελοῦνε,
 ἄρα γες τὰ ματάκια μου θὲ νὰ σέ ξαναδοῦνε;
- 766 Κλαίγω καὶ λέγω, τί ἔγινε ἡ τόση μας ἀγάπη;
 σὰν ἀστραπὴ στὸν οὐρανὸ ἐβρόντησε κ' ἐχάθη
- 767 Κλαίγω καὶ φωνάζω
 καὶ γιὰ σέ ἀναστενάζω.
- 768 Κλαίγω κί' ἀναστενάζω, τὸ στήθος μου χτυπῶ,
 φίλο πιστὸ δὲν ἔχω τὸν πόνο μου νὰ πῶ.
- 769 Κλαίγω κρυφὰ τὸν πόνο μου καὶ δὲν τὸν φανερώνω,
 νὰ μὴ τὸ μάθη ὁ ντυνιᾶς μὲ τὴ μεράκι λυῶνω.
- 770 Κοντσὲ βαστῶ στὸ χέρι μου χρυσοβαρακωμένο,
 σὺ πὸ κεῖ λιγοθυμᾶς καὶ γὼ πὸ δῶ πεθαίνω.
- 771 Κρυφὰ μ' ἀρέσει νὰ πονῶ καὶ νὰ θρηνῶ γιὰ σένα
 καὶ γιὰ τ' αὐτὸ τὸν πόνο μου δὲ λέγω σέ κανένα.
- 772 Κυπαρισσάκι ἀψηλὸ μὲ τὸν σταυρὸ στὴ μέση,
 ὅποιος μὲ πεῖ νὰ σ' ἀρνηστῶ ἢ γλῶσσά του νὰ πέση.
- 773 Κυπαρισσάκι μ', ἀψηλὸ, σκυψὲ νὰ σέ λαλήσω,
 ἔχω θεὸ λόγια νὰ σέ πῶ κ' ὕστερα ἄς ξεψυχήσω.
- 774 Λιγοθυμῶ, λιγοθυμῶ, στὰ χεῖλη σου πεθαίνω
 καὶ στὴν καρδιά σου κρίνομαι κί' ὅτι μὲ πεῖς θά γένω.
- 775 Λύπη καὶ σπλάχνη σοῦ ζητῶ κ' ἔλεος σοῦ γυρεύω,
 γιὰ σένανε πουλάκι μου μένω καὶ κινδυνεύω.
- 776 Λυπήσου τα, σπλαχνίσου τα, τὰ δάκρυα πού χύνω,
 γιὰτ' εἶναι περισσότερα ἀπ' τὸ νερὸ πού πίνω.
- 777 Λυπητερός ποῦν' ὁ μπαξές ὅταν λείπει τ' ἀηδόνι,
 τ' ἄνθη μὲ παρηγοροῦν καὶ ἡ καρδιά μου λυώνει.
- 778 Μαράθηκε τὸ χεῖλί μου ἀπ' τίς χολές πού πίνω,
 ὄλος ὁ κόσμος χαίρεται καὶ ἐγὼ δάκρυα χύνω.
- 779 Μ' ἀρνήθηκες, δὲν μ' ἀγαπᾶς, μ' ἀρνήθηκες στ' ἀλήθεια,
 καρδιά δὲν ἔχεις ἄσπλαχνη κρυμμένη μέσ' τὰ στήθια;

- 780 Μ' ἀρνήσθηκες πουλάκι μου, πολλὰ χρόνια νὰ ζήσης,
τὸ μένα καλλιότερη δὲ θᾶβρεις ν' ἀγαπήσης.
- 781 Μάτια καὶ φρύδια ἔβλεπα καὶ πίστευα ὁ καῦμένος
καὶ τὴν καρδιά δὲν ἤξευρα καὶ βγήκα γελασμένος.
- 782 Μαῦρα θὰ βάψω νὰ φορῶ ὡσάν τὸ χελιδόνι,
ὅπου πετάει στὰ ψηλά κ' ὕστερα χαμηλώνει.
- 783 Μαῦρα θὰ βάψω νὰ φορῶ, στὰ μαῦρα νὰ κοιμοῦμαι,
στὰ σκοτεινὰ νὰ κάθουμαι καὶ σένα νὰ θυμοῦμαι.
- 784 Μαῦρα θὰ βάψω νὰ φορῶ τὸν φετεινὸ τὸν χρόνο,
νὰ δῆτε νὰ πιστέψετε πῶχ' ἡ καρδιά μου πόνο.
- 785 Μαῦρα θὰ βάψω νὰ φορῶ σάν τὴν ἀχελιδόνα
ποῦ κελαιδεῖ ὅλο τὸ Μάη καὶ φεύγει τὸν χειμῶνα.
- 786 Μαῦρα θὰ βάψω νὰ φορῶ, στὰ μαῦρα νὰ κοιμοῦμαι,
στὴ φυλακὴ νὰ κάθουμαι καὶ πάλε θὰ σὲ θυμοῦμαι.
- 787 Μαῦρα θὰ βάψω νὰ φορῶ, φόρεμα τοῦ δερβίση,
νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνὰ ἢ φλόγα μου νὰ σβύση,
- 788 Μαυρίσανε τὰ μάτια μου τὸν δρόμο νὰ κυττάζουν,
καὶ τοὺς διαβάτες νὰ ρωτοῦν καὶ νὰ βαραστενάζουν.
- 789 Μαχαιρωμένο μ' ἔχεις, πληγὴ δὲ φαίνεται
κι' ἄλλος ἀπὸ τὰ σένα, γιατρός δὲ φαίνεται.
- 790 Μὲ ἄχ κι' ἀναστεναγμούς τὰ νιάτα μου περνοῦνε,
κανένα πρῶτ' στὴν κλίνη μού νεκρὸ θὰ μὲ εὔροῦνε.
- 791 Μ' ἔκαμες καὶ γένηκα τρελλός καὶ δὲ κοιμοῦμαι,
καὶ τὸ σταυρὸ σὰ χριστιανὸς νὰ κάμω δὲ θυμοῦμαι,
- 792 Μ' ἔκανες καὶ σ' ἀγάπησα, καὶ τώρα τὸ καυχέσαι,
σιτὴ θέση ὅπου μ' ἔφερες πρέπει νὰ μὲ λυπᾶσαι.
- 793 Μελαχροινὴ καὶ νόστιμη, νεραντζομαγουλάτη,
τὴν πέτρα σκίζεις κάνεις δυό, μὲ τὸ δεξί σου μάτι.
- 794 Μελαχροινὴ, τράβα σπαθί, κόψε τὴν κεφαλὴ μου,
νὰ πάψουνε οἱ πόνοι μου καὶ ἀναστεναγμοί μου.
- 795 Μένα μὲ πρέπει μιὰ στηλιά καὶ ραχνιασμένο χῶμα,
ἐκεῖ ν' ἀφίσω κόκκαλα ζωὴ ψυχὴ καὶ σῶμα.
- 796 Μὲ πόνους ἐγεννήθηκα, μὲ πάθη θὰ πεθάνω,
τὰ πάθη μου πρέπει νὰ γραφοῦν στὸν τάφο μου ἐπάνω.
- 797 Μὲ πόνους ἐγεννήθηκα, μὲ πάθη θὰ πεθάνω
καὶ οἱ καῦμοί μου νὰ γραφοῦν, στὴν πλάκα μου ἐπάνω.
- 798 Μέρα καὶ νύχτα περπατῶ σάν τὸν δαιμονισμένο,
γιὰ ἓνα μικρὸ ποῦ ἀγαπῶ καὶ μ' ἔχει σκλαβωμένο.
- 799 Μέσ' τὴν καρδιά μου φύτεψα δεντρί μὲ δίχως χῶμα,
γένηκε καὶ περίπλεξε σὲ ὅλο μου τὸ σῶμα.

- 800 Μὲ τὰ σχοινιά τοῦ καϊκιοῦ μὲ δέσαν οἱ γονοὶ μου,
μὲ τὰ μαχαίρια μὲ βαροῦν νὰ σ' ἀρνηθῶ πουλί μου.
- 801 Μὴ μ' ἀρνηθεῖς ἂν δὲ τὰ δῆς τὰ μάτια μου κλεισμένα,
τὴν Παναγιά στὸ στήθος μου, τὰ χέρια σταυρωμένα.
- 802 Μὴ μ' ἀρνηθεῖς ἂν δὲν ἀκουστεῖ τὸ θλιβερὸ χαμπάρι¹⁾
πὼς βάζουν τὸ κορμάκι μου στὴ γῆς τὸν μαῦρο "Αδη.
- 803 Μὴ μὲ δέρνεις καλὲ μάννα, θὰ πεθάνω καὶ θὰ κλαῖς
τὰ μαλλιά σου θὰ τραβᾷς, κρῖμα στὸ παιδί θὰ λές.
- 804 Μὴ μὲ θαρρεῖς ποὺ τραγουδῶ, θαρρεῖς ἀπ' τὴ χαρά μου,
εἶνε ἀπὸ τὴν πίκρα μου καὶ τὴν στεναχωριά μου.
- 805 Μὴ μὲ θαρρεῖς ποὺ τραγουδῶ, θαρρεῖς δὲν ἔχω πίκρα;
ἔχω μέσα στὴν καρδίτσα μου τρία χαντζάρια διπλά.
- 806 Μήπως καὶ ἐγεννήθηκα στὰ φίδια καὶ φοβάσαι;
καὶ μένα μάννα μ' ἔκαμε. Σκύλα, δὲ μὲ λυπᾶσαι;
- 807 Μικρὴ ἐλπίδα μ' ἔδωσες καὶ βάσανα μεγάλα,
πές με πὼς θὰ μ' ἀγαπᾷς κι' ἄς ὑποφέρω κι' ἄλλα.
- 808 Μικρὴ, μικρὴ στὰ βάσανα, μικρὴ, μικρὴ στὰ πάθη,
μικρὴ, μικρὴ μπερδεύθηκα στὴν ἰδική σ' ἀγάπη.
- 809 Μοῖρά μου, σὰ μὲ μοίρανες ἦσουνε θυμωμένη,
μὲ μοίρανες γιὰ νὰ τραβῶ ζωὴ τυραννισμένη.
- 810 Νὰ εἶχα τέτοιο νοῦ, νὰ εἶχα τέτοια γνώση,
δὲν ἄφινά στὸ στήθος μου ἔρωτάς νὰ φυτρώση.
- 811 Νὰ ἦξευρα νὰ μάγευα, νὰ γύριζα τὸ νοῦ σου,
νὰρχόμουν νὰ σὲ ἔκλεφτα πὸ μέσα τίς γονιοὶ σου.
- 812 Νὰ κάμω σίδερο καρδιά καὶ σκότια μολυβένια,
νὰ νταγιατῶ τὸν ἔρωτα λόγια φαρμακωμένα.
- 813 Νὰ μὲ χτικιάσης πολεμᾷς καὶ μόν' αὐτὸ πασχίζεις,
γλήγορα τ' ἀξιώνεσαι καὶ μὴ κακοκαρδίζεις.
- 814 Νὰ ἦξευρα ἐγὼ τὸ τέλος μου, τὸ πὼς θὰ καταντήσω,
δὲν θάνοιγα τὸ στόμα μου ἄνθρωπο νὰ μιλήσω.
- 815 Νὰσχίζεις τὴν καρδίτσα μου, μὲ συρματένια τρίχα,
νὰβλεπες πουλάκι μου, τὸν τόπο ποὺ σὲ εἶχα.
- 816 Νὰ σχίσης τὴν καρδίτσα μου, νὰ δῆς μέσα τ' ἔχει,
ἀπὸ τὸνα μέρος βάσανα ἀπ' τ' ἄλλο αἷμα τρέχει.
- 817 Νάταν τὸ πάθος μου γυαλί, νὰβλεπες τὴν καρδιά μου,
νὰ δγῆς πὼς τσουρουφλίστηκαν μέσα τὰ σωθικά μου.
- 818 Νάταν τὸ στήθος μου γυαλί, νὰβλεπες τὴν καρδιά μου,
νὰ δῆς καῦμό καὶ μαραμὸ πῶχουν τὰ σωθικά μου.

1) Λ. Τ. Εἰδησὴ.

- 819 Νὰ τραγουδήσω ἤθελα, φοβοῦμαι μὴ πεθάνω,
γιατ' ἄλλη μιὰ τραγούδησα κι' εἶπα τὸν κόσμο χάνω.
- 820 Ξεμάκραινες κι' ἀρρώστησα, ἔλα κοντὰ νὰ γιάνω,
ἔλα τὸ γληγορότερο, πρὶν πέσω κι' ἀποθάνω.
- 821 Ἐύπνα πού δὲν ἐχόρτασες τὸν ὕπνο νὰ κοιμᾶσαι,
καὶ μένα τὸν κακόμοιρο καθόλου δὲν θυμᾶσαι.
- 822 Ὁ ἔρωτας μὲ ἔκανε ὑγεία νὰ μὴν ἔχω
καὶ πάντοτε ὁ δύστυχος εἰς τοὺς γιατροὺς νὰ τρέχω.
- 823 Ὁ ἔρωτας δὲν εἶν' φωτιά, νὰ πιῶ νερὸ νὰ σβύσῃ,
μόνε φέρνει λιγοθυμιὰ στὸν Ἄδη νὰ μὲ ρίξῃ.
- 824 Ὁ κόσμος μὲ κατηγορεῖ, χωρὶς νὰ ξέρῃ λέγει,
ἂν ἤξερε τὸν πόνο μου, μαζὺ μου θεὸ νὰ κλαίγει.
- 825 Ὅλα τὰ δέντρα τὴν αὐγὴ δροσιὰ εἶναι φορτωμένα
καὶ μένα τὰ ματάκια μου εἶν' πάντα δακρυσιμένα.
- 826 Ὅλα τὰ μάτια, μάτια εἶναι καὶ τὰ δικά μου βρύση,
μπαχτσεβανάκι τὰ γύρεψε φινιάνια νὰ ποτίσῃ.
- 827 Ὅλοι ἀναστενάζουνε μὰ ὄχι σὰν ἐμένα,
διὰν ἀναστενάξω γώ, στάζ' ἡ καρδιά μου αἶμα.
- 828 Ὅλ' οἱ γιατροὶ πεθάνανε, τὰ γιατρικὰ χαθῆκαν
καὶ τὴν δική μου τὴν πληγὴ ἀγιάτρευτῃ ἀφήκαν.
- 829 Ὅλ' οἱ γιατροὶ πεθάνανε, τὰ γιατρικὰ χαθῆκαν
καὶ μένα τὸ ἔρημο κορμὶ ἀγιάτρευτο τ' ἀφήκαν.
- 830 Ὅλος ὁ κόσμος χαίρεται, χαίρεται καὶ γλεντίζει.
καὶ ἡ δική μου ἡ καρδιά σὰν κάρβουνο μαυρίζει.
- 831 Ὅλος ὁ κόσμος νὰ ναι δῶ καὶ μιὰ ψυχὴ νὰ λείπῃ,
ἄλλα μὲ φαίνοντ' ἀδειανὰ καὶ σκοτεινὸ τὸ σπίτι.
- 832 Ὁ νοῦς μου ἐδῶ, ὁ νοῦς μου κεῖ, ὁ νοῦς μου κινδυνεύει,
ὁ νοῦς μου πέρνει τὰ βουνὰ τὴν ἀγαπῶ γυρεύει.
- 833 Ὁ νοῦς μου πάλαι σήμερα δὲν εἶναι μὲ τὰ μένα,
μόν' εἶναι στὰ βαθεῖὰ νερὰ καὶ στ' ἀνεκατεμένα.
- 834 Ὁ νοῦς μου πῆρε τὰ βουνὰ, σὰ φίδι φτερωμένο,
νὰ εὐρῶ τὸ πουλάκι μου καὶ ἄνου κάτω ἄς γίνω.
- 835 Ὁ οὐρανὸς μ' ἀπέλπισε καὶ τὰ βουνὰ μὲ κλαῖνε
καὶ ἄλλα τ' ἀστέρια τ' οὐρανοῦ ὑπομονὴ μὲ λένε.
- 836 Ὅποιος βρεθεῖ στὸν πόνο μου καὶ μὲ παρηγορήσει,
χάρη θὰ τοῦ τὸ χρεωστῶ, σὲ ἄλλῃ μου τὴ ζήση.
- 837 Ὅποιος δὲ ξέρ' πὸ ἔρωτα, ἐμένα νὰ ρωτήσῃ,
νὰ πάγῃ ὁ κακορίζικος τὸ μνημὰ του ν' ἀνοίξῃ.
- 838 Ὅποιος μ' ἀκούει καὶ γελῶ, θαρρεῖ δὲν ἔχω πίκρα,
μὰ γώ'χω μέσα στὴν καρδιά ἕνα μαχαῖρι δίπλα.

- 839 "Οποιος μ' ἀκούσ' και τραγουδῶ, θαρρεῖ τραγούδια λέγω
και γὼ λέγω τὰ πάθια μου και κάθουμαι και κλαίγω.
- 840 "Οποιος με βλέπ' και τραγουδῶ, θαρρεῖ ντέρτι¹⁾ δὲν ἔχω,
γὼ ἔχω ντέρτι στην καρδιά, φίδι και ἀνατρέφω.
- 841 "Οποιος φοβάται την φωτιά νὰ φύγ' ἀπὸ κοντά μου,
γιατὶ θὰ τὸν ἐκάψουνε τ' ἀναστενάγματά μου,
- 842 "Όπου κι' ἂν πᾶς πουλάκι μου, γὼ τὸν ἴσκιο σου γνωρίζω,
σκύφτω και τὸν προσκυνῶ και δάκρυα τὸν γεμίζω.
- 843 "Όρη βουνά πὸ δέχεσθε τοὺς πάγους και τὰ χιόνια,
δεχθῆτε και τοὺς πόνους μου, πὸ με παιδεύουν χρόνια.
- 844 "Όσο εἶν' ἡ θάλασσα φαρδειά, τόσο εἶναι και τὸ βάθος,
ἔτσι μ' ἀπόμκε ὁ ἔρωτας, μέσ' την καρδιά μου πάθος.
- 845 "Όσο σὲ νοιώθω λεύτερη, ἔχω και γὼ τὸ θάρρος,
ἕστερα σὰν ἀρραβωνιαστεῖς πὸ νὰ με πᾶρ' ὁ Χάρος,
- 846 "Όταν ἀναστενάζω γὼ, τρέμουν τὰ καλυτρίμια²⁾,
τρέμουν τῆς Πόλης τὰ βουνά, τῆς Προύσας τὰ γεφύρια.
- 847 "Όταν γυρίσω και σὲ δῶ τὸ φῶς μου ἔθαμπώνει
κι' ὁ νοῦς μου διασκορπίζεται σὰν ἄχερο στ' ἄλῶνι.
- 848 "Όταν γυρίσω και σὲ δῶ και δειτεῖς και σὺ ἐμένα,
ἀπ' την καρδίτσα μ' σταζουνε, τρεῖς κόμποι μαῦροι αἶμα.
- 849 "Όταν ἐσένα δὲ θωρῶ, ἀδύνατο εἶν' φῶς μου,
νὰ με χαροποιήσουνε οἱ ὁμορφιές τοῦ κόσμου.
- 850 "Όταν σὲ βαροθυμηθῶ και λέγω τί νὰ κάμω,
τὰ δυὸ μου χέρια σταύρωσα και την καρδιά μου πιάνω.
- 851 "Όταν σὲ βαροθυμηθῶ κι' ὅταν σ' ἀποθυμήσω,
πέρνω νερῶ και βρέχομαι νὰ μὴ λιγοθυμήσω.
- 852 "Όταν σὲ βαροθυμηθῶ, ἐπάνω στὸ σοφρά μου³⁾,
ἡ ὄρεξή μου κόβεται και τρέμει ἡ καρδιά μου.
- 853 "Όταν σὲ βαροθυμηθῶ, στην ἀργυρῆ μου στρώση⁴⁾,
ἡ νύχτα χρόνος γίνεται, ὅσο νὰ ξημερώση.
- 854 "Όταν σὲ εἶπα ἔχε γειά και γύρσες και με εἶδες,
δυὸ φύλλα τῆς καρδίτσας μου, ξερίζωσες και πήρες.
- 855 "Όταν στὸν Ἄδη κατεβῶ, θὰ γιάνει ἡ πληγή μου,
τότε πὸ θὰ με λυπηθῆς, τί μ' ὠφελεῖ πουλί μου.
- 856 Παληὸς φωτιὲς με κάψανε, μὰ μιά 'ναι πὸ με καίγει,
μονάχος μου την ἄναψα, κανέννας δὲ με φταίγει.
- 857 Πάλι περνῶ πὸ τὸ στενό⁵⁾, πὸ νὰ παντορημάξη,
πὸ δὲν ἐπέρασε κανεὶς, νὰ μὴν ἀναστενάξη.

1) Λ. Τ. λύπη βάσανο.—2) Λιθόστρωτα.—3) Τραπέζι φαγητοῦ.—4) Στρώ-
μα.—5) Δρόμος μικρός.

- 858 Πάν'στὸν καύμὸ κι' ἄλλος καύμὸς, πᾶν'στὸν πόνο πόνος,
στὴν τύχη μου ἦταν γραφτὸ ὁ φετεινὸς ὁ χρόνος.
- 859 Πάρε γιατρέ μ' τὰ γιατρικὰ καὶ πᾶνε στὴ δουλειά σου,
τὰ γιατρικὰ ποὺ θέλω ἐγώ, δὲν γράφουν τὰ χαρτιά σου.
- 860 Πάρε γιατρέ τὰ γιατρικὰ κ' ἔλα στὴν κάμαρά μου,
νὰ δῆς ἀγιάτρευτες πληγές, ποὺ ἔχω στὴν καρδιά μου,
- 861 Πάρε κλωνὶ βασιλικὸ καὶ μέτρησε τὰ φύλλα,
μέτρα νὰ μάθης τὸν καιρὸ ποὺ με παιδεύεις σκύλα.
- 862 Πάρε μαχαίρι βάλε με στὸ μαυρὸ μου τζιγέρι¹⁾,
καὶ πὲς πὼς με θανάτωσε τὸ ἐδικὸ σου χέρι.
- 863 Παρηγοροῦσα τὴν καρδιά μ' καὶ ψέμματα τῆ λέγω,
νὰ μὴ βουρκώση δυνατὰ καὶ θὰ με κἀν' νὰ κλαίγω.
- 864 Πικραμένη μου καρδιά πάρ' τὸ ποτήρι πῆε το,
γιατὶ πολλὰ ὑπόφερες γιὰ μιὰ ἀγάπη φέτο.
- 865 Ποιὸς εἶναι κι' ἄλλος μερακλῆς στὸν κόσμον σὰν καὶ μένα,
νᾶναι τὰ τζιγεράκια του στὰ κάρβουνα ψημένα.
- 866 Ποιὸς οὐρανός, ποιὰ θάλασσα, ποιὰ βρύση δὲ θολώνει,
ποιὸς ἔχει κάτι στὴν καρδιά καὶ δὲν τὸ φανερώνει ;
- 867 Ποιὸς πληγωμένος ἐγίανε νᾶχω καὶ γὼ ἐλπίδα,
ποιὸ δένδρο ἐμαράθηκε κ' ἐβγάλε πάλι φύλλα ;
- 868 Πολλὰ βλέπουν τὰ μάτια μου κι' ὁ νοῦς μου τὰ σκεπάζει
καὶ ἡ καμένη μου καρδιά κλαίει κι' ἀναστενάζει.
- 869 Πολλές φωτιές με κυνηγοῦν, μιὰ εἶναι ποὺ με καίει,
ποιόνα νὰ πῶ τὸν πόνο μου, ἡ τύχη μου με φταίει.
- 870 Πόνο ἔχω στὴν καρδιά κ' ἕνα δεντρί στὴ μέση,
κι' ἀπὸ τὴν φλόγα τὴν πολὺ μαραίνεται νὰ πέση.
- 871 Πρὸ νᾶβρω γὼ γαρούφαλα, τὰ πέντε σ' ἕνα κλῶνο,
νὰ στείλω τὸ πουλάκι μου πῶχει καύμὸ καὶ πόνο.
- 872 Πουλί μου ὅταν διάβηκες νύχτ' ἦταν δὲ σὲ εἶδα,
τὴν δυστυχία σου ἄκουσα καὶ τὸν καύμὸ σου πῆρα.
- 873 Πρόβαλε σὺ ποὺ μ' ἐβαλες ἀγάπη νὰ γνωρίσω,
καὶ ζωντανὴ τὴν κόλαση νὰ τὴν κληρονομήσω.
- 874 Πῶς ἤθελα νὰ πέθαινα κι' ὁ Χάρος νὰ κοιμᾶται,
νᾶχω τὰ μάτια μ' ἀνοιχτὰ νὰ δῶ ποιὸς με λυπᾶται.
- 875 Πῶς ἤθελα νὰ βρίσκουμαι σ' ἕνα βαθὺ σκοτάδι,
νὰ σ' ἔλεγα τὸν πόνο μου νὰ μὴ τὸν μάθουν ἄλλοι.
- 876 Πῶς τρέμει τοῦ λαγοῦ καρδιά ὅταν τὸν κυνηγοῦνε,
ἔτσι τρέμ' ἡ καρδίτσα μου ὅταν σὲ προξενοῦνε.

1) Λ. Τ. Συκώτι.

- 877 Πῶς τρέμ' τὸ ψάρι τοῦ ψαρᾶ, τ' ἄρνι τοῦ μακελάρη,
ἔτσι τρέμει ἢ καρδοῦλά μου ἄλλος νὰ μὴ σέ πάρη.
- 878 Πῶς τρέμ' τὸ ψάρι στὸν ψαρά, τ' ἄρνι στὸ μαχαιράκι,
ἔτσι τρέμει καὶ τοῦ κοριτσιοῦ ἢ καρδιά γιὰ μὲ τὸ παλληκάρι.
- 879 Σ' ἀγάπησα, τί ἀπόκτησα; τῆ γῆς τὴν ὄψη πῆρα,
τοῦ κόσμου τὴν κατακραυγὴ καὶ σένα δὲ σέ πῆρα.
- 880 Σὰν ἄγγελος μὲ τυραννεῖς καὶ σὰ κριτῆς μὲ κρίνεις,
τὴν λευτεριά μου σὲ ζητῶ καὶ δὲ μὲ τὴν ἐδίσεις.
- 881 Σὰν ἄνθη τῆς ἀμυγδαλιάς ἢ καρδιά μ' ἀνθοῦσε πρῶτα
καὶ τώρα σὺ μὲ τὴν ἐμάρανες, ὅποιον ἂν θέλεις ρῶτα.
- 882 Σὰν ἀποθάνω καὶ ταφῶ, ἔλα στὸν τάφο μ', ἔλα
καὶ νὰ σκεφθῆς ὅτι καὶ σὺ, θὰ γίνῃς σὰν καὶ μένα.
- 883 Σὰν ἀποθάνω τί μὲ νοιάζει; μαυρίσετε τὴν πλάκα
καὶ γράψετε ἀπὸ πάνω μου, τὸν νέο ποῦ μ' ἀγάπα.
- 884 Σὰν εἶναι ἢ κερδιά μου θλιβερή, τὸ σῶμά μου πῶς θά'ναι:
σὰν μ' ἄρρωστοῦν τὰ λόγια σου, πῶς νὰ σέ πῶ καλὰ'μαι;
- 885 Σὰν ἤθελες νὰ μ' ἀρνηστῆς ὅς τῶλες πὸ πρῶτα,
νὰ βάλω στὴν καρδοῦλά μου μιὰ σιδερένια πόρτα.
- 886 Σὰν θυμηθῶ τὰ λόγια σου τὸ αἷμά μου παγώνει,
ἢ νύχτα μὲ παρηγορεῖ κ' ἡμέρα μὲ μερώνει.
- 887 Σὰν κλείσουν τὰ μάτια μου κ' ἐτοιμασθεὶ ὁ τάφος,
τότεθ θὰ παύσουν οἱ καῦμοὶ καὶ τὸ δικό μου πάθος.
- 888 Σὰν ὄνειρο μοῦ φαίνεται αὐτὴ ἡ ζωὴ γιὰ μένα,
ποῦ τρέχουν τὰ ματάκια μου, ἀντὶ γιὰ δάκρυ αἶμα.
- 889 Σὰν τὴν ἐρωτικὴ πληγὴ, δὲν ἔχει ἄλλο πάθος,
κι' ὅποιος μὲ πῆι γιατρεύεται, μεγάλο κάνει λάθος.
- 890 Σὰν τὸ διψασμένο φίδι ὅπου τρέχει στὸ νερό,
ἔτσι τρέχουν τὰ ματούδια μ', ὅπου καὶ ἂν σέ δῶ.
- 891 Σὰν τὸν δικό μου τὸν καῦμό, στὴ γῆς δὲν εἶν' χορτάρη,
οὔτε στὴ Μαύρη Θάλασσα τόσο μεγάλο ψάρι.
- 892 Σὰν τὸν δικό μου τὸν καῦμό κανεῖς νὰ μὴ περάση,
μήτε καράβι στὸ γυαλό, μήτε πουλι στὰ δάση.
- 893 Σὰν τὸ κυπαρισσόμηλο ξεράθηκε ἢ καρδιά μου,
καθὼς μᾶς ἐχωρίσανε δὲν εἶδα τὴν ὑγεία μου.
- 894 Σαράντα τάσια γκιούλ-σουγιού¹⁾ καὶ δυὸ βουνὰ μὲ χιόνι,
νὰ σβύσουν τὴν καρδίτσα μου καὶ πάλι δὲν τὸ σῶνει.
- 895 Σαράντα βρύσες μὲ νερὸ καὶ δέκ' ὄχτῶ μὲ χιόνι,
νὰ σβύσουν τὴν καρδίτσα μου καὶ πάλι δὲν ἐσῶνει.

1) Λ. Τ. Ροδόσταγμα.

- 896 Σαράντα βρύσες με νερό και ξήντα δυο πηγάδια,
δέν μου την σβύνουν την φωτιά πῶχω στά φυλλοκάρδια.
- 897 Σ' άφίνω γειά και πέρνω γειά, μηλιά μου με τις κλώνοι
και γώ θα πά να κοιμηθῶ, με βάσανα και πόνοι.
- 898 Σγουρέ βασιλικέ μου με φύλλα πράσινα,
τραβῶ τόν ἔρωτά σου με χίλια βάσανα.
- 899 Σ' ένα δεντρί άκούμπησα να πῶ τὰ βάσανά μου,
κατάξερο ἦταν κι' άνησε από τὰ κλάματά μου.
- 900 Σήμερα πάλι ἔχουσα τὰ μαύρα δάκρυά μου,
την πληγωμένη μου καρδιά, λυπήσου Παναγιά μου,
- 901 Σειγιέσαι, λυγιέσαι κι' ὄλο σιάζεσαι,
τόν άνθρωπο χτικιάζεις, μα δε στοχάζεσαι,
- 902 Σε στέλνω προσκυνήματα με δυο χελιδονάκια,
τῶνα σε φέρνει τὰ γλυκά, τὸ ἄλλο τὰ φάρμακια.
- 903 Σκληρή, πῶς άπεφάσιδες και μ' άφισες μονάχο;
τὰ βάσανά μου να θωρῶ και τόν καύμό σου νάχω.
- 904 Στὰ μάτια σου λιγοθυμῶ, στὰ χείλη σου πεθαίνω
και στην καρδιά σου κρινομαι κι' ὄ,τι μου πεις θα γίνω.
- 905 Στὰ ὄρη βγήκα να χαρῶ, μαράθηκαν τὰ δάση,
δέν άφήνει ἡ καρδιά τὸ χέλι να γελάση.
- 906 Στέκομαι και παρατηρῶ τὸ ἄθλιό μου σώμα,
πῶς ἦταν και πῶς ἔγινεν και πῶς θα γέν' άκόμα.
- 907 Στέκω και διαλογίζομαι κι' άτή μου τὸ θαμάζω,
πῶς δε ραγίζουν τὰ βουνά ὄταν αναστενάζω.
- 908 Στη φυλακή με βάλανε για να με βάλουν γνώση
κι' ὄ ἄθλιος ποῦ μ' ἔβαλε θε να τὸ μετανοιῶση.
- 909 Στη θέση ὄπου μ' ἔφερερ σκέψου και συλλογίσου
κι' αν δε φοβάσαι τὸ Θεό, τὰ νιάτα μου λυπήσου.
- 910 Στὸν οὐρανὸ θε ν' άνεβῶ, στὸν πιστευτὴ τοῦ κόσμου,
να δω γιατι μ' άρνήθηκες, ματάκια μου και φῶς μου.
- 911 Στὸν οὐρανὸ θε ν' άνεβῶ να κατεβάσω πνέμα,
να κάνω τὰ ματούδια σου να κλαίνε για τὰ μένα.
- 912 Στο παραθύρι κάθεσαι, τραβήξου μέσα λιγάκι,
γιατι με τὰ καμώματά σ' με πότισες φαρμάκι.
- 913 Στο πληγωμένο στηθός μου γιατρός δεν βάνει χέρι,
τὰ γιατρικά δε μ' ὠφελοῦν αν δε σε κάνω ταϊρι.
- 914 Συ από κεῖ πικραίνεσαι και γώ πο δω λυποῦμαι,
πότε θα σμίξουμε τὰ δυό, τὰ πάθη μας να ποῦμε.
- 915 Συλλογισμένος περπατῶ και πικραμένος τρέχω,
δεν εἶν' κανεις στη γειτονιά να με ρωτήση τ' ἔχω.

- 916 Συλλογισμένος περπατεῖς, κάνω νά σ' ἀρωτήσω
κι' ἂν εἶν' ἀπ' τὴν ἀγάπη σου νά σέ παρηγορήσω.
- 917 Συννεφιασμένε οὐρανέ, πού μοιάζεις τῆς καρδιάς μου,
ἄς βρέξουνε τὰ σύννεφα νά σβύσουν τὴ φωτιά μου.
- 918 Συχοπερνᾶς διαβόλου γιέ κι' ἀνεβοκατεβαίνεις,
ἀγάπη δὲν ἀπόκτησες καὶ μόν' στὸ κρίμα μπαίνεις.
- 919 Σχίσε αὐτήνα τὴν καρδιά καὶ κλαίγω καὶ σπαράζω,
σὲ περιμένω ἀγάπη μου, νά ἔλθης δίχως ἄλλο.
- 920 Τ' ἄστρα τὰ χιλιομέτρητα μ' ἔβαλαν νά μετρήσω,
νά πάγη ὁ λογισμὸς μ' ἄλλοῦ καὶ σένα νά λησμονήσω.
- 921 Τὰ βάσανά μου εἶναι πολλά, θέλω νά τὰ μοιράσω,
πάρε πουλί μου τὰ μισά, ἴσως καὶ ἡσυχάσω.
- 922 Τὰ δάκρυα στερέψανε ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου,
μαράθηκε τὸ χεῖλί μου νά λέγω τοὺς καύμους μου.
- 923 Τὰ δέντρα πὼς μαραίνονται καὶ πέφτουν φύλλο, φύλλο,
ἔτσι καὶ γὼ μαράθηκα καὶ στὸν Θεὸ σ' ἀφίνω.
- 924 Τὰ λόγια πού σὲ μίλησα καλὰ νά τὰ θυμάσαι,
ζωνάρι νά τὰ ζώνεσαι νά πέφτης νά κοιμᾶσαι.
- 925 Τὰ μάτια ρωτοῦνε τὴν καρδιά, καρδιά γιατί ἔχεις λύπη;
—Τυφλὰ εἶσθε καὶ δὲ βλέπετε, τὸ ταῖρι μου πού λείπει;
- 926 Τὰ μάτια μου γενήκανε δυὸ βρύσες κι' ὄλο τρέχουν,
τὸ στήθός μου τρυπήσανε καὶ τὴν καρδιά μου βρέχουν.
- 927 Τὰ μάτια μου τοῦ δυστυχου κλαίουνε πικραμένα,
τὰ χεῖλη μ' ἀκατάπαυστα κρᾶζουν πάντα σένα.
- 928 Τὰ μάτια σου τὰ ὀλόμαυρα ὅταν τὰ χαμηλώνεις
κι' ὅταν τὰ παίζεις καὶ γελᾶς ἐμένα θανατώνεις.
- 929 Τὰ περασμένα βάσανα περάσανε καὶ πᾶνε,
τὰ τῶρι νά γενήκανε φίδια καὶ θά μὲ φᾶνε.
- 930 Τὰ πρῶτινά μου βάσανα, περάσανε καὶ πᾶνε
καὶ τοῦτα τὰ στερνότερα φίδια καὶ θά μὲ φᾶνε.
- 931 Τὰ τραγούδια μάτια μου τὰ λέν οἱ παθιασμένοι,
πάσχουν νά διώξουν τὸ κακό, μὰ τὸ κακό δὲ βγαίνει.
- 932 Τέσσερα φύλλα ἔχ' ἡ καρδιά, τὰ δυὸ τὰ ἔχεις καμένα
καὶ τ' ἄλλα δυὸ πουλάκι μου, τὰ ἔχεις πληγωμένα.
- 933 Τέσσερα φύλλα ἔχ' ἡ καρδιά, τὰ δυὸ μοῦ τ' ἔχεις κάψει
καὶ τ' ἄλλα δυὸ μὲ τ' ἄφησες γιὰ νά μὲ δοκιμάσης.
- 934 Τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ ἄστρα δὲν εἶχ' ὁ οὐρανός,
κατάλαβα ὁ καυμένος, δυστυχία ἔχει ὁ καιρός.
- 935 Τὴν πληγὴ πού μ' ἀνοιξες νά τὴν ἐβαλσαμώσης,
γιατί θά πάγη πιὸ βαθεῖα καὶ θά μὲ θανατώσης.

- 936 Τὴν τρυφερὴ τῆ νιότη μου τὴν ἔφθειρα μὲ πάθη,
ἦτανε λουλούδι τρυφερὸ καὶ τώρα ἐμαράθη.
- 937 Τὴν τρυφερὴ τῆ νιότη μου τὴν βάλανε σὲ πάθη,
ἦταν λουλούδι δροσερὸ καὶ τώρα ἐμαράθη.
- 938 Τὴν τρυφερὴ μου τὴν καρδιά τὴν ἔβαλα σὲ παθη,
ἦτανε ἄνθος τοῦ λουλουδιοῦ καὶ τώρα ἐμαράνθη.
- 939 Τῆς θάλασσας τὸν ταραγμὸ ἀκούω καὶ τρομάζω
καὶ τῆς ἀγάπης τὸν καύμὸ καὶ βαρυναστενάζω.
- 940 Τὶ ἀνυπόφορος καύμὸς καὶ ἀδικία μεγάλη,
νὰ ἡμερώσω τὸ πουλὶ καὶ νὰ τὸ πάρῃ ἄλλη;
- 941 Τὶ ἀνυπόφορος καύμὸς, τί πυρωμένη λόγχη,
νὰ μοῦ μιλάς νὰ σὲ μιῶ καὶ οἱ γονεῖς μας ὄχι;
- 942 Τὶ ἔκαμα καὶ μ' ἔφερε ἡ τύχη μου μπροστὰ σου,
ἐνῶ σκληρὲ καὶ ἄπνευ δὲν μ' ἔχ' ὁ λογισμὸς σου;
- 943 Τὶ νὰ σὲ κάμω ἀγάπη μου, δὲν εἶναι ἀπὸ μένα,
νὰ βασανίζουνε ἐσὲ νὰ τυραννοῦν καὶ μένα.
- 944 Τὶ νὰ τὴν κάμω μιὰ καρδιά, πρέπει ν'ἄχω κι' ἄλλη,
ἢ μιὰ νὰ εἶν' στὸν ἔρωτα κι' ἄλλη στὸ κεφάλι.
- 945 Τὶ νὰ τῆς πῶ τῆς τύχης μου, ποῦ μ' ἔρριξε σὲ σένα,
δὲν μ' ἔρριχνε σὲ μιὰ φωτιά, σὲ μιὰ μεγάλ' ἀσθένεια.
- 946 Τὶ νὰ τὸ κάμω τὸ μικρὸ, ποῦναι μικρὸ καὶ κλαίγει,
νὰ τὸ τσιμπήσω δὲν μπορῶ νὰ τὸ φιλήσω κλαίγει.
- 947 Τὶ τὴν θέλω τέτοια ζήση, τί τὴν θέλω τὴν ζωὴ,
τί τὴν θέλω τέτοια ζήση νὰ κοιμοῦμαι μοναχῆ.
- 948 Τὸ ἄνθος τῆς νεότης μου, τὸ ἔφερα μὲ λύπη,
ἀφοῦ ἐσὺ δὲν μ' ἀγαπᾶς τέτοια ζωὴ ἄς λείπει.
- 949 Τὸ ἄστρο τὸ ἀποσπερινὸ καὶ τὸ φεγγάρι μόνο,
αὐτὰ τὰ δυὸ γνωρίζουνε τὸν ἐδικὸ μου πόνο.
- 950 Τὸ ἄχ τὸ ἀτελείωτο ποτὲ δὲν τελειώνει
καὶ μοῦφαγε τὰ σπλάχνα μου καὶ τᾶκανε μιὰ σκόνη.
- 951 Τὸ ἄχ, τὸ λένε μιὰ φορὰ καὶ γὰ τὸ δευτερώνω,
τὸν πόνο τῆς καρδούλας μου δὲν τὸν ἐφανερώνω.
- 952 Τὸ δακτυλίδι σου φορῶ, τὸ ὄνομά σ' δὲ λέγω,
τὸ κορμάκι σ' δὲ θωρῶ καὶ κάθουμαι καὶ κλαίγω..
- 953 Τὸ δέντρο τῆς ὑπομονῆς γιὰ μένα τὸ φυτέψαν
κι' ὄλου τοῦ κόσμου οἱ καύμοι ἀπάνω μου ἐπέσαν.
- 954 Τὸν ἔρωτα ἐπέρασα καὶ δὲν τὸν ἐφοβοῦμαι,
ὅμως καὶ τὰ τυράννια του, ἀκόμα τὰ θυμοῦμαι.
- 955 Τὸ ντέρτι πῶχει ἡ καρδίτσα μου, δὲν τῶχει ἡ γῆς χορτάρι,
δὲν ἔχ' ἡ Μαύρη Θάλασσα τόσο μεγάλο ψάρι.

- 956 Τὸν χρόνο τὸν ἐφεινὸ, φονιᾶ θὰ τὸν ἐγράψω,
γιατὶ δὲν πέρασε στιγμὴ, δίχως ν' ἀναστενάξω,
- 957 Τὸ πληγωμένο στῆθος μου πονεῖ, μὰ δὲν τὸ λέγει,
τὸ χεῖλί μου κι' ἂν τραγουδεῖ, μέσῃ ἡ καρδιά μου κλαίει.
- 958 Τὸς' ἀκριβὸ ναι τὸ χαρτί και δὲ μὲ γράφεις γράμμα,
τί ἀπονιὰ ἦταν αὐτὴ και τῶχ' ὁ κόσμος θάμα.
- 959 Τὸ στῆθος μου ἐπάθιασε, τὸ τέλος μου κοντεύει
κ' ἡ ἄπονή σου ἡ καρδιά ἀκόμα δὲν πιστεύει.
- 960 Τὸ φεγγαράκι ρώτησε και τ' ἄστρα νὰ σὲ ποῦνε
πῶς κλαῖνε τὰ ματάκια μου ὅταν σὲ θυμηθοῦνε.
- 961 Τρεῖς μέρες ἔχω νὰ σὲ δῶ, τρεῖς χρόνοι μὲ φανῆκαν,
τρία μαχαίρια δίστομα μέσ' τὴν καρδιά μου μῆκαν.
- 962 Τρεῖς χρόνους μὲ τὸν φεινὸ σέρνω τὴν ἀλύσειδα
και βλασφημῶ τὴν τύχη μου, τὴν ὥρα ποῦ σὲ εἶδα.
- 963 Τρεῖς πῆχες φίδι θὰ γενῶ, τὴν σκάλα σου νὰ ζῶσω,
ἂν μ' ἀρνησθῆς πουλάκι μου, νάλθῶ νὰ σὲ κεντρώσω.
- 964 Τριανταφυλλάκι τοῦ Μαιτοῦ και μῆλο τοῦ Σεπτέμβρη,
μ' ἀρνήσθηκες πουλάκι μου, τὸ κριμά μου νὰ σ' εὔρη.
- 965 Τρώω μὲ τρώγ' ἡ πίκρα μου, μασῶ δὲν καταπίνω,
πίνω νερὸ νὰ δροσισθῶ, φαρμάκι εἶναι και κεῖνο.
- 966 Τύχη κακιὰ, τύχη σκληρὴ, πὲς μου με μὲ τί ἔχεις
και βάλθηκες καθημερινῶς στὰ βάσανα νὰ μ' ἔχης ;
- 967 Τύχη κακιὰ, τύχη σκληρὴ, τύχη μου ἐναντία,
ἐπάνω μου τὴν ἔρριξες ὅλη σου τὴν κακιὰ.
- 968 Τύχη σκληρὴ, τύχη κακιὰ, τύχη μ' ἀπελπισμένη,
σ' ὅλον τὸν κόσμο εἶσαι εὐτυχῆς, σὲ μὲ δυστυχισμένη.
- 969 Τύχη μου, δὲ βαρέθηκες τί μ' ἔχεις καμωμένα,
ἀκόμα θέλεις νὰ τὰ δῆς τὰ μάτια μου κλαμένα ;
- 970 Τώρα στὸν ἀποχωρισμὸ πὲς με φῶς μου δυὸ λόγια
ὅπου σταθῶ κι' ὅπου βρεθῶ νὰ τᾶχω μοιρολόγια.
- 971 Ὑπομονὴ κ' ὑπόμενα και ὡς τότε νὰ ὑπομένω ;
κύττα και τὴν ὑπομονὴ πῶς μ' ἔχει καμωμένο.
- 972 Φίδια μὲ μαγερεύουνε μὲ τῆς συκιᾶς τὸ γάλα,
νὰ φάγω ν' ἀπαρνηθῶ τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα.
- 973 Φίδια μὲ λογουρίζουνε κι' ὄχτροι μὲ πολεμοῦνε,
τὸ μάθανε ποῦ σ' ἀγαπῶ τὸ γαιμά μου θὰ πιοῦνε.
- 974 Φτάν' οὐρανὲ και μὴ βρέχεις, κάνε κι' αὐτὴν τὴν χάρη
και ἐγὼ μὲ τὰ ματάκια μου δροσιζῶ τὸ χορτάρι.
- 975 Φῶς μου, δυὸ λόγια θὰ σὲ πῶ μὲ μάτια δακρυσμένα,
τί σ' ἔφταιξα ὁ δυστυχῆς και τᾶχεις μὲ τὰ μένα ;

- 976 Φωτιά έχω στο στήθος μου κ' έκαψε την καρδιά μου,
ό έρωτας την άναψε χωρίς τó θέλημά μου.
- 977 Φωτιά έχω στο στήθος μου και καίεται γιανγκίνι¹⁾,
ό έρωτας την άναψε και τώρα δέν την σβύνει.
- 978 Χάρε, δέ με λυπάσαι, τόν Χάρο πās και λές
κι' ό Χάρος δέ σε παίρνει και κάθεσαι και κλαίς.
- 979 Χάρε μ' πού παίρνεις τις ψυχές, κάμε και μένα τόπον,
νά βουβαθοϋν τά στόματα κι' οί γλώσσες τών ανθρώπων.
- 980 Χάρε, πού είσαι άψηλά, κατέβα παρακάτω
και πάρε τó κορμάκι μου ποϋναι πληγές γιομάτο.
- 981 "Ω λογισμέ μη λογιστείς και νοϋ μη πάρεις βόλτα
και σϋ καϋμένη μου καρδιά καν' άτσαλένια πόρτα.
- 982 "Ω οϋρανέ μη βρέξης πιά, κάμε με αϋτήν τήν χάρη
και γϋ με τά ματάκια μου ποτίζω τó χορτάρι.
- 983 "Ω οϋρανέ πατέρα και γής μάννα γλυκειά μου,
κλάψετε και θρηνήσετε τ' αναστενάγματά μου.
- 984 "Ω οϋρανέ πατέρα μου και γής μάννα γλυκειά μου,
στον κάτω κόσμο άκουονται τ' αναστενάγματά μου.
- 985 "Ω οϋρανέ ποϋσαι ψηλά κατέβα κάνε κρίση,
δέκα χρονό αγαπητικιά γυρεύει νά μ' άφήση.
- 986 "Ω πικραμένη μου καρδιά, παρηγορήσ' άτή σου
κι' άλλοι πολλοί τó πάθανε δέν είσαι μοναχή σου.
- 987 "Ω πικραμένη μου καρδιά, πάρ' τó ποτήρι πιέ το,
γιατί πολϋ υπόφερα για μιάν άγάπη φέτο.
- 988 "Ως μ' έκαψες νά μη καής γιατί θά σε λυποϋμαι,
θέ νά περνϋ νά σε θωρϋ νά κλαίω νά θρηνοϋμαι.
- 989 "Ως πότε άχ κι' ως πότε βάχ κι' ως πότε ό καϋμένος,
μακράν άπ' τήν άγάπη μου νά ζϋ τυραννισμένος.
- 990 "Ως πότε άχ και ως πότε βάχ, κι' ως πότε κασαβέτι,
ως πότε θά με τυραννεϊ τó ιδικόν σου ντέρτι.
- 991 "Ως πότε τά ματάκια μου, τής γειτονιάς αϋλάκι,
τϋνα νά τρέχη τó νερό και τ' άλλο τó φαρμάκι.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

- 992 "Αγάπα με πουλάκι μου, καθϋς μ' άγάπας πρϋτα,
τοϋ κόσμου λόγια μην άκους και τήν καρδιά σου ρϋτα.

1) Λ. Τ. Φωτιά.

- 993 'Αγαπημένο μου πουλί, κακία μη με πιάνης,
 έχω στενάχωρη καρδιά, πεθαίνω και με χάνεις.
- 994 'Αγάπησα νάχω ζωή, μά γώ ζωή δέν έχω,
 σά κλημα με κλαδεύουνε και κλαδεμό δέν έχω.
- 995 'Αγάπησα, τί απόλαψα; τής γής τήν ὄψη πήρα,
 τοῦ κόσμου τήν καταλαλιά και προκοπή δέν εἶδα.
- 996 'Αγάπησα και γώ μικρός ἕνα κομμάτι χιόνι
 και κείνο τὸ ζουλέψανε οἱ ἀχαμνοὶ ¹⁾ γειτόνοι.
- 997 "Ακουσα πὼς ἀρραβωνιάστηκες μεταξωτή μου σκέπη
 κι' αὐτόνα ποῦ σέ δόσανε γιά λόγου σου δέ πρέπει.
- 998 "Αἴντε νά πῆς τή μάννα σου νά κάνη κι' ἄλλη κόρη,
 πὼς ἔκαψε τὸν Γαλατὰ νά κάψη και τήν Πόλη.
- 999 "Αλλη φορὰ ἤμουν ἄγγελος, τῶρ' ἀγγελεύουν ἄλλοι,
 στη βρύση πῶπινα νερό, τῶρα τὸ πίνουν ἄλλοι.
- 1000 'Αλλοίμονο τί γένηκε ἡ τόση μας ἀγάπη,
 ἀέρας ἦλθ' ἀπ' τὸ βουνὸ και πέταξε και χάθη.
- 1001 'Ανάθεμα τὰ μάτια μου ποῦ τάχω μαθημένα,
 ὅταν ἴδουν τίς ἁμορφες δακρῦζουν τὰ καῦμένα.
- 1002 'Ανάμεσα στὰ φρύδια σου ἔχεις μιὰ μαντζουράνα,
 ἔχεις κι' ἕνα παράπονο ὅπου δέν ἔχεις μάννα.
- 1003 "Αν ἀρχηνίσω νά σέ πῶ τὰ παράπονά μου,
 ἡ γής θε νά χορτάσ' νερό ἀπὸ τὰ δακρῦά μου.
- 1004 'Ανεβαίνω, κατεβαίνω, κρίμα στ' ἀνεβάσματα,
 τὸ πουλάκι μου δέ βλέπω κι' ἀρχινῶ τὰ κλάματα.
- 1005 "Αν μ' ἀγαπᾶς ἀγάπα με, κι' ἂν δέ με θέλεις ἄς λείψει,
 καλλίτερη μ' δέν εἶσαι σὺ νά τὸ κρατήσω λύπη.
- 1006 "Ανοιξε τὸ χεῖλάκι σου και πές μου μιὰν ἀλήθεια,
 με τὴ καρδιά σου μ' ἀγαπᾶς ἢ με τὰ παραμύθια ;
- 1007 'Απὸ τὴν πόρτα σου περνῶ κι' ἀκούω σε ποῦ φαίνεις,
 με πήρε τὸ παράπονο, ποῦ δέ με συντυχαίνεις.
- 1008 'Απ' τὰ δυὸ γλυκά σου μάτια, τρέχ' ἀθάνατο νερό
 και σέ ζήτησα λιγάκι και δέ μ' ἔδοσες νά πιῶ.
- 1009 "Ας ἦτανε νά σ' ἔβλεπα μιὰ μέρα με τὸ κιάλι,
 ἴσως και μαζευούντανε ὁ νοῦς μου στὸ κεφάλι.
- 1010 "Ασπρη ἀφράτη φράουλα, πότε θά κοκκινήσης ;
 πότε θά γίν' ἡ γνώμη σου, νάλθης νά με μιλήσης ;
- 1011 "Ασπρο μου τριανταφυλλάκι βάλ' ἔρωτα στὸ νοῦ σου,
 δέν εἶσαι δώδεκα χρονῶ, μόν' εἶσαι τοῦ καιροῦ σου.

1) Κακοί.

- 1012 Αὐτὸς ὁ ἔρμος ἔρωτας ποῦ μ' ἦλθε στὸ κεφάλι,
δὲν πουλιέται σὲ τσαρσί νὰ τὸ ἐπάρουν ἄλλοι.
- 1013 Ἐφσε τὸ μῦλο κι' ἄς βροντᾶ καὶ τὸ νερὸ ἄς τρέχει,
καὶ μεῖς ἄς ἀγαπιούμαστε κι' κόσμος ἄς μᾶς λέγει.
- 1014 Βισιλικὸς στὴ γειτονιά καὶ μεῖς τὸν πιθυμοῦμε,
ἔρχοντ' ἀπ' ἄλλη γειτονιά καὶ τὸν κορφολογοῦνε.
- 1015 Βάτους κι' ἀγκάθια πάτησα ὡς ποῦ νὰ σ' ἀγαπήσω
καὶ τώρα ποῦ σ' ἀγάπησα πῶς νὰ σὲ λησμονήσω;
- 1016 Βουνὰ ψηλά καὶ πράσινα, καὶ δέντρα φουντωμένα,
γιὰ φέρτε τὴν ἀγάπη μου γιὰ πάρτετε καὶ μένα.
- 1017 Βράδυασε καὶ δὲν ἦλθε τοῦ κάμπου τ' ἀηδονάκι,
τοῦ κόσμου ἢ παρηγοριὰ καὶ ἡ δικιά μ' ἀγάπη.
- 1018 Γιὰ πές μου ποιὸς σὲ βίασε, σκληρὲ νὰ μ' ἀγαπήσης,
ἀφοῦ δὲν ἦσαν ἱκανὸς ἀγάπη νὰ βαστήξης;
- 1019 Γιατί λοιπὸν δὲν μ' ἀγαπᾶς πῶς μ' ἀγαποῦσες πρῶτα,
τοῦ κόσμου λόγια μὴν ἀκοῦς, καὶ τὴν καρδιά μου ρῶτα.
- 1020 Γὼ ἂν πεθάνω μάτια μου, ἢ χῶρα δὲ ξικεῦει,
λυποῦμαι τὸ πουλάκι μου ποῦ κάθεται καὶ κλαίει.
- 1021 Γὼ εἶμαι κείνο τὸ πουλί, τὸ παραπονεμένο,
ᾧπου θολῶνει τὸ νερὸ καὶ πίνει τὸ καῦμένο.
- 1022 Γὼ ἢ καρδιά μου εἶναι γυάλι, ποτήρι καὶ τσακίεται,
χιλιάδες λόγια καὶ ἂν μὲ πείς, πιά δὲν παρηγοριέται.
- 1023 Δὲν εἴμπορῶ ἀγάπῃ μου πλέον νὰ ἡσυχάσω,
ἔχω στενάχωρη καρδιά φοβοῦμαι μὴ σὲ χάσω.
- 1024 Δὲν εἴμπορῶ γιὰ λόγου σου νὰ προσκυνῶ τὸν κόσμον
νὰ κατελῶ τὴ νιότη μου ματούδια μου καὶ φῶς μου.
- 1025 Δὲν εἴμπορῶ κυρά μου νὰ μάθω τίς δουλειές,
νὰ σπέρνω νὰ θερίζω καὶ νὰ μαζεύω λιές.
- 1026 Δὲν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο ἢ βρῦση νὰ ναι μπρός μου,
νερὸ νὰ μὴ μπορῶ νὰ πιῶ γιατί ναι ὁ θάνατός μου.
- 1027 Δὲν εἶσαι σὺ ποῦ μ' ἔλεγες, σὰν δὲ σὲ διῶ πεθαίνω
καὶ τώρα γύρσες καὶ μὲ λές, ποῦ σ' εἶδα ποῦ σὲ ξέρω.
- 1028 Δὲν ἦσαν σὺ ποῦ μ' ἔλεγες νὰ μὴν ἀγαπηθοῦμε,
γιατ' εἶν' τὰ σπίτια μας κοντὰ καὶ θὰ φανερωθοῦμε;
- 1029 Δὲν ἦσαν σὺ ποῦ μ' ἔλεγες «ἂν δὲν σὲ δῶ πεθαίνω»
καὶ τώρα γύρισες καὶ λές ποῦ σ' εἶδα; ποῦ σὲ ξεύρω;
- 1030 Δὲ θυμᾶσ' ἀνάθεμά σε λόγια ποῦ μιλήσαμε,
νὰ σὲ πάρω νὰ μὲ πάρης καὶ μαζὺ νὰ ζήσουμε;
- 1031 Δὲ θυμᾶσ' ἀνάθεμά σε ποῦ καθήμεθα τὰ δυό,
ἔχουμε καὶ μαρτυροῦνε τ' ἄστρα μὲ τὸν οὐρανό.

- 1032 Δέν τδλπιζα στόν ούρανό, στη γῆ νά βρέξη αἶμα,
μήτε καί τά χειλάκια σου νά ποῦν κακό γιά μένα.
- 1033 Δέν τδλπιζα καί στά βουνά ντουβάρια νά κτιστοῦνε,
τοῦτον τόν ἀποχωρισμό τά μάτια μου νά δοῦνε.
- 1034 Δέν τδλπιζα στό ούρανό οὔτε στόν νοῦ μου τδχα,
ν' ἀφήκης τό γαρούφαλο νά πάρης τή μολόχα.
- 1035 Δυό ψαράκια καί δυό γοῦπες,
ἔμαθα τά λόγια ποῦπες.
- 1036 Ἐβράδυσσε καί σήμερα, πάει καί τούτ' ἡμέρα,
δέν τάδα, δέν τά χάρηκα τά φρύδια σ' τά γραμμένα.
- 1037 Ἐβράδυσσε καί σήμερα, ποιόνα νά χαιρετήσω;
καί ποιό διαβάτη νά εὐρώ, γιά λόγου σ' νά ρωτήσω;
- 1038 Ἐγώ πρέπει νά κατοικῶ σ' ἕνα ἔρημοκκλησι,
δπου δέν βρίσκει κυνηγός, πουλί νά κυνηγήσει.
- 1039 Ἐγώ σ' ἀγάπησα κρυφά καί κανενός δέν τόπισα.
καί τώρα τό ἐμάθαινε ὡς καί τῆς γῆς τά χόρτα.
- 1040 Ἐγώ τό ξέρω μάτια μου, δέν εἶναι πτό τά σένα.
λόγια ἦρθανε καί σ' εἶπανε καί τιραννῆς καί μένα.
- 1041 Ἐγώ νά εἶχα τετοιο νοῦ, νά εἶχα τέτοια γνώση,
δέν ἄφινά στό στήθος μου ἐρωτας νά φυτρώσει.
- 1042 Ἐγώ κι' ἄν παίζω καί γελῶ καί δυό καρδιές κι' ἄν ἔχω,
ἢ μία παίζει καί γελᾷ ἢ ἄλλη ξέρει τί ἔχω.
- 1043 Ἐθάρρεψα ἢ ἀγάπη μας νά ἦταν περιβόλι,
νά κἀνη ἄνθη καί καρπούς νά τήν ζηλεύουν ὄλοι.
- 1044 Εἶδα τά μάτια σ' εἶδα τα καί ἦτανε κλαμένα,
τάχα νά μή τά μάλωσε ἢ μάννα σου γιά μένα;
- 1045 Ἐκατό φορές τό εἶπα νά μήν εἶχα γεννηθῆ
καί στή δική σ' ἀγάπη, νά μήν εἶχα μπερδευθεῖ.
- 1046 Ἐλα πουλί μου ἔλα νά ὀμιλήσουμε,
εἶδα στό δνειρό μου πῶς θά χωρίσουμε.
- 1047 Ἐλα πουλί μοι, ἔλα, ἔλα καί μήν ὀργεῖς,
ὄσο περνοῦν οἱ μέρες τόσο μέ λημονεῖς.
- 1048 Ἐλπίδα ἔχω φῶς μου πάλι νά σέ ξαναἰδῶ,
κοντά σου νά καθίσω τούς πόνους νά σέ πῶ.
- 1049 Ἐνα καιρό ἤμουν ἄγγελος τῶρ' ἀγγελεύειν ἄλλοι
στή βρύση πῶπινα νερό τώρα τό πίνουν ἄλλοι.
- 1050 Ἐξήντα μῆνες σ' ἀγαπῶ γίνονται πέντε χρόνια,
μιὰ λεμονιά νά φύτευα θεῖ νᾶτρωγα λεμόνια.
- 1051 Ἐρωτα πρωτομάστορα δασκάλεψε τήν κόρη,
ὄταν περνῶ νά μή γελᾷ γιατί μέ θανατώνει.

- 1052 Ἐχω μέρες νὰ σὲ δῶ, κοντέβει ἑβδομάδα
καὶ τὸ ψωμί στὸ στόμα μου δὲν ἔχει νοστιμάδα.
- 1053 Ἡ ἀγάπ' εἶναι ἀγκύλι κι' ἀγκυλώνει τὴν καρδιά,
μὲ ἀγκύλωσε καὶ μένα καὶ δὲν ἔχει γιατρεία.
- 1054 Ἡ γνώμη σ' εἶναι τροχός, ἐδῶ καὶ κεῖ γυρίζει,
ἐγὼ πουλί μου σ' ἀγαπῶ κανεὶς νὰ μὴ σ' ὀρίζη.
- 1055 Ἦθελα νὰ ἦμουνα ἀτμός νᾶμπαινα στὴν καρδιά σου,
νὰ δῶ γιὰ ποιὸν μαραίνονται τὰ φύλλα τῆς καρδιάς σου;
- 1056 Ἦθελα νὰ πέθινισκα καὶ πάλι νᾶταν ψέμα,
νὰ ἔβλεπα ποιὸς μ' ἀγαπᾷ καὶ ποιὸς πονεῖ γιὰ μένα.
- 1057 Ἡ τύχη μου μὲ ἔγραψε μὲ τὸ δεξί της χέρι,
οὔτε χειμῶνα νὰ χαρῶ οὔτε τὸ καλοκαίρι.
- 1058 Θεέ μου, βρέξε χεῖμασε, κάνε βαρὺ χειμῶνα
καὶ τὸ πουλί πού ἀγαπῶ δὲν χάρηκα ἀκόμα.
- 1059 Θεέ μου, ἐξημέρωσε μιὰ μέρα καὶ γιὰ μένα,
νὰ ἴναι τὰ μάτια μου κι' ὁ νοῦς μου μὲ τὰ μένα.
- 1060 Θέλεις τὸ μάτια μ', θέλεις τὸ, θέλεις τὸ νὰ πεθάνω,
θέλεις τὸ νὰ ψυχομαχῶ στὰ στήθη σου ἐπάνω.
- 1061 Θέλουν ν' ἀνθίσουν τὰ βουνα κι' ὁ πάγος δὲν τ' ἀφήνει,
πουλί μ', θέλω νὰ σ' ἀγαπῶ κι' ὁ κόσμος δὲ μ' ἀφήνει.
- 1062 Θωρῶ τὸ ἀχειλάκι σου πού ἴναι σὰν τὸ κεράσι,
ἄς τὸ φιλοῦσα μιὰ φορὰ κι' ὁ κόσμος ἄς χαλάση.
- 1063 Καλλιό 'χω Τούρκου μαχαιριά καὶ πιστολιὰ δερβίση,
παρὰ νὰ δοῦν νὰ μάτια μου ἄλλος νὰ σ' ἀγαπήση.
- 1064 Καρδιά μου ποιὸς σὲ κλείδωσε σαράντ' ἀσημοκλείδια
καὶ δὲν ἀνοίγεις μὲ κλειδιά, μ' ἀγγελικὰ παιχνίδια;
- 1065 Κλαίγω δὲν ἔχω μερωμὸ σὰν τὸ μωρὸ παιδάκι,
ὅπου τοῦ λέγει ἡ μάνα του σώϊτα καὶ νὰ βυζάκι.
- 1066 Κορίτσια καὶ κοπέλλες τὸν ἄντρα μου πουλῶ,
καπέλλο δὲ μὲ πέρνει καὶ δὲν τὸν ἀγαπῶ.
- 1067 Κόψε κλωνὶ βασιλικὸ καὶ μέτρησε τὰ φύλλα
λογάριασε καὶ τὸν καιρὸ πού μὲ παιδεύεις σκύλα.
- 1068 Κόψε τριαντάφυλλο καὶ μέτρησε τὰ φύλλα,
κάθισε καὶ λογάριασε τίς μέρες πού δὲ σ' εἶδα.
- 1069 Κρύφ' ἦτανε ἡ ἀγάπη μας, σὰν σπόρος στὸ πεπόνι
καὶ μᾶς τὴν ἐξελόγιασαν οἱ ἄνομοι γειτόνοι.
- 1070 Λεῖπει ἄστρ' ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κι' ἀετὸς ἀπ' τὴν φωλιά του,
λεῖπει καὶ τὸ πουλάκι μου, ἀπὸ τὴν συντοφιά του.
- 1071 Λόγια τοῦ κόσμου μὴν ἀκοῦς κλωνάρι μου τοῦ κρίνου
καὶ πέτρα τῆς ὑπομονῆς ἀποφάσισε καὶ γίνου.

- 1072 Λόγια τοῦ κόσμου μὴν ἀκοῦς γιὰτ' εἶν' ἐχθροὶ καὶ φίλοι,
σὰν δὲ μὲ διῆς νὰ στὰ μιλῶ μὲ τὸ δικό μ' ἀχειλί.
- 1073 Λιγνὸ κυπαρισσάκι μου ἀψηλοκορφάτο
ποιὸς θέλει νὰ μὴ κοιμηθῆ στὸν ἴσκιο σ' ἀπὸ κάτω.
- 1074 Λύσε τὰ μάγια φῶς μου καὶ δός με λευτεριά
νὰ πάγω ν' ἀνταμῶσω τὴν πρώτη μου φιλιὰ.
- 1075 Μάη μ' μὲ τὰ λουλούδια καὶ Ἀπρίλη μ' μὲ τὰ δρόσα,
πάλι στὸ νοῦ μου σ' ἔβαλα καὶ δὲν κοιμήθκα ἀπόψα.
- 1076 Μ' ἀρνήθηκες πουλάκι μου, πολλὰ χρόνια νὰ ζήσης,
τὸ μένα καλλιῶτερη δὲ θᾶβρεις ν' ἀγαπήσης.
- 1077 Μάτια φρύδια καὶ μαλλιά πῶς τᾶχεις ταιριασμένα,
τὸ μακρὰ τὰ χαίρομαι, μὰ δὲν εἶναι γιὰ μένα.
- 1078 Μὲ τὴν γειτονοποῦλά μου, θέλω νὰ κάμω κρίση,
ποῦ πῆγε καὶ παντρεύτηκε χωρὶς νὰ μὲ βῶτση.
- 1079 Μελαχροινὴ σὲ εἶπανε, πολὺ σὲ βαροφάνη,
μὰ ἡ μελαχροινάδα σου στὸν Ἄδη θὰ μὲ βάλῃ.
- 1080 Μελαχρινό μου πρόσωπο, φραγκικὸ μοναστήρι,
οὔτε στὴν πόρτα φαίνεσαι, οὔτε στὸ παραθύρι.
- 1081 Μελαχρινό μου πρόσωπο μὲ τίς ἐλιές γιομάτο,
τόσο καιρὸ τὴν γνώμη σου δὲν εἰμπορῶ νὰ μάθω.
- 1082 Μ' ἐφίλησες κι' ἀρρώστησα, φίλα με γιὰ νὰ γιάνω
καὶ πάλι ξαναφίλαμε μὴν πέσω καὶ πεθάνω.
- 1083 Μελαχρινό μου πρόσωπο μὲ τίς ἐλιές γεμάτο,
τόσον καιρὸ τὴν γνώμη σου δὲν μπόρεσα νὰ μάθω.
- 1084 Μελαχρινό μου πρόσωπο κι' ἀρχοντικὸ μου πάσο,
τόσο καιρὸ γὰ σ' ἀγαπῶ καὶ τώρα νὰ σὲ χάσω.
- 1085 Μέν' ἡ καρδιά μ' εἶναι γυαλί, ποτήρι καὶ τσακιέται,
χιλιάδες λόγια κι' ἂν μὲ ποῦν πιά δὲν παρηγοριέται.
- 1086 Μὲ στέλλεις προσκυνήματα μὲ δυὸ χελιδονάκια,
τὸ ἓνα φέρνει τὰ γλυκὰ καὶ τ' ἄλλο τὰ φαρμάκια.
- 1087 Μὴ τὸ κυττάξης τὸ δεντρί καὶ μὴ τὸ τριγυρίζεις,
ἄλλος θὰ τρώγῃ τὸν καρπὸ καὶ σὺ δὲ θὰ ὀρίζεις.
- 1088 Μίλα μου μερτζανόχειλη¹⁾ καὶ μὴ μοῦ κάνεις νάζι,
γιὰτ' ὁ Θεὸς τὴν ἔμορφιά σὰν ἄνθος τὴν τινάζει.
- 1089 Μπεζέρισε²⁾ ἡ γειτονιά ν' ἀνεβοκατεβαίνης,
τάχα νὰ σ' ἀγαπῶ καὶ γώ; μόνε στὸ κρίμα μπαίνεις
- 1090 Νὰ κάμω θέλω μιὰ καρδιά, πίκρα νὰ μὴ λογιάζω,
κι' ὅπως τὸν βρίσκω τὸν καιρὸ ἔτσι νὰ τὸν περάσω.

1) Κοκκινόχειλη.—2) Λ. Τ. Βαρέθηκε.

- 1091 Νάξερα τὸ πουλάκι μου σὲ τί δεντρί κοιμᾶται,
σὲ τί δεντρί κάνει φωλιά καὶ μένα δὲ θυμᾶται ;
- 1092 Νὰ σ' ἀγαπῶ χάνω ζωὴ, νὰ σ' ἄρνιστῶ λυποῦμαι,
νὰ σ' ἀπολάψω δὲν μπορῶ γι' αὐτὸ παραπονοιοῦμαι.
- 1093 Νὰ τῶξερα πουλάκι μου, ποῦ θέ νὰ πὰ ν' ἀργήσης.
τὴ θάλασσα νὰ μάγευα, νὰ μὴ παρασμερίσης.
- 1094 Νάχω χελιδονιοῦ λαλιά νὰ κρίνω μὲ τὸν Χάρο,
ὅποιος μὲ λέγει τ' ἄδικο νὰ σκύψω νὰ τὸν πάρω.
- 1095 Νταλώσανε τὰ μάτια μου τὴν θάλασσα νὰ βλέπω,
τοὺς ναῦτες γιὰ νὰ ἐρωτῶ καὶ σένα νὰ προσμένω.
- 1096 Νενέ μου σχίσε τὴν καρδιά μὲ συρματένια τρίχα,
νὰ δγῆς ἐκείνη π' ἀγαπῶ σὲ τί τόπο τὴν εἶχα.
- 1097 Νύχτα καὶ μέρα φῶς μου γιὰ σένα λαχταρῶ,
φίλον πιστὸν δὲν ἔχω τὰ πάθη μου νὰ πῶ.
- 1098 Ὁ Ἀπρίλης καὶ ὁ Μάης χρόνος μὲ φάνηκε,
ἔφυγε τὸ πουλί μου καὶ δὲν ἐφάνηκε.
- 1099 Ὁ ἔρωτας ποῦν' ἐρώτας, πάλε ζητᾶ νὰ μάθη,
τῆς νύχτας τὰ καμώματα καὶ τῆς αὐγῆς τὰ πάθη.
- 1100 Ὁ ἔρωτας μικρὸς μικρὸς πρᾶσινάφορεμένος,
ἐμπῆκε στὴν καρδίτσα μου ὁ τρίς καταραμένος.
- 1101 Ὅλα μὲ τὰ ὑστέρησες καὶ τᾶκαμες δικά σου
μόνο τὴν ψυχὴ μου ἄφησες καὶ κείνη χάρισμά σου.
- 1102 Ὅλα σου εἶναι θεϊκά, ζωγραφιστὰ τὰ κάλλη,
σκληρὴ ἔχεις ὅμως τὴν καρδιά ποῦ δὲν τὴν ἔχει ἄλλη.
- 1103 Παλληκαράκι μ' ἔμορφο μὲ τὴν μαβιά τὴν φοῦντα,
ἦρτε καιρὸς ν' ἀρβωνιαστῆς καὶ τὰ φλουριά σου ποῦντα ;
- 1104 Πάλι τὰ κόκκινα φορεῖς, πάλ' ὀμορφιὲς γυρεύεις,
πάλι ἄλλον νέον ἀγαπᾶς καὶ μένα δὲ μὲ θέλεις.
- 1105 Πάντα μὲ σκέψη περπατῶ καὶ νοῦ νὰ κατεβάζω,
ἐμένα τῶχ' ἢ τύχη μου καρδιὲς νὰ δοκιμάζω.
- 1106 Περιπλεγμένο μ' ἔχουνε σὲ σουϊτιάς¹⁾ κλωνάρι,
γιὰ νὰ σὲ ἀρνησθῶ ἐγὼ νὰ σ' ἀγαπήσουν ἄλλοι.
- 1107 Πές τό με μάτια μ', πές τό με, ποιά εἶναι ἡ αἰτία,
ἀκόμη θὰ σὲ καρτερῶ, τὰ χρόνια εἶναι τρία.
- 1108 Πές μέ το με τὸ χωρᾶτό, πές μέ το με τὸ νάζι,
πές μέ το πῶς δὲ μ' ἀγαπᾶς, ἐμένα δὲ μὲ νοιάζει.

1) Λ. Τ. Ἰτιάς,

- 1109 Πές μου φῶς μου στὸ Θεό σου, μ' ἀγαπᾶς ἢ μὲ γελᾶς,
ἢ μὲ θέλεις νὰ μὲ ἔχῃς τὸν καιρὸ σου νὰ περνᾶς ;
- 1110 Πέταξε τὸ πουλί πού εἶχαμε στὸ χέρι,
ξিপᾶσθηκ' ἀπ' ἐδῶ καὶ πήγε σ' ἄλλα μέρη.
- 1111 Ποιὸς σοῦπε ἀθεόφοβε γιὰ νὰ μὲ ἀγαπήσης,
ἀφοῦ δὲν ἦσουν ἱκανὸς ἀγάπη νὰ κρατήσης;
- 1112 Πολὺ καιρὸ εἶχανε τὰ μάτια μου νὰ δοῦνε τὰ δικά σου
κ' ἔχω πολλὰ παράπονα νὰ πῶ τῆς ἀφεντιᾶς σου.
- 1113 Πόσες ἡμέρες θλιβερές, ἐπέρασα πουλί μου,
ἀπ' τὸν καιρὸ πού μίσεψες γλυκύτατο κορμί μου;
- 1114 Ποῦ εἶσαι καὶ δὲ φαίνεσαι, ποῦ εἶσαι καὶ δὲ βγαίνεις
ἔβγα μιὰ ὥρα νὰ σέ δῶ καὶ μὴ μὲ συντυχαίνεις.
- 1115 Πουλί μου, ὅταν διάβηκες ἔλαχα θυμωμένο
καὶ δὲ σέ εἶπ' ὥρα καλὴ κ' εἶμαι μετανοιωμένο.
- 1116 Πουλί μου ὅταν διάβηκες νύχτα ἦταν, δὲ σέ εἶδα,
τὴν συντυχιά σου ἄκουσα καὶ τὸν καῦμό σου πήρα.
- 1117 Πουλί μου, ὀκτωμέρισεσ καὶ θὰ δεκαπεντίσης
καὶ μιὰ γραφὴ δὲ μ' ἔστειλες νὰ μὲ παρηγορήσης.
- 1118 Πουλί μου, σὲ κατάλαβα τὰ λόγια σ' ὑπερδεμένα
καὶ τῆς καρδιάς σου τὰ κλειδιά ἄλλοῦ τᾶχεις δοσμένα.
- 1119 Πρῶτα ἦμνα ἄγγελος τῶρ' ἀγγελεύου ἄλλοι,
στὴ βρύση πῶπινα νερὸ τώρα τὸ πίνουν ἄλλοι.
- 1120 Ρόδα καὶ τριαντάφυλλα καὶ σεῖς βασιλικοί μου,
σεῖς μὲ ἀποκοιμήσατε κ' ἔχασα τὸ πουλί μου.
- 1121 Σ' ἀγάπησα πού πεθαινα, ἄμωνα στ' ὄνομά σου
καὶ τώρα σὲ συχάθηκα ἀπ' τὰ φερσίματά σου.
- 1122 Σὲ ἀγαπῶ πουλάκι μου κι' ἂν δὲ σὲ ἀπολαύσω,
φωτιά θὰ βάλω μόνος μου τὸ σῶμα μου νὰ καύσω.
- 1123 Σαρανταβέργινο κλουβὶ μοῦ κάναν οἱ γονεῖς μου
καὶ μέσα μὲ κλειδῶσανε νὰ σ' ἀρνηθῶ πουλί μου.
- 1124 Σαράντα μῆλα κόκκινα δεμένα στὴν κορδέλα,
ἀκόμη δὲν ἐφίλησα μελαχροινὴ κοπέλλα.
- 1125 Σειγιέσαι καὶ λυγέσαι καὶ ὄλο σιάζεσαι ¹⁾,
τὸν ἄνθρωπο χτικιάζεις, δὲν τὸ στοχάζεσαι.
- 1126 Στὸν Ἄδη θὰ κατέβω τὸν Χάρο νὰ εὐρῶ,
νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ μ' ἀφήσῃ νὰ χαρῶ.
- 1127 Στὸ παραθύρι κάθεσαι, τραβήξου μέσ' λιγάκι,
γιατί μὲ τὰ καμῶματα σ' ἐμὲ πότισες φαρμάκι.

1) Διορθῶνεσαι.

- 1128 Σὺ εἶς' αἰτία κι' ἀφορμὴ σὲ ἐκκλησιά δὲν μπαίνω,
μηδὲ ἀγάπη κάνω πιά, μηδὲ μεταλαβαίνω.
- 1129 Συλλογισμένη σὲ θωρῶ, θέλω νὰ σὲ ρωτήσω,
ἂν εἶν' ἀπ' τὴν ἀγάπη μου νὰ σὲ παρηγορήσω.
- 1130 Συλλογισμένο περπατῶ, συλλογισμένο τρέχω,
δὲν εἶν' καμμιά στὴ γειτονιά νὰ μ' ἐρωτήσ' τί ἔχω ;
- 1131 Συχνοπερνᾷς διαβόλου γιέ, κόφτεις τὰ γεμενιά σου ¹⁾
ἀγάπη δὲν ἀπέκτησες νᾶχης στὴν ἀγκαλιὰ σου.
- 1132 Σχίστε τὴν καρδοῦλα μου μὲ ἀτσαλένια τρίχα
νὰ δῆτε τὴν ἀγάπη μου σὲ ποιά μεριά τὴν εἶχα.
- 1133 Τὰ μάτια σου μὲ ρίξανε σαῖτεμένη λόγχη,
ἐγὼ πουλί μ' νὰ σ' ἀγαπῶ καὶ σὺ νὰ λέγεις ὄχι.
- 1134 Τὰ μάτια μου στὸν οὐρανό, τὰ δάκρυα μ' στὸ χῶμα,
πουλί μου σὲ ἀρνήθηκα, σὺ μ' ἀγαπᾷς ἀκόμα;
- 1135 Τὰ μαύρα μάτια 'ναι παντοῦ, τὰ γαλανὰ σὲ τόποι
κι' αὐτὰ τὰ νερογάλαζα, τρελλοῦνε ἀνθρώποι.
- 1136 Τ' ἄστρο τὸ μπουνέντι βγήκε,
τὸ πουλάκι μου δὲν ἦλθε.
- 1137 Τέτοια περιγελάσματα σὲ μένα δὲ περνοῦνε,
θὰ κάνω τὰ ματουδία σου νὰ μὴ μὲ ματαδοῦνε.
- 1138 Τὴν κοπέλλα πού πασχίζεις, τί τοῦ κάκου πολεμᾷς,
τὸ ψαράκι τοῦ λατρεύεις ἀπ' τὸ νοῦ σου νὰ τὸ βγάλ'ς.
- 1139 Τὴν καλὴ μέρα τοῦ Θεοῦ βδελύττεσαι καὶ ψέγεις
κι' οὔτε σελάμ, οὔτε μπὸν ζούρ, οὔτε γκοῦτ μὸρν μὲ λέγεις ;
- 1140 Τί ἤσυχα κοιμᾷσαι κορμί χαριτωμένο,
ξύπνα καὶ δόσ' ἀπόκριση στὸ νυχτοπλανεμένο.
- 1141 Τί μ' ἔστελνες πουλάκι μου καὶ τί θε νὰ σὲ στείλω,
δὲν εἶδ' ἀπὸ τὸ χεράκι σου τὸ πράσινο τὸ φύλλο.
- 1142 Τί μ' ὠφελεῖ πού ἔρχομαι καὶ νὰ κακονυκτίζω,
ἄλλος νὰ πέρνη τὸ φιλι καὶ ἐγὼ νὰ λαχταρίζω.
- 1143 Τί νὰ σὲ κάνω ἀγάπη μου, δὲν εἶναι ἀπὸ μένα,
βασανίζουνε ἐσὲ καὶ τυραννοῦν καὶ μένα.
- 1144 Τί νὰ τῆς κάνω τῆς μικρῆς, ποῦναι μικρὴ καὶ κλαίει
καὶ ἂν τῆς πῶ κ' ἓνα κρυφό, τῆς μάννας τῆς τὸ λέγει ;
- 1145 Τί νὰ τὸ κάνω πού κανα μὲ τοὺς γονεῖς μου μάχη,
καὶ μὲ τ' ἀδέλφια μου κακιά καὶ μὲ τὰ σέν' ἀγάπη;
- 1146 Τί νὰ τὸν κάνω τὸν μπαχτσὲ πού πέταξε τ' ἀηδόνι,
πού μ' ἄφησε στὰ σκοτεινὰ σὰν παγωμένο χιόνι;

1) Εἶδος παπουτσιῶν.

- 1147 Τίνιας αγάπη μ' αγαπᾶς και δέν τὸ φανερώνεις,
φορὲς μὲ κάνεις και γελῶ φορὲς μὲ θανατώνεις.
- 1148 Τί σὲ ἔκαμα πουλάκι μου και μ' ἔχεις τόση κάκια
και δὲ γυρίζεις νά μὲ δῆς μὲ τὰ γλυκά σου μάτια;
- 1149 Τὸ ἄνθος τῆς νεότης μου τὸ ἔφθειρα γιὰ σένα
και σὺ θαρρεῖς αγάπη μου, πῶς σὲ τὸ λέγω ψέμα.
- 1150 Τὸ βλέπω τὸ γνωρίζω, δέν εἶμαι μπουνταλαῶς¹⁾,
ἄλλην αγάπη κάνεις κι' ἐμένα μὲ γελᾶς.
- 1151 Τὸ γιασεμί στήν πόρτα σου ἦρθα νά τὸ κλαδέψω
και θάρεψ' ἢ μαννοῦλά σου πῶς ἦρθα νά σὲ κλέψω.
- 1152 Τὸ γιασεμί κλαδεύουνε κι' ἀφίνουν ἕνα κλώνο,
ἀγάπα με πουλάκι μου ἀκόμα ἕνα χρόνο.
- 1153 Τὸ ἐρωτικό σου βλέμμα,
μ' ἔκανε νά φτύνω αἷμα.
- 1154 Τὸ κρίμα νᾶχη ἢ μάννα σου και τ' ἄδικο οἱ γειτόνοι
και τὸν ἀφορισμὸ ὁ παπᾶς πού δὲ μᾶς στεφανώνει.
- 1155 Τὸ πετάξαμε τὸ πουλί πού εἶχαμε στὸ χέρι,
τὸ ξίπασαμε ἀπὸ δῶ και πάγει σ' ἄλλα μέρη.
- 1156 Τὸ περιστέρι στή φώλια κοιμᾶται μὲ τὸ ταῖρι
και γὼ κοιμοῦμαι μοναχὸς χειμῶνα καλοκαῖρι.
- 1157 Τόσο καιρὸ τὰ μάτια μου ἔχουνε νά σὲ δγιοῦνε,
τὰ γράμματά μ' εἰς τὸ χαρτί σὲ διπλοχαιρετοῦνε.
- 1158 Τὸ χελιδόνι στή φώλια κοιμᾶται μὲ τὸ ταῖρι
και σὺ κοιμᾶσαι μοναχὸς χειμῶνα καλοκαῖρι.
- 1159 Τράβα μαχαίρι βάρα με ὅπου σ' ἀρέση φῶς μου,
φύλαξε μόνον τὴν καρδιά γιὰτί εἶν' ὁ θάνατός μου.
- 1160 Τραγοῦδησα, τραγοῦδησα, πόνεσ' ἢ κεφαλή μου
και στή παρέα πού εἶμ' ἐγὼ δέν εἶναι τὸ πουλί μου.
- 1161 Τρίαντάφυλλο κι' ἂν καταπιῶ, κανέλλα και ἂν μασήσω,
ὄλα πικρὰ μὲ φαίνονται γιὰ νά σὲ λησμονήσω.
- 1162 Φεγγαράκι μου τί σ' ἔφταιξα και πᾶς νά βασιλέψης
και μ' ἄφησες στὰ σκοτεινὰ και πᾶς ἄλλοῦ νά φέξης;
- 1163 Χριστέ μου τὸν Παράδεισο, μὴ μὲ τὸν ἐστερέψεις
κι' ἂν ἔχω κρίματα πολλὰ, ἐδῶ νά μὲ παιδέψης.
- 1164 Ψηλά βουνὰ και πράσινα και δέντρα φυτεμένα,
φέρτε τὴν αγάπη μου νά εἶναι μὲ τὰ μένα.
- 1165 Ψυχὴ μου μελαγχολική, μὴν ἔχεις ὑποψία,
γὲ τὴν καρδιά μου σ' ἀγαπῶ χωρὶς ἀμφιβολία.

1) Λ. Τ. Βλάξ.

- 1166 "Ω έρωτα έπίβουλε, έπίβουλε και πλάνε,
έβγα από τό στήθος μου και σ' άλλο στήθος πάνε.
1167 "Ω Μοίρα, Μοίρα, Μοίρα μου, Μοίρα καταραμένη,
για άλλους είσαι εύτυχής, για μέ δυστυχισμένη,
1168 "Ω κόσμε άκατάστατε, σφαίρα καταραμένη,
όλους τούς κάνεις εύτυχείς και μέ δυστυχισμένη.
1169 "Ωρα καλή πουλάκι μου, και νά καλοστρατίσης,
τά λόγια μου νά θυμηθής και πίσω νά γυρίσης.
1170 "Ωρα καλή και πού θά πάς; και μένα που μ' άφίνεις;
κρύο νερό θέ νά γενώ στο δρόμο νά μέ πίνης.

ΠΕΙΣΜΑΤΑ

- 1171 'Αγαπημένο μου πουλί, πείσματα μη μέ κάνεις,
γιατ' είμαι πολύ λιγόψυχος, πεθαίνω και μέ χάνεις.
1172 Δέν πεθαίνω δέν πεθαίνω
και στο μάτι σου θά μπαίνω.
1173 'Εσύ αυτό τόκαμεε δια νά κιτρινίσω,
μηλο θά γίνω στη μηλιά και θά σε δαιμονίσω.
1174 "Εχ' ό καιρός γυρίσματα
νά πληρωθούν τα πείσματα.
1175 Θαρρείς και τα πεισματικά καλό 'ναι στην άγάπη;
πεισμα έγώ, πεισμα έσύ, ή άγάπη μας έχάθη.
1176 Θε νά σε κάνω νά γενής σαν μιá κλωστή μετάξι
κι' ότι κι' άν έχ' ή μάννα σου, στους άγιους νά τα τάξη.
1177 Κρίμα στα караβιάτικα και στ' άσπρα που λογαριάζεις,
απ' τό νου σου νά τα βγάλς αυτά που λογαριάζεις.
1178 Μ' άρνήθηκες πουλάκι μου, και γώ κάνω τον τρόπο
άν ήτανε γαρούφαλο, κοντσέ βάζω στον τόπο.
1179 Μ' άρνήθηκες πουλάκι μου, θαρρείς θά μαραγκιάσω;
έγώ θά γίνω πιο καλή, έσένα νά χτικιάσω.
1180 "Όσο μέ κάνεις πείσματα, τα χαίρομαι και γλεντίζω,
κατέχω πως μέ αγαπάς και δε κακοκαρδίζω.
1181 "Όταν ήθελα δέν ήθελες, τώρα που δέν θέλω θέλεις,
τώρα και έγώ δέν θέλω, για νά θέλεις όταν θέλω.
1182 "Όχι νά χύσης δάκρυα, όχι νά φτύσης αίμα,
σα φίδι νά συρθής στη γη, δέν είσαι για έμένα.
1183 Πεισματικά και πείσματα σε μένα δέν περνουνε,
γιατ' είμ' έλεύθερο πουλί και μέ παρακαλουνε.

- 1184 Σάν πρασινίσουν τὰ βουνά καὶ βγάλ' ἡ γῆς χορτάρι
τότε καὶ γὼ πουλάκι μου θὰ σ' ἀγαπήσω πάλι.
1185 Τῆς τριανταφυλλιάς τὰ φύλλα θὰ τὰ κάνω φορεσιά,
νὰ τὰ βάλω νὰ περάσω, νὰ σέ κάψω τὴν καρδιά.
1186 Τί μὲ θωρεῖς καὶ κρύβεσαι, σφαλεῖς καὶ μανταλώνεις;
φτερά νὰ κάνης νὰ πετᾶς, πὸ μένα δὲ γλυτώνεις.
1187 “Ωρα καλὴ πουλάκι μου, καὶ στὴν ἀνεμοζάλη,
τὰ νιᾶτα μου νᾶν' γερά, ἀγάπη κάνω κι' ἄλλη.
1188 “Ωρες καίεις τὴν καρδιά, ὦρες τὴν λουλουδίξεις,
ὦρες μὲ τὰ πεισματικά φαρμάκι τὴν ποτίζεις.

ΟΡΚΟΙ

- 1189 “Αν δεῖς στὸν οὐρανὸ νὰ ἔχη μαῦρο ἄστρο,
τότες θὰ σὲ ἀρνηστῶ καὶ γὼ περιστερὰκι μ' ἄστρο.
1190 “Αν ἴσως καὶ δὲν σ' ἀγαπῶ νὰ δὸς ὁ Θεὸς κερά μου,
τὸ μαχαῖρι ποῦ βαστῶ νὰ μπῆ μέσ' τὴν καρδιά μου.
1191 “Ασπρε μου κρίνε δροσερὲ, λουλουδί μυρωδάτο,
δὲν σ' ἀπαρνοῦμαι κι' ἂν γενεῖ ὁ κόσμος ἄνω κάτου.
1192 Δὲν τὸν ἀρνοῦμαι τὸν σταυρὸ ποῦ φίλησα τὰ Φῶτα,
δὲν σ' ἀπαρνοῦμαι μάτια μου, μήτε ὕστερα, μήτε πρῶτα.
1193 Ἐμεῖς δὲ χωριζόμεθα παρὰ ἐὰν ὁ Θεὸς θελήσει,
καὶ ρίξει σκληρὸ θάνατο καὶ μᾶς ἀποχωρήσει.
1194 Κομμάτια κι' ἂν μὲ κάνουνε, φέτες σάν τὸ κυδῶνι
δὲν σ' ἀπαρνοῦμαι ἐγὼ ποτέ κι' ἄς περνοῦν οἱ χρόνοι.
1195 Κομμάτια νὰ μὲ κάνουνε ὡσάν τὴν πεταλοῦδα,
δὲν σ' ἀπαρνοῦμαι γὼ ποτέ ἄμορφη κοπελλοῦδα.
1196 Μαρία λέν' τὴν Παναγιά, Μαρία λέν' καὶ σένα,
ἂν ἀρνηστῶ τὴν Παναγιά, θὰ ἀρνηστῶ καὶ σένα.
1197 Μὰ τὸν “Αἶ Γιώργη,
πέρνω σε μὲ τὴν ἀγάπη.
1198 Μὲ τρίχα ἀπ' τὰ μαλλάκια σου τὰ μάτια μου νὰ ράψω,
θὰ βάλω ὄρκο στὸ Θεό, ἄλλοῦ νὰ μὴ κυττάξω.
1199 Μόν' ἂν τὸν νοῦ μου στερηθῶ καὶ τὴ ζωὴ μου χάσω,
τότες καὶ γὼ πουλάκι μου μέλλω νὰ σὲ ξεχάσω.
1200 Μπαρμποῦνι μου θαλασσινὸ κι' ὀλόχρυσό μου ψάρι
τὸ αἰμά μου νερὸ θὰ πιῶ, ἄλλος νὰ μὴ σὲ πάρη.
1201 “Ολος ὁ κόσμος κι' ἂν τὸ πεῖ κι' ὁ βασιλὲς ὀρίσει,
οὔτε δεσποτικὸς ἀφορισμὸς ποτέ θὰ μᾶς χωρίσει.

- 1202 'Ο ούρανός κι' αν κατεβεί και ή γης αν πάγ' επάνω,
δεν σ' απαρνοῦμαι μάτια μου, εξόν κι' αν αποθάνω.
- 1203 "Ορκο εκανα στην Παναγιά, πιά να μη τραγουδήσω.
γιατι άλλη μιὰ τραγούδησα κ' επεσα να πεθάνω.
- 1204 "Οσα φτερά και πούπουλα έχει το περιστέρι,
τόσα κομμάτια θα γενῶ αν δε σε κάνω ταίρι.
- 1205 Ρόδο και τριαντάφυλλο, σαν τοῦ Μιχίῦ τὰ κάλλη
έσένα πρώτ' αγάπησα, δεν θ' αγαπήσω άλλη.
- 1206 Σαν αποθάνω πριν σε δῶ ή γης να μη με λύωση,
σαβανωμένο το κορμι θάρτει να σ' ανταμώση.
- 1207 Το μαχαίρι που βαστώ στα πέντε δάχτυλά μου,
αν ἴσως και δεν σ' αγαπῶ να μπῆ στα σωθικά μου.
- 1208 Το λέγω τιμημένα σ' ὀρκίζουμαι σταθερά,
πὼς κλαίγω μέρα νύχτα, για σένα θλιβερά.
- 1209 "Ωρα καλή πουλάκι μου, και δῶ μην έχεις ἔννοια,
και γῶ ἄλλονε δεν αγαπῶ, μόν' το Θεό και σένα.

ΚΑΤΑΡΕΣ

- 1210 'Ανάθεμα εις τις γονιά και στους προξενητάδες,
ὅπου παντρεύουν τις μικρές κι' αφήνουν τις μεγάλες.
- 1211 'Ανάθεμα τη μάννα σου, τη σκύλλα την 'Οβρέσα,
που δε σ' αφήνει να σε δῶ, μόνε σε κρύβει μέσα.
- 1212 'Αναστενάζω βγαίν' άχνός, μέσα βράζ' ὁ πόνος
και ὅποιος μᾶς ξεχώρισε να μη τον βρῆ ὁ χρόνος.
- 1213 "Αν δε σε κάμω να γενῆς σαν μία ὄτρα ¹⁾ μετάξι,
ὅσα κι' αν ἔχ' ή μάννα σου στους άγιους να τὰ τάξη.
- 1214 "Αν ἴσως και με άρνηθεῖς και πᾶς και μαρτυρήσεις,
τὰ ρουχαλάκια που φορεῖς, να μη τὰ κατελύσης.
- 1215 'Απέθανέ τους Παναγιά μου, τους κακούς, και σκέπασέ τους χῶμα
να φύγουν απ' τὰ μάτια μου να μη τους βλέπω άκόμα.
- 1216 Βρέξε, Χριστέ μ', ὕδράργυρο, να πιουν να βουβαθουνε,
οἱ γλώσσες και τὰ στόματα που μᾶς καταλαλουνε.
- 1217 'Η αγάπη εἶναι απ' αρχῆς κι' από την πρώτη πλάση
κι' ὅποιος την επερίπαιξε να μη την απολαύση.
- 1218 Καινούργια αγάπη εκαμες με για σου και χαρά σου
και την παληά να θυμηθῆς να καίετ' ή καρδιά σου.

1) Κλωστή.

- 1219 Κείνος πού μᾶς ἐχώρισε καί ἔγινε αἰτία,
νά τυφλαθοῦν τὰ μάτια του, τὸν κόσμο νά μὴ βλέπη.
- 1220 Κείνος πού μᾶς ἐχώρισε, νά κοιτεται μεσ' τὸ στρῶμα
νά βγαίν' ἀφρός ἀπ' τὴν καρδιά καί αἷμα ἀπ' τὸ στόμα.
- 1221 Κείνος πού μᾶς ἐχώρισε καί ἔγινε αἰτία,
νά βγαίνουν ἀπ' τὸ στόμα του, ὄλ' ἔχιδνες καί φίδια.
- 1222 Κείνος ποῦ μᾶς ἐχώρισε ἐμᾶς τὰ δυὸ πουλί μου,
νά φέρουν τὰ κομμάτια του, οἱ σκύλοι στὴν αὐλή ἡ μου.
- 1223 Κυπαρισσάκι μ' ἀψηλῶ, μὲ τὸ σταυρὸ στὴ μέση,
ὅποιος μὲ πεί νά σ' ἀρνηθῶ ἢ γλώσσά του νά πέση.
- 1224 Μ' ἀρνήθηκες πού ν' ἀρνηθῆς ἐκκλησιῆς καί μοναστήρια
καί νά σέ βάψ' ἡ μάνα σου μαῦρα τὰ παναθύρια.
- 1225 Μ' ἀρνήθηκες πού ν' ἀρνηθῆς τὴ μάνα πού σ' ἐγέννα,
τὸ γάλα πού σέ ἔθρεψε νά τὸ ξεράσης αἷμα.
- 1226 Μ' ἀρνήθηκες πού ν' ἀρνηθῆς, μάνα νά μὴ γνωρίσης
καί τὰ ροῦχα πού φορεῖς νά μὴ τὰ κάτελῶσης.
- 1227 Μ' ἀρνήθηκες πού ν' ἀρνηθῆς τὴν πίστη τὴ ρωμαίικια,
πού νά πεθάνης Τούρκισσα καί νά ταφῆς ἑβραίικα.
- 1228 Μ' ἀρνήθηκες θά σ' ἀρνηθῶ, σάν τὸ κερί νά λυώνης
καί μέσα στὴν καρδίτσα μου ψυχή νά παραδώνης.
- 1229 Μ' ἔκαψες τὴν καρδίτσα μου καί εἶν' ζεματισμένη,
ἔτσι νά καίγεται καί σὺ π' ἀναθεματισμένη.
- 1230 Μὲ τρέλλανες, νά τρελλαθῆς, ἄντρα νά μὴ γνωρίσης
καί τὰ προικιά πού πολεμάς, ἔρημα νά τ' ἀφίσης.
- 1231 "Ὅπ' ἀγαπᾶ καὶ ἀρνησθεῖ, δός του Θεέ μου δός του,
τρεῖς μαχαιρῆς π' ὀπίσω του, νά ξετρυπῶσ' ἐμπρός του.
- 1232 "Ὅποια ἄγαπᾶ διπλόσωπα, δός της Θεέ μου, δός της,
πληγὴ μὲσ' τὴν καρδιά, νά μὴ βρεθῆ γιατρός της.
- 1233 "Ὅποιος μᾶς ἐξεχώρισε, λαμπρότατη τρυγόνα,
νά τὸν κυττάζῃ ὁ γιατρός νά ζῆ μὲ τὴν βελόνα.
- 1234 "Ὅσ' ἄστρα εἶναι στὸν οὐρανό, τόσα παιδιά νά κάνης,
τόσες φορές νά παντρευθῆς καί χήρα νά πεθάνης.
- 1235 Ποιὸς κάνει ἀνακατώματα στὴν ἐδική μ' ἀγάπη,
νά εἶναι μῆνες στὸ γιατρὸ καί χρόνια τὸ κρεββάτι.
- 1236 Ποιὸς σέ εἶπε πῶς δὲν σ' ἀγαπᾶ, καί ποιὸ πληγωμένο στόμα;
μῆνες νά κάμη στοὺς γιατρούς, καί χρόνια εἰς τὸ στρῶμα.
- 1237 Σκάσε καρδιά μου καί βγάλε φίδια φαρμακεμένα,
νά φαρμακώσης τοὺς ἔχθρους πού λέν' κακὸ γιὰ μένα.
- 1238 Τ' ἀναστενάγματα μου χελάλι δὲν τὰ κάνω,
φίδια νά γίνουν νά σέ φᾶν, στὸν κόσμο τὸν ἐπάνω.

Χριστός ως Άγιος

Ανοίξε τὰ κρυστάλλενα σου χείρα κι ἀγκάλιασέ με
καί τὸ δακτυλένιο σου στόμα καί φίλησέ με.

Ἀγαπημένο μου πουλί πείσματα μὴ μοῦ χάνης,
ἔχω στενόχωρη καρδιά πεθαίνω καί μὲ χάνης.

Τὰ μάτια τῆς μαργιόλισσας δὲν εἶναι πολλὴ μεγάλη
μόνον γλυκὰ καί νόστιμα μέλι μαζὺ καί γάλα.

Αὐτὰ τὰ μαῦρα ποὺ φορεῖς ἐγὼ θὰ σοῦ τὰ βγάλω
θὰ σοῦ φορέσω κόκκινα καί βότερα θὰ σοῦ πάω.

Ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ, τ' ἀχνάρι σου γνωρίζω,
σκύβω καί τὸ γλυκοφιλῶ καί δάκρυα τὸ γεμίζουν.

Ἀνίσως ἡ ἀγάπη σου εἰς πίνσι ἐρριζώθη,
δὲν σὲ μένουν ἄφοβοι οἱ φίλτατοί σου πόθο.

Λοῦτὰ τὰ μάτια τὰ ἄμορφα πάντα στριφογυρίζουν,
θάνατο θίγουν ζωντανῶ, νεκροῦ ζωὴ χωρίζουν.

Ἐόδα καί τριαντάφυλλα κι' ἄνθη τοῦ παραδείσου
ἐσῦναξεν ὁ ἔρωτας κι' ἔπλασε τὸ κορμί σου

Καί τ' ἀστεράκι τ' οὐρανοῦ τὰ λαμπροφωτισμένα
κι' αὐτὰ θὰ σὲ μισοῦνε ἀν' ἀρνηθῆς ἔμένα

Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα ξυπνῶ μὲ μιὰ τρομάρα
γιατ' εἶδα ὄνειρο πῶς παίρνης ἄλλον ἄνδρα

Ἐγὼ θενά μαι μεσ' τὴ γῆ καί σὺ θάσαι καμένη,
κι' ὅσο νὰ ζῆς ἡ νιότη μου στὰ μαῦρα φορέμνη.

Ἀνίμενά στα στήθη σου δίχτυ χουσι πλεγμένο
ὅποιο ποῦλάκι κι' ἄη διαβὴ πίνεται τὸ καθήμενο

Βασιλικὸς κι' ἂν μαραθῆ τὴν μισροδιά τὴν ἔχει
ἡ ἀγάπη μου ἂν παντρευτῆ τὴν ἐγνωιά μου τὴν ἔχει.

Ἐσὺ δὲ μὲ λατῶσαι δὲ μὲ σπλαχνίζεσαι
ἐγὼ εἶμαι γὼ πεθαίνω καί σὺ στολίζεσαι

Ἀνοίξε τὸ χεῖλάκι σου τὸ μελοῦν κορμὸ μου
καί δώσε μου παρηγοριά νὰ ζήσω περὶχά μου

Σεβάσου τὴν ἀγάπη μας τὸν πόνο μου λυπήσου
καί ὅτι χάνουμε γιὰ σὲ μονάχα συλλογισμοῦ

Σεβάσου τὴν ἀγάπη μας τὸ πόνου μου λυπήσου
καί ὅτι χάνουμε γιὰ σὲ μονάχα συλλογισμοῦ.

Περιπατοῦσα κι' ἔλεγα πάντα γιὰ τὸνομά σου
μὰ τώρα σὲ ἀγνήθηκα ἀπ' τὰ καμώματά σου

Περνῶ καί δὲ σὲ χαιρετῶ τὰ μάτια χαμηλώνω
τὸ κάνω γιὰ τὴ γειτονιά νὰ γὼ σὲ καμαρώνω

Ἐσὺ τῆς ψυχῆς ψυχῆ καὶ τῆς καρδιάς μὲ ὁ στίλα
ἐσὺ σαί τὸ ταιράκι μου κι' ὁ μεπιστέμενος φίλος

Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα ξυπνῶ μὲ μιὰ τρομάρα
γιατ' εἶδα ὄνειρο πῶς παίρνης ἄλλον ἄνδρα

Ἄν μ' ἀγαπᾷς μὲ τὴν καρδιά δειξε σημαδάκι
ὅταν κρατοῦμε τὸ χορὸ σφίξε μου τὸ χεράκι

Ὅταν σὲ βλέπω νᾶρχεσαι μὲ τάλλα παληκάρια
ἐσὺ σαί τὸ γαρύφαλο καί τάλλα τὰ κλωνάρια

Μικρὴ μικρὴ σ' ἀγάπησα μεγάλῃ δὲν σὲ πῆρα
ἔχω ἐλπίδα στὸ Θεὸ γιὰ νὰ σὲ πάρω χήρα

Νὲν θέλω πιο μου ν' ἀγαπῶ μηδὲ νὰ μ' ἀγατοῦνε
γιὰ νὰ μαι λεύτερο πουλί, νὰ μὲ παρακαλοῦνε.

Περνῶ καί δὲ σὲ χαιρετῶ τὰ μάτι χαμηλώνω
τὸ κάνω γιὰ τὴ μειτονιά μὰ γὼ σὲ καμαρώνω

Ὅταν σειστῆ καί λυγιστῆ καί πῆ νὰ περπατήσῃ
ὅλου τοῦ κόσμου τοῦς καίμοις θενά μου ποτίσῃ.

Χίλια μὲ δέρνουν κόματα καί ποῖο νὰ πρωτοφύγω,
γι' αὐτὸ στενάζω θλιβερά καί τὴ φωνή μου πνίγω

Ὅταν σὲ βλέπω κι' ἔρχεσαι μὲ ἄλλα παληκάρια
ἐσὺ σαί τὸ γαρύφαλο καί τ' ἄλλα τὰ κλωνάρια

Αὐτὰ τὰ μάτια τὰ ἄμορφα πάντα στριφογυρίζουν
θάνατο δίνουν ζωντανῶ, νεκροῦ ζωὴ χωρίζουν.

Ἄντις τὸς στοίχους τὸς ἔχουν φαρμένον ἄνισ διὰ πορεῖ δρῶ
ἡδονὴ σὲ ὅσοι ἐρηφονία εἰς ὁμόνοια καὶ τὸ βόθρον μὲ σε
σὺν ἡμαρτηρῶν. Μία πορρ ἔννε θραυμῆαν ἡανε θῆρα φιλῆ